

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 6ης Σεπτεμβρίου 2017*

Περιεχόμενα

I. Η προσβαλλόμενη απόφαση: γενικό πλαίσιο, ιστορικό θεσπίσεως και περιεχόμενο	5
Α. Το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η προσβαλλόμενη απόφαση	5
Β. Το ιστορικό θεσπίσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.....	7
Γ. Το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως	8
II. Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων	15
III. Επί των προσφυγών	15
Α. Επισκόπηση των λόγων ακυρώσεως	15
Β. Προκαταρκτική παρατήρηση	16
Γ. Επί των λόγων ακυρώσεως που αντλούνται από ακαταλληλότητα του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ ως νομικής βάσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως	17
1. Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία και του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, οι οποίοι αντλούνται από τον νομοθετικό χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως	17
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	17
β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	18
2. Επί του πρώτου σκέλους του πέμπτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία και επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, που αντλούνται από την έλλειψη προσωρινού χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως και από την υπερβολική διάρκεια εφαρμογής της αποφάσεως αυτής	21
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	21
β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	22

* Γλώσσες διαδικασίας: η σλοβακική και η ουγγρική.

3. Επί του δευτέρου σκέλους του πέμπτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία, το οποίο αντλείται από το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν πληροί τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ	24
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	24
β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	25
Δ. Επί των λόγων ακυρώσεως που αφορούν τη νομιμότητα της διαδικασίας εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και αντλούνται από παραβάσεις ουσιώδους τύπου	28
1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία και επί του εβδόμου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, οι οποίοι αντλούνται από παράβαση του άρθρου 68 ΣΛΕΕ	28
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	28
β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	29
2. Επί του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως και του πρώτου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία καθώς και επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, που αντλούνται από παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον το Συμβούλιο δεν τήρησε την προβλεπόμενη από το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ υποχρέωση διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο	30
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	30
β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	31
3. Επί του δευτέρου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία και επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, που αντλούνται από παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον το Συμβούλιο δεν αποφάσισε ομόφωνα, κατά παράβαση του άρθρου 293, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ	32
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	32
β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	33
4. Επί του πρώτου και του δευτέρου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία και επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, που αντλούνται από παραβάσεις ουσιώδους τύπου, καθόσον προσεβλήθη το δικαίωμα των εθνικών κοινοβουλίων να γνωμοδοτήσουν σύμφωνα με τα πρωτόκολλα (αριθ. 1) και (αριθ. 2) και καθόσον το Συμβούλιο παραβίασε την επιταγή δημοσιότητας των συζητήσεων και της ψηφοφορίας στο πλαίσió του	35
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	35
β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	35
5. Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, ο οποίος αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου καθόσον, κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Συμβούλιο δεν τήρησε τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης σχετικά με τη χρήση των γλωσσών	35
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	35
β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	36

E. Επί των λόγων ακυρώσεως που αφορούν την ουσία	34
1. Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία καθώς και επί του ενάτου και του δεκάτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, οι οποίοι αντλούνται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας	37
α) Προκαταρκτικές παρατηρήσεις	37
β) Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία, στο μέτρο που αντλείται από ακαταλληλότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως για την επίτευξη του επιδιωκόμενου με αυτή σκοπού	38
1) Επιχειρήματα των διαδίκων	38
2) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	38
γ) Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία, στο μέτρο που αντλείται από την έλλειψη αναγκαιότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως για την επίτευξη του επιδιωκόμενου με αυτή σκοπού	40
1) Επιχειρήματα των διαδίκων	40
2) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	42
δ) Επί του ενάτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, ο οποίος αντλείται από την έλλειψη αναγκαιότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως για την επίτευξη του επιδιωκόμενου με αυτή σκοπού	45
1) Επιχειρήματα των διαδίκων	45
2) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	46
ε) Επί του δεκάτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, ο οποίος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας λόγω των ειδικών συνεπειών της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά την Ουγγαρία	48
1) Επιχειρήματα των διαδίκων	48
2) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	48
2. Επί του ογδού λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, ο οποίος αντλείται από παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της σαφήνειας των κανονιστικών πράξεων καθώς και από παραβίαση της Συμβάσεως της Γενεύης	52
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	52
β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου	54
IV. Επί των δικαστικών εξόδων	56

«Προσφυγές ακυρώσεως – Απόφαση (ΕΕ) 2015/1601 – Προσωρινά μέτρα στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας – Επείγουσα κατάσταση λόγω αιφνίδιας εισροής υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος ορισμένων κρατών μελών – Μετεγκατάσταση των υπηκόων αυτών στο έδαφος των άλλων κρατών μελών – Κατανομές μετεγκαταστάσεων – Άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ – Νομική βάση – Προϋποθέσεις εφαρμογής – Έννοια της “νομοθετικής πράξεως” – Άρθρο 289, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ – Δεσμευτικότητα των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 15, παράγραφος 1, ΣΕΕ και άρθρο 68 ΣΛΕΕ – Ουσιώδης τύπος – Τροποποίηση της προτάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής – Απαιτήσεις νέας διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ομόφωνης ψήφου στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 293 ΣΛΕΕ – Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της αναλογικότητας»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-643/15 και C-647/15,

με αντικείμενο προσφυγές ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, οι οποίες ασκήθηκαν, αντιστοίχως, στις 2 και στις 3 Δεκεμβρίου 2015,

Σλοβακική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από το Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (C-643/15),

και

Ουγγαρία, εκπροσωπούμενη από τους M. Z. Fehér και G. Κοός (C-647/15),

προσφεύγουσες,

υποστηριζόμενες από την

Δημοκρατία της Πολωνίας, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna και την M. Kamejsza,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τους M. Chavier και K. Pleśniak καθώς και από τις N. Pethő και Z. Κυρčονά,

καθού,

υποστηριζόμενου από:

το **Βασίλειο του Βελγίου**, εκπροσωπούμενο από τις J. Van Holm, M. Jacobs και C. Pochet,

την **Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας**, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze, R. Kanitz και J. Möller (C-647/15),

την **Ελληνική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τις M. Μιχελογιαννάκη και A. Σαμώνη-Ράντου, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

τη **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τους D. Colas και F.-X. Bréchet καθώς και από την E. Armoet,

την **Ιταλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον L. D’Ascia, avvocato dello Stato,

το **Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου**, εκπροσωπούμενο από τους A. Germeaux και C. Schiltz καθώς και από την D. Holderer,

το **Βασίλειο της Σουηδίας**, εκπροσωπούμενο από τις A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson και O. Widgren καθώς και από τους E. Karlsson και L. Swedenborg,

την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τις M. Κοντού-Durande και K. Talabér-Ritz (C-647/15) καθώς και από τους J. Baquero Cruz, A. Tokár (C-643/15) και G. Wils, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνοντες,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, A. Tizzano, Αντιπρόεδρο, R. Silva de Lapuerta, M. Pešič, L. Bay Larsen και A. Prechal (εισηγήτρια), προέδρους τμήματος, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. Toader, M. Safjan, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund, C. Vajda, S. Rodin και F. Biltgen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Υ. Bot

γραμματέας: I. Illéssy, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Μαΐου 2017,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 26ης Ιουλίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με τις προσφυγές τους, η Σλοβακική Δημοκρατία και η Ουγγαρία ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1601 του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας (ΕΕ 2015, L 248, σ. 80, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

I. Η προσβαλλόμενη απόφαση: γενικό πλαίσιο, ιστορικό θεσπίσεως και περιεχόμενο

A. Το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η προσβαλλόμενη απόφαση

- 2 Το πλαίσιο εντός του οποίου εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση περιγράφεται ως εξής στις αιτιολογικές σκέψεις 3 έως 7 και 10 έως 16 της αποφάσεως αυτής:

«(3) Η πρόσφατη κατάσταση κρίσης στη Μεσόγειο έκανε τα θεσμικά όργανα της [Ευρωπαϊκής] Ένωσης να αναγνωρίσουν αμέσως τις πρωτοφανείς μεταναστευτικές ροές σε αυτή την περιοχή και να απευθύνουν έκκληση για απτά μέτρα αλληλεγγύης υπέρ των κρατών μελών που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή. Συγκεκριμένα, στην κοινή σύνοδο των Υπουργών Εξωτερικών και Εσωτερικών στις 20 Απριλίου 2015, η [Ευρωπαϊκή] Επιτροπή παρουσίασε σχέδιο δέκα σημείων για άμεση δράση προς αντιμετώπιση της εν λόγω κρίσης, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται η δέσμευση συνεκτίμησης επιλογών περί μηχανισμού επείγουσας μετεγκατάστασης.

- (4) Στη σύνοδο της 23ης Απριλίου 2015, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφάσισε, μεταξύ άλλων, να ενισχύσει την εσωτερική αλληλεγγύη και ευθύνη και δεσμεύτηκε ειδικότερα να αυξήσει την παροχή επείγουσας βοήθειας στα κράτη μέλη της πρώτης γραμμής και να εξετάσει επιλογές για την οργάνωση της έκτακτης μετεγκατάστασης μεταξύ των κρατών μελών σε εθελοντική βάση, καθώς και να αναπτύξει ομάδες της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο (ΕΥΥΑ) στα κράτη μέλη της πρώτης γραμμής για την κοινή επεξεργασία των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, συμπεριλαμβανομένης της καταχώρισης και της λήψης δακτυλικών αποτυπωμάτων.
- (5) Στο ψήφισμα της 28ης Απριλίου 2015, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επανέλαβε ότι η αντίδραση της Ένωσης στα πρόσφατα τραγικά συμβάντα στη Μεσόγειο πρέπει να στηρίζεται στην αλληλεγγύη και τη δίκαιη κατανομή ευθυνών και ότι πρέπει να εντατικοποιηθούν οι προσπάθειές της στο πεδίο αυτό προς τα κράτη μέλη που υποδέχονται τον υψηλότερο αριθμό προσφύγων και αιτούντων διεθνή προστασία, είτε σε απόλυτους είτε σε σχετικούς αριθμούς.
- (6) Πέραν από τα μέτρα στον τομέα του ασύλου, τα κράτη μέλη της πρώτης γραμμής πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειές τους για θέσπιση μέτρων αντιμετώπισης των μικτών μεταναστευτικών ροών στα εξωτερικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να διασφαλίζουν τα δικαιώματα όσων χρήζουν διεθνούς προστασίας και να αποτρέπουν την παράνομη μετανάστευση.
- (7) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά τη σύνοδό του στις 25 και 26 Ιουνίου 2015, αποφάσισε μεταξύ άλλων ότι θα πρέπει να προχωρήσουν παράλληλα τρεις κύριες διαστάσεις: μετεγκατάσταση/επανεγκατάσταση, επιστροφή/επανεισδοχή/ένταξη και συνεργασία με τις χώρες προέλευσης και διέλευσης. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε ειδικότερα, υπό το πρίσμα της επικρατούσας επείγουσας κατάστασης και της δέσμευσης για ενίσχυση της αλληλεγγύης και της ευθύνης, την προσωρινή και κατ' εξαίρεση μετεγκατάσταση από την Ιταλία και την Ελλάδα σε άλλα κράτη μέλη, εντός διετίας, 40 000 προσώπων τα οποία έχουν σαφώς ανάγκη διεθνούς προστασίας, με τη συμμετοχή όλων των κρατών μελών.
- [...]
- (10) Μεταξύ των κρατών μελών που βίωσαν καταστάσεις ιδιαίτερης πίεσης και υπό το φως των πρόσφατων τραγικών γεγονότων στη Μεσόγειο, ιδίως η Ιταλία και η Ελλάδα έχουν αντιμετωπίσει μια άνευ προηγουμένου εισροή μεταναστών, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται και αιτούντες που χρήζουν σαφώς διεθνούς προστασίας, οι οποίοι φθάνουν στην επικράτειά τους ασκώντας τεράστια πίεση στα συστήματα μετανάστευσης και ασύλου τους.
- (11) Στις 20 Ιουλίου 2015, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων συνθηκών στα κράτη μέλη, εγκρίθηκε με συναίνεση ψήφισμα των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντων στο πλαίσιο του [Ευρωπαϊκού] Συμβουλίου, σχετικά με τη μετεγκατάσταση από την Ελλάδα και την Ιταλία 40 000 ατόμων που έχουν σαφή ανάγκη διεθνούς προστασίας. Εντός περιόδου δύο ετών, 24 000 άτομα θα μετεγκατασταθούν από την Ιταλία και 16 000 άτομα θα μετεγκατασταθούν από την Ελλάδα. Στις 14 Σεπτεμβρίου 2015, το Συμβούλιο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] εξέδωσε την απόφαση (ΕΕ) 2015/1523 [για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας (ΕΕ 2015, L 239, σ. 146)] για τη θέσπιση προσωρινού και έκτακτου μηχανισμού μετεγκατάστασης από την Ιταλία και την Ελλάδα σε άλλα κράτη μέλη ατόμων που έχουν σαφή ανάγκη διεθνούς προστασίας.
- (12) Κατά τους τελευταίους μήνες, η μεταναστευτική πίεση στα νότια εξωτερικά χερσαία και θαλάσσια σύνορα έχει εκ νέου αυξηθεί απότομα, ενώ η μετατόπιση των μεταναστευτικών ροών συνεχίστηκε από την κεντρική προς την ανατολική Μεσόγειο και προς την οδό των δυτικών Βαλκανίων, ως αποτέλεσμα του αυξανόμενου αριθμού μεταναστών που φθάνουν στην Ελλάδα

και από την Ελλάδα. Δεδομένης της κατάστασης, πρέπει να διασφαλισθούν περαιτέρω προσωρινά μέτρα για την άμβλυνση της πίεσης που ασκείται στον τομέα του ασύλου [στην] Ιταλία και την Ελλάδα.

- (13) Σύμφωνα με τα στοιχεία του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα (Frontex), οι οδοί της κεντρικής και της ανατολικής Μεσογείου αποτέλεσαν τις κύριες περιοχές παράτυπης διέλευσης των συνόρων της ΕΕ κατά τους πρώτους οκτώ μήνες του 2015. Από τις αρχές του 2015 αφίχθηκαν στην Ιταλία με παράτυπο τρόπο περίπου 116 000 μετανάστες [...]. Τον Μάιο και τον Ιούνιο του 2015 εντοπίστηκαν από τον Frontex 34 691 περιπτώσεις παράτυπης διέλευσης συνόρων, ενώ τον Ιούλιο και τον Αύγουστο 42 356, ήτοι αύξηση κατά 20 %. Σημαντική αύξηση καταγράφηκε επίσης στην Ελλάδα το 2015, με περισσότερους από 211 000 παράτυπους μετανάστες να φθάνουν στη χώρα [...]. Τον Μάιο και τον Ιούνιο του 2015 εντοπίστηκαν από τον Frontex 53 624 περιπτώσεις παράτυπης διέλευσης συνόρων, ενώ τον Ιούλιο και τον Αύγουστο 137 000, ήτοι αύξηση κατά 250 %. Σημαντικό ποσοστό του συνολικού αριθμού των παράτυπων μεταναστών που εντοπίζονται σε αυτές τις δύο περιοχές είναι μετανάστες εθνικοτήτων που, με βάση τα στοιχεία της Eurostat, έχουν υψηλά ποσοστά αναγνώρισης σε ενωσιακό επίπεδο.
- (14) Σύμφωνα με στοιχεία της Eurostat και της ΕΥΥΑ, 39 183 άτομα υπέβαλαν αίτηση διεθνούς προστασίας στην Ιταλία από τον Ιανουάριο έως τον Ιούλιο του 2015, έναντι 30 755 ατόμων κατά την ίδια περίοδο του 2014 (ήτοι αύξηση κατά 27 %). Παρόμοια ήταν η αύξηση του αριθμού των αιτήσεων στην Ελλάδα, με 7 475 αιτούντες (ήτοι αύξηση κατά 30 %).
- (15) Πολλές είναι οι δράσεις που έχουν αναληφθεί μέχρι στιγμής προς στήριξη της Ιταλίας και της Ελλάδας στο πλαίσιο της πολιτικής μεταναστευσης και ασύλου, μεταξύ άλλων με την παροχή σε αυτές ουσιαστικής επείγουσας βοήθειας και επιχειρησιακής υποστήριξης από την ΕΥΥΑ. [...]
- (16) Λόγω της συνεχιζόμενης αστάθειας και των συγκρούσεων στην άμεση γειτονία της Ιταλίας και της Ελλάδας, καθώς και του αντίκτυπου των μεταναστευτικών ροών σε άλλα κράτη μέλη, προβλέπεται ότι θα εξακολουθήσει να ασκείται σημαντική και αυξανόμενη πίεση στα αντίστοιχα συστήματα μεταναστευσης και ασύλου, ενώ μεγάλος αριθμός των μεταναστών θα χρήζουν ενδεχομένως διεθνούς προστασίας. Αυτό καταδεικνύει την επιτακτική ανάγκη να επιδειχθεί αλληλεγγύη έναντι της Ιταλίας και της Ελλάδας και να συμπληρωθούν οι δράσεις που έχουν αναληφθεί μέχρι στιγμής για τη στήριξή τους με προσωρινά μέτρα στον τομέα του ασύλου και της μεταναστευσης.»

B. Το ιστορικό θεσπίσεως της προσβαλλομένης απόφασεως

- 3 Στις 9 Σεπτεμβρίου 2015 η Επιτροπή υπέβαλε, βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, πρόταση αποφάσεως του Συμβουλίου για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας, της Ελλάδας και της Ουγγαρίας [COM(2015) 451 τελικό, στο εξής: αρχική πρόταση της Επιτροπής].
- 4 Την ίδια ημέρα, η Επιτροπή υπέβαλε, βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 2, στοιχείο ε', ΣΛΕΕ, πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση μηχανισμού μετεγκατάστασης λόγω κρίσης και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα [COM(2015) 450].

- 5 Η αρχική πρόταση της Επιτροπής προέβλεπε τη μετεγκατάσταση 120 000 αιτούντων διεθνή προστασία από την Ιταλία (15 600 άτομα), την Ελλάδα (50 400 άτομα) και την Ουγγαρία (54 000 άτομα) προς τα άλλα κράτη μέλη. Το παράρτημα που συνόδευε την πρόταση αυτή περιελάμβανε τρεις πίνακες κατανομής των εν λόγω αιτούντων από καθένα εκ των τριών αυτών κρατών μελών μεταξύ των άλλων κρατών μελών, εξαιρουμένων του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ιρλανδίας και της Δανίας, με τη μορφή ποσοστώσεων καθοριζομένων για έκαστο εξ αυτών των κρατών μελών υποδοχής.
- 6 Στις 13 Σεπτεμβρίου 2015 η Επιτροπή διαβίβασε την πρόταση αυτή στα εθνικά κοινοβούλια.
- 7 Με επιστολή της 14ης Σεπτεμβρίου 2015, το Συμβούλιο διαβίβασε την εν λόγω πρόταση στο Κοινοβούλιο για διαβούλευση. Με την επιστολή αυτή, το Συμβούλιο ζητούσε από το Κοινοβούλιο να γνωμοδοτήσει το ταχύτερο δυνατόν, λαμβανομένης υπόψη της επείγουσας καταστάσεως που επικρατούσε στη Μεσόγειο και στην οδό των δυτικών Βαλκανίων, και δεσμευόταν να ενημερώνει ανεπισήμως το Κοινοβούλιο σχετικά με την εξέλιξη της υποθέσεως ενώπιον του Συμβουλίου.
- 8 Στις 17 Σεπτεμβρίου 2015 το Κοινοβούλιο εξέδωσε νομοθετικό ψήφισμα περί εγκρίσεως της αυτής προτάσεως λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, την «έκτακτη και επείγουσα κατάσταση και την ανάγκη αντιμετώπισής της χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση», ζητώντας παράλληλα να κληθεί εκ νέου να γνωμοδοτήσει, εφόσον το Συμβούλιο προτίθετο να επιφέρει σημαντικές τροποποιήσεις στην αρχική πρόταση της Επιτροπής.
- 9 Κατά τη διάρκεια των διαφόρων συνεδριάσεων που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου μεταξύ της 17ης και της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, η αρχική πρόταση της Επιτροπής τροποποιήθηκε σε ορισμένα σημεία.
- 10 Ειδικότερα, κατά τις συνεδριάσεις αυτές, η Ουγγαρία δήλωσε ότι αρνούνταν να χαρακτηριστεί ως «κράτος μέλος της πρώτης γραμμής» και ότι δεν επιθυμούσε να περιληφθεί στα δικαιούχα της μετεγκαταστάσεως κράτη μέλη όπως η Ιταλία και η Ελλάδα. Κατά συνέπεια, στο τελικό κείμενο της προτάσεως, ακόμη και στον τίτλο της, απαλείφθηκε κάθε μνεία της Ουγγαρίας ως δικαιούχου κράτους μέλους. Ομοίως, καταργήθηκε το παράρτημα ΙΙΙ της αρχικής προτάσεως της Επιτροπής σχετικά με την κατανομή 54 000 αιτούντων διεθνή προστασία, για τους οποίους προβλεπόταν αρχικά μετεγκατάσταση από την Ουγγαρία. Αντίθετα, η Ουγγαρία περιλήφθηκε στα παραρτήματα Ι και ΙΙ ως κράτος μέλος μετεγκαταστάσεως των αιτούντων διεθνή προστασία από την Ιταλία και την Ελλάδα, αντιστοίχως, και συνεπώς καθορίστηκαν για αυτήν σχετικές κατανομές στα εν λόγω παραρτήματα.
- 11 Στις 22 Σεπτεμβρίου 2015 η τροποποιηθείσα ως ανωτέρω αρχική πρόταση της Επιτροπής εγκρίθηκε από το Συμβούλιο με αυξημένη πλειοψηφία. Η Τσεχική Δημοκρατία, η Ουγγαρία, η Ρουμανία και η Σλοβακική Δημοκρατία καταψήφισαν την πρόταση αυτή. Η Δημοκρατία της Φινλανδίας απείχε.

Γ. Το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 12 Οι αιτιολογικές σκέψεις 2, 22, 23, 26, 30, 32, 35 και 44 της προσβαλλομένης αποφάσεως έχουν ως εξής:
«(2) Σύμφωνα με το άρθρο 80 [ΣΛΕΕ], οι πολιτικές της Ένωσης στον τομέα των συνοριακών ελέγχων, του ασύλου και της μετανάστευσης, καθώς και η εφαρμογή τους, διέπονται από τις αρχές της αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής ευθυνών μεταξύ των κρατών μελών, ενώ οι πράξεις της Ένωσης που θεσπίζονται στον τομέα αυτόν περιέχουν κατάλληλα μέτρα για την εφαρμογή της εν λόγω αρχής.

[...]

- (22) Σύμφωνα με το άρθρο 78, παράγραφος 3, [ΣΛΕΕ], τα μέτρα που προβλέπονται υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας πρέπει να έχουν προσωρινό χαρακτήρα. Το διάστημα των είκοσι τεσσάρων μηνών κρίνεται εύλογο προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση θα έχουν πραγματικό αντίκτυπο όσον αφορά τη στήριξη της Ιταλίας και της Ελλάδας στην αντιμετώπιση των υψηλών μεταναστευτικών ροών στην επικράτειά τους.
- (23) Τα μέτρα για μετεγκατάσταση από την Ιταλία και από την Ελλάδα, που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση, συνεπάγονται την προσωρινή παρέκκλιση από τον κανόνα που ορίζεται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, του [κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31, στο εξής: κανονισμός Δουβλίνο ΙΙΙ)], κατά τον οποίον η Ιταλία και η Ελλάδα θα ήταν διαφορετικά υπεύθυνες για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας βάσει των κριτηρίων του κεφαλαίου ΙΙΙ του εν λόγω κανονισμού, καθώς και προσωρινή παρέκκλιση από τις διαδικαστικές ενέργειες, συμπεριλαμβανομένων των χρονικών ορίων, που καθορίζονται στα άρθρα 21, 22 και 29 του εν λόγω κανονισμού. Οι λοιπές διατάξεις του κανονισμού [Δουβλίνο ΙΙΙ] [...] εξακολουθούν να ισχύουν [...]. Η απόφαση συνεπάγεται επίσης παρέκκλιση από τη συγκατάθεση του αιτούντος διεθνή προστασία όπως ορίζεται στο άρθρο 7, παράγραφος 2, του [κανονισμού (ΕΕ) 516/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για τη δημιουργία του Ταμείου Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης, την τροποποίηση της απόφασης 2008/381/ΕΚ του Συμβουλίου και την κατάργηση των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 573/2007/ΕΚ και 575/2007/ΕΚ και της απόφασης 2007/435/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 2014, L 150, σ. 168)].

[...]

- (26) Τα προσωρινά μέτρα έχουν ως στόχο να απαλλάξουν την Ιταλία και την Ελλάδα από σημαντικές πιέσεις στον τομέα του ασύλου, ιδίως με τη μετεγκατάσταση σημαντικού αριθμού αιτούντων που έχουν σαφή ανάγκη διεθνούς προστασίας, οι οποίοι θα φθάσουν στο έδαφος της Ιταλίας και της Ελλάδας μετά από την ημερομηνία κατά την οποία έχει αρχίσει να εφαρμόζεται η παρούσα απόφαση. Με βάση τον συνολικό αριθμό των υπηκόων τρίτων χωρών που έχουν εισέλθει παράτυπα στην Ιταλία και την Ελλάδα το 2015 και τον αριθμό των προσώπων που έχουν σαφή ανάγκη διεθνούς προστασίας, συνολικά 120 000 αιτούντες που έχουν σαφή ανάγκη διεθνούς προστασίας θα πρέπει να μετεγκατασταθούν από την Ιταλία και την Ελλάδα. Ο αριθμός αυτός αντιστοιχεί σε περίπου 43 % του συνολικού αριθμού υπηκόων τρίτων χωρών με σαφή ανάγκη διεθνούς προστασίας, οι οποίοι έχουν εισέλθει παράτυπα στην Ιταλία και την Ελλάδα, τον Ιούλιο και τον Αύγουστο του 2015. Το μέτρο μετεγκατάστασης που προβλέπεται στην παρούσα απόφαση συνιστά δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ Ιταλίας και Ελλάδας αφενός, και των υπόλοιπων κρατών μελών, αφετέρου, δεδομένων των συνολικών διαθέσιμων στοιχείων για το 2015 σχετικά με την παράτυπη διέλευση των συνόρων. Λόγω των παραπάνω αριθμών, 13 % των αιτουμένων αυτών θα πρέπει να μετεγκατασταθούν από την Ιταλία, 42 % από την Ελλάδα και 45 % θα πρέπει να μετεγκατασταθούν όπως προβλέπεται στην παρούσα απόφαση.

[...]

- (30) Με στόχο την εφαρμογή της αρχής της αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής ευθυνών και λαμβάνοντας υπόψη ότι η παρούσα απόφαση συνιστά περαιτέρω ανάπτυξη της πολιτικής στον τομέα αυτό, είναι σκόπιμο να διασφαλίζεται ότι τα κράτη μέλη στα οποία μετεγκαθίστανται, σύμφωνα με την παρούσα απόφαση, αιτούντες οι οποίοι έχουν σαφή ανάγκη διεθνούς προστασίας, από την Ιταλία και την Ελλάδα λαμβάνουν εφάπαξ ποσό για κάθε μετεγκατάσταση προσώπου το οποίο είναι ίσο με το κατ' αποκοπή ποσό που προβλέπεται στο άρθρο 18 του [κανονισμού 516/2014], ήτοι 6 000 ευρώ, και υλοποιείται εφαρμόζοντας τις ίδιες διαδικασίες. [...]

[...]

- (32) Η εθνική ασφάλεια και η δημόσια τάξη πρέπει να λαμβάνονται υπόψη καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας μετεγκατάστασης, έως ότου εκτελεσθεί η μεταφορά του αιτούντος. Με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων του αιτούντος, περιλαμβανομένων των κανόνων για την προστασία των δεδομένων, όταν ένα κράτος μέλος θεωρεί ευλόγως ότι ο αιτών αποτελεί κίνδυνο για την εθνική του ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη, ενημερώνει σχετικά τα λοιπά κράτη μέλη.

[...]

- (35) Οι νομικές και διαδικαστικές εγγυήσεις που θεσπίζονται με τον κανονισμό [Δουβλίνο III] εξακολουθούν να ισχύουν για τους αιτούντες που καλύπτονται από την παρούσα απόφαση. Οι αιτούντες θα πρέπει, επιπλέον, να ενημερώνονται για τη διαδικασία μετεγκατάστασης που προβλέπεται στην παρούσα απόφαση, ενώ θα πρέπει να τους κοινοποιείται η απόφαση μετεγκατάστασης, η οποία αποτελεί απόφαση μεταφοράς κατά την έννοια του άρθρου 26 του κανονισμού [Δουβλίνο III]. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι ο αιτών δεν έχει το δικαίωμα, δυνάμει της νομοθεσίας της ΕΕ, να επιλέξει το κράτος μέλος που θα είναι υπεύθυνο για την αίτησή του, ο αιτών θα πρέπει να έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά της απόφασης μετεγκατάστασης, σύμφωνα με τον κανονισμό [Δουβλίνο III], αποκλειστικά προς τον σκοπό της διασφάλισης του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων του. Σύμφωνα με το άρθρο 27 του εν λόγω κανονισμού, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν στην εθνική τους νομοθεσία ότι η προσφυγή κατά της απόφασης μεταφοράς δεν αναστέλλει αυτόματα τη μεταφορά του αιτούντος, αλλά ότι το εν λόγω πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να ζητήσει να ανασταλεί η εφαρμογή της απόφασης μεταφοράς, εν αναμονή της έκβασης της προσφυγής.

[...]

- (44) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας απόφασης δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη αλλά μπορούν, μάλλον, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 [ΣΕΕ]. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα απόφαση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη αυτών των στόχων.»

13 Κατά το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αντικείμενο»:

«1. Η παρούσα απόφαση θεσπίζει προσωρινά μέτρα στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Ιταλίας και της Ελλάδας, προκειμένου να τους δοθεί στήριξη για να αντιμετωπίσουν καλύτερα την επείγουσα κατάσταση που έχει προκληθεί λόγω της αιφνίδιας εισροής υπηκόων τρίτων χωρών στα εν λόγω κράτη μέλη.

2. Η Επιτροπή θα διατηρεί υπό συνεχή εξέταση την κατάσταση όσον αφορά τη μαζική εισροή υπηκόων τρίτων χωρών στα κράτη μέλη.

Η Επιτροπή θα υποβάλει, όταν χρειάζεται, προτάσεις για την τροποποίηση της παρούσας απόφασης ώστε να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη της κατάστασης που επικρατεί επιτόπου και ο αντίκτυπος της στο μηχανισμό μετεγκατάστασης, καθώς επίσης και η εξέλιξη της πίεσης στα κράτη μέλη, ιδίως στα κράτη μέλη πρώτης γραμμής.»

14 Το άρθρο 2 της απόφασης αυτής, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ορισμοί», έχει ως εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

[...]

ε) “μετεγκατάσταση”: η μεταφορά του αιτούντος από το έδαφος του κράτους μέλους, το οποίο τα κριτήρια που καθορίζονται στο κεφάλαιο III του κανονισμού [Δουβλίνο III] υποδεικνύουν ως υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησής του για διεθνή προστασία, στο έδαφος του κράτους μέλους της μετεγκατάστασης·

στ) “κράτος μέλος της μετεγκατάστασης”: τα κράτη μέλη τα οποία καθίστανται υπεύθυνα για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας του αιτούντος, σύμφωνα με τον κανονισμό [Δουβλίνο III], μετά τη μετεγκατάστασή του στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους.»

15 Το άρθρο 3 της εν λόγω απόφασης, το οποίο φέρει τον τίτλο «Πεδίο εφαρμογής», προβλέπει τα εξής:

«1. Η μετεγκατάσταση δυνάμει της παρούσας απόφασης πραγματοποιείται μόνο για τους αιτούντες οι οποίοι έχουν καταθέσει τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας στην Ιταλία ή την Ελλάδα και για τους οποίους θα ήταν άλλως υπεύθυνα τα κράτη αυτά βάσει των κριτηρίων για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο κεφάλαιο III του κανονισμού [Δουβλίνο III].

2. Η μετεγκατάσταση, σύμφωνα με την παρούσα απόφαση, εφαρμόζεται μόνο για τους αιτούντες που ανήκουν σε εθνικότητες, για τις οποίες το ποσοστό των αποφάσεων για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας [...], σύμφωνα με τα τελευταία διαθέσιμα επικαιροποιημένα τριμηνιαία στοιχεία της Eurostat σε ενωσιακό επίπεδο, ανέρχεται σε 75 % ή είναι υψηλότερο. [...]

16 Το άρθρο 4 της αυτής απόφασης, που φέρει τον τίτλο «Μετεγκατάσταση 120 000 αιτούντων στα κράτη μέλη», ορίζει, στις παραγράφους 1 έως 3, τα εξής:

«1. 120 000 αιτούντες πρέπει να μετεγκατασταθούν στα άλλα κράτη μέλη ως εξής:

α) 15 600 αιτούντες θα μετεγκατασταθούν από την Ιταλία στο έδαφος των άλλων κρατών μελών, σύμφωνα με τον πίνακα που περιέχεται στο παράρτημα I.

β) 50 400 αιτούντες θα μετεγκατασταθούν από την Ελλάδα στο έδαφος των άλλων κρατών μελών, σύμφωνα με τον πίνακα που περιέχεται στο παράρτημα II.

γ) 54 000 αιτούντες θα μετεγκατασταθούν [στο] έδαφος [των άλλων] κρατών μελών αναλογικά με τα στοιχεία των παραρτημάτων I και II, είτε σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου είτε με τροποποίηση της παρούσας απόφασης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, και στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

2. Από τις 26 Σεπτεμβρίου 2016, 54 000 αιτούντες, που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στοιχείο γ', μετεγκαθίστανται από την Ιταλία και την Ελλάδα, σε ποσοστό που προκύπτει από τις παραγράφους 1, στοιχεία [α'] και β', στο έδαφος άλλων κρατών μελών και αναλογικά με τα αριθμητικά στοιχεία που καθορίζονται στα παραρτήματα I και II. Η Επιτροπή υποβάλλει πρόταση στο Συμβούλιο σχετικά με τα αριθμητικά στοιχεία που πρέπει να κατανεμηθούν αναλόγως ανά κράτος μέλος.

3. Εάν μέχρι τις 26 Σεπτεμβρίου 2016 η Επιτροπή κρίνει ότι η εξέλιξη της κατάστασης επιτόπου δικαιολογεί μία προσαρμογή του μηχανισμού μετεγκατάστασης ή ότι ένα κράτος μέλος αντιμετωπίζει κατάσταση έκτακτης ανάγκης που χαρακτηρίζεται από αιφνίδια εισροή υπηκόων τρίτων χωρών που

οφείλεται σε απότομη μετατόπιση των μεταναστευτικών ροών και λαμβάνοντας υπόψη τις απόψεις του πιθανού δικαιούχου κράτους μέλους, μπορεί να υποβάλει, αν χρειάζεται, προτάσεις στο Συμβούλιο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

Παρομοίως, κράτος μέλος μπορεί, δίνοντας δεόντως αιτιολογημένους λόγους, να γνωστοποιήσει στο Συμβούλιο και την Επιτροπή ότι βρίσκεται αντιμέτωπο με παρόμοια κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Η Επιτροπή αξιολογεί τους λόγους που προβάλλονται και υποβάλλει κατάλληλες προτάσεις στο Συμβούλιο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2.»

- 17 Με το άρθρο 1 της αποφάσεως (ΕΕ) 2016/1754 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2016 (ΕΕ 2016, L 268, σ. 82), προσετέθη στο άρθρο 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως η ακόλουθη παράγραφος:

«3α. Σε σχέση με τη μετεγκατάσταση αιτούντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, στοιχείο γ', τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να ανταποκριθούν στην υποχρέωσή τους δεχόμενα στο έδαφός τους Σύρους υπηκόους ευρισκόμενους στην Τουρκία στο πλαίσιο εθνικού ή πολυμερούς προγράμματος νόμιμης εισδοχής για πρόσωπα που χρήζουν σαφώς διεθνούς προστασίας, πλην του προγράμματος επανεγκατάστασης που αποτέλεσε το αντικείμενο των συμπερασμάτων των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντων στα πλαίσια του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 2015. Ο αριθμός των ατόμων που γίνονται δεκτά κατ' αυτόν τον τρόπο από κράτος μέλος επιφέρει αντίστοιχη μείωση της υποχρέωσης του οικείου κράτους μέλους.

[...]

- 18 Από το άρθρο 2 της αποφάσεως 2016/1754 προκύπτει ότι η απόφαση αυτή τέθηκε σε ισχύ στις 2 Οκτωβρίου 2016 και εφαρμόζεται μέχρι τις 26 Σεπτεμβρίου 2017 σε όλα τα πρόσωπα τα οποία, για τους σκοπούς του άρθρου 4, παράγραφος 3α, της προσβαλλομένης αποφάσεως, έγιναν δεκτά στα κράτη μέλη, από το έδαφος της Τουρκίας, από την 1η Μαΐου 2016.
- 19 Το άρθρο 4, παράγραφος 4, της προσβαλλομένης αποφάσεως αναφέρεται στο ενδεχόμενο εκούσιας συμμετοχής της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου στην εφαρμογή της προσβαλλομένης αποφάσεως. Δεδομένου ότι, ακολούθως, η συμμετοχή της Ιρλανδίας επιβεβαιώθηκε από την Επιτροπή, το Συμβούλιο καθόρισε τον αριθμό των αιτούντων που έπρεπε να μετεγκατασταθούν σε αυτό το κράτος μέλος και προσαρμόσε καταλλήλως τις ποσοστώσεις των άλλων κρατών μελών.
- 20 Το άρθρο 4, παράγραφος 5, της αποφάσεως αυτής προβλέπει ότι, σε εξαιρετικές περιστάσεις, κράτος μέλος δύναται, υπό τις προβλεπόμενες στη διάταξη αυτή προϋποθέσεις, να ζητήσει, μέχρι τις 26 Δεκεμβρίου 2015, να του χορηγηθεί προσωρινή αναστολή της μετεγκαταστάσεως ποσοστού έως και 30 % των αιτούντων που του έχουν κατανεμηθεί.
- 21 Η διάταξη αυτή εφαρμόστηκε κατ' αίτηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας και αποτέλεσε αντικείμενο της εκτελεστικής αποφάσεως (ΕΕ) 2016/408 του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2016, σχετικά με την προσωρινή αναστολή της μετεγκατάστασης ποσοστού 30 % των αιτούντων που έχουν κατανεμηθεί στην Αυστρία σύμφωνα με την [προσβαλλόμενη απόφαση] (ΕΕ 2016, L 74, σ. 36). Το άρθρο 1 της αποφάσεως 2016/408 προβλέπει ότι η μετεγκατάσταση σε αυτό το κράτος μέλος 1 065 εκ των αιτούντων άσυλο που του έχουν κατανεμηθεί δυνάμει της προσβαλλομένης αποφάσεως αναστέλλεται έως τις 11 Μαρτίου 2017.
- 22 Το άρθρο 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διαδικασία μετεγκατάστασης», προβλέπει τα εξής:

«[...]

2. Τα κράτη μέλη υποδεικνύουν, σε τακτά χρονικά διαστήματα και οπωσδήποτε ανά τρίμηνο, τον αριθμό των αιτούντων που μπορούν να μετεγκατασταθούν ταχέως στο έδαφός τους, και παρέχουν κάθε άλλη σχετική πληροφορία.

3. Βάσει αυτών των πληροφοριών, η Ιταλία και η Ελλάδα, με τη βοήθεια της ΕΥΥΑ και, κατά περίπτωση, των αξιωματικών συνδέσμων των κρατών μελών που αναφέρονται στην παράγραφο 8, προσδιορίζουν τους συγκεκριμένους αιτούντες που θα μπορούσαν να μετεγκατασταθούν στα άλλα κράτη μέλη και κοινοποιούν, το συντομότερο, κάθε σχετική πληροφορία στα σημεία επαφής των εν λόγω κρατών μελών. Προτεραιότητα δίδεται για τον σκοπό αυτό σε ευάλωτους αιτούντες κατά την έννοια των άρθρων 21 και 22 της [οδηγίας 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία (ΕΕ L 2013, L 180, σ. 96)].

4. Βάσει της έγκρισης του κράτους μέλους μετεγκατάστασης, η Ιταλία και η Ελλάδα λαμβάνουν το συντομότερο δυνατό την απόφαση μετεγκατάστασης κάθε προσδιοριζόμενου αιτούντος σε συγκεκριμένο κράτος μέλος μετεγκατάστασης, σε διαβούλευση με την ΕΥΥΑ, και ενημερώνουν τον αιτούντα σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 4. Το κράτος μέλος μετεγκατάστασης μπορεί να αποφασίσει να μην εγκρίνει τη μετεγκατάσταση του αιτούντος μόνον εφόσον συντρέχουν βάσιμοι λόγοι, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.

[...]

6. Η μεταφορά του αιτούντος στο έδαφος του κράτους μέλους μετεγκατάστασης πραγματοποιείται το συντομότερο δυνατόν μετά την ημερομηνία κοινοποίησης στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο της απόφασης μεταφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 4 της παρούσας απόφασης. Η Ιταλία και η Ελλάδα διαβιβάζουν στο κράτος μέλος μετεγκατάστασης την ημερομηνία και τον χρόνο της μεταφοράς μαζί με οιαδήποτε άλλη σχετική πληροφορία.

7. Τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να αρνηθούν τη μετεγκατάσταση του αιτούντος μόνον εφόσον συντρέχουν εύλογοι λόγοι να θεωρηθεί κίνδυνος για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη [...]

[...]».

²³ Το άρθρο 6 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το οποίο φέρει τον τίτλο «Δικαιώματα και υποχρεώσεις των αιτούντων διεθνή προστασία οι οποίοι καλύπτονται από την παρούσα απόφαση», ορίζει τα εξής:

«1. Το υπέρτατο συμφέρον του παιδιού αποτελεί πρωταρχικό μέλημα των κρατών μελών κατά την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα μέλη της οικογένειας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης να μετεγκατασταθούν στο έδαφος του ίδιου κράτους μέλους.

3. Πριν από την απόφαση μετεγκατάστασης του αιτούντα, η Ιταλία και η Ελλάδα ενημερώνουν τον αιτούντα σε γλώσσα που κατανοεί ο αιτών ή ευλόγως τεκμαίρεται ότι κατανοεί σχετικά με τη διαδικασία μετεγκατάστασης, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παρούσα απόφαση.

4. Αφού ληφθεί η απόφαση για τη μετεγκατάσταση του αιτούντα και πριν από την πραγματική μετεγκατάσταση, η Ιταλία και η Ελλάδα γνωστοποιούν εγγράφως στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο την απόφαση μετεγκατάστασής του. Η απόφαση προσδιορίζει το κράτος μέλος μετεγκατάστασης.

5. Ο αιτών ή ο δικαιούχος διεθνούς προστασίας που εισέρχεται στο έδαφος κράτους μέλους διαφορετικού από το κράτος μέλος μετεγκατάστασης, χωρίς να πληροί τις προϋποθέσεις διαμονής σε αυτό το άλλο κράτος μέλος, υποχρεούται να επιστρέψει αμέσως. Το κράτος μέλος μετεγκατάστασης δέχεται και πάλι το εν λόγω πρόσωπο χωρίς καθυστέρηση.»
- 24 Το άρθρο 7 της προσβαλλομένης απόφασης περιέχει διατάξεις περί επιχειρησιακής υποστηρίξεως προς την Ελληνική Δημοκρατία και την Ιταλική Δημοκρατία.
- 25 Το άρθρο 8 της απόφασης αυτής προβλέπει συμπληρωματικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν από αυτά τα δύο κράτη μέλη.
- 26 Το άρθρο 9 της εν λόγω απόφασης εξουσιοδοτεί το Συμβούλιο να λάβει προσωρινά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που θέτει η διάταξη αυτή, και αναφέρει ότι τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, αναστολή της συμμετοχής στη μετεγκατάσταση του κράτους μέλους που αντιμετωπίζει αιφνίδια εισροή υπηκόων τρίτων χωρών, όπως προβλέπεται στην προσβαλλόμενη απόφαση.
- 27 Η διάταξη αυτή εφαρμόστηκε κατ' αίτηση του Ηνωμένου Βασιλείου και αποτέλεσε αντικείμενο της απόφασης (ΕΕ) 2016/946 του Συμβουλίου, της 9ης Ιουνίου 2016, για τη θέσπιση προσωρινών μέτρων στον τομέα της διεθνούς προστασίας υπέρ της Σουηδίας σύμφωνα με το άρθρο 9 της απόφασης (ΕΕ) 2015/1523 και το άρθρο 9 της απόφασης (ΕΕ) 2015/1601 (ΕΕ 2016, L 157, σ. 23). Το άρθρο 2 της απόφασης 2016/946 ορίζει ότι οι υποχρεώσεις του εν λόγω κράτους μέλους ως κράτους μέλους μετεγκαταστάσεως δυνάμει της απόφασης 2015/1523 και της προσβαλλομένης απόφασης αναστέλλονται έως τις 16 Ιουνίου 2017.
- 28 Το άρθρο 10 της προσβαλλομένης απόφασης προβλέπει χρηματοδοτική στήριξη για κάθε μετεγκαθιστώμενο πρόσωπο σύμφωνα με την απόφαση αυτή, τόσο για το κράτος μέλος μετεγκαταστάσεως όσο και για την Ελληνική Δημοκρατία ή την Ιταλική Δημοκρατία.
- 29 Το άρθρο 11 της προσβαλλομένης απόφασης προβλέπει ότι, με τη συνδρομή της Επιτροπής, μπορούν να συναφθούν διμερείς διακανονισμοί μεταξύ των δύο αυτών κρατών μελών, αφενός, και των καλουμένων «συνδεδεμένων» χωρών, ήτοι της Δημοκρατίας της Ισλανδίας, του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν, του Βασιλείου της Νορβηγίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, και ότι, σε περίπτωση συνάψεως τέτοιων διακανονισμών, το Συμβούλιο προσαρμόζει αντιστοίχως, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, τις ποσοστώσεις μετεγκαταστάσεως των κρατών μελών, μειώνοντάς τες κατ' αναλογίαν. Στη συνέχεια, συνήφθησαν τέτοιοι διακανονισμοί και, κατά συνέπεια, οι συνδεδεμένες χώρες μετέχουν στην προβλεπόμενη από την προσβαλλόμενη απόφαση μετεγκατάσταση.
- 30 Το άρθρο 12 της προσβαλλομένης απόφασης προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο κάθε έξι μήνες έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης αυτής. Στη συνέχεια, η Επιτροπή δεσμεύτηκε να υποβάλει μηνιαίες εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή των διαφόρων μέτρων μετεγκαταστάσεως και επανεγκαταστάσεως των αιτούντων διεθνή προστασία που ελήφθησαν στο επίπεδο της Ένωσης, στα οποία περιλαμβάνεται η προσβαλλόμενη απόφαση.
- 31 Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφοι 1 και 2, της προσβαλλομένης απόφασης, αυτή τέθηκε σε ισχύ στις 25 Σεπτεμβρίου 2015 και εφαρμόζεται έως τις 26 Σεπτεμβρίου 2017. Το άρθρο 13, παράγραφος 3, της απόφασης αυτής ορίζει ότι η απόφαση εφαρμόζεται σε πρόσωπα που φθάνουν στο ιταλικό και ελληνικό έδαφος από τις 25 Σεπτεμβρίου 2015 έως τις 26 Σεπτεμβρίου 2017, καθώς και στους αιτούντες που έφθασαν στο έδαφος των εν λόγω κρατών μελών από τις 24 Μαρτίου 2015 και μετά.

II. Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

- 32 Στην υπόθεση C-643/15, η Σλοβακική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 33 Στην υπόθεση C-647/15, η Ουγγαρία ζητεί από το Δικαστήριο:
- κυρίως, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση αυτή στο μέτρο που αφορά την Ουγγαρία και
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 34 Στις υποθέσεις C-643/15 και C-647/15, το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει τις προσφυγές ως αβάσιμες και να καταδικάσει τη Σλοβακική Δημοκρατία και την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.
- 35 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2016, επετράπη στο Βασίλειο του Βελγίου, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στην Ελληνική Δημοκρατία, στη Γαλλική Δημοκρατία, στην Ιταλική Δημοκρατία, στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, στο Βασίλειο της Σουηδίας και στην Επιτροπή να παρέμβουν υπέρ του Συμβουλίου στις υποθέσεις C-643/15 και C-647/15.
- 36 Με την ίδια απόφαση, επετράπη στη Δημοκρατία της Πολωνίας να παρέμβει, στην υπόθεση C-643/15, υπέρ της Σλοβακικής Δημοκρατίας και, στην υπόθεση C-647/15, υπέρ της Ουγγαρίας.
- 37 Αφού άκουσε τους διαδίκους και τον γενικό εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε να ενώσει, λόγω συνάφειας, τις παρούσες υποθέσεις προς έκδοση κοινής αποφάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 54 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

III. Επί των προσφυγών

A. Επισκόπηση των λόγων ακυρώσεως

- 38 Προς στήριξη της προσφυγής της στην υπόθεση C-643/15, η Σλοβακική Δημοκρατία προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αντλούνται, αντιστοίχως, ο πρώτος από παράβαση του άρθρου 68 ΣΛΕΕ και του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ, καθώς και από παραβίαση της αρχής της θεσμικής ισορροπίας, ο δεύτερος από παράβαση του άρθρου 10, παράγραφοι 1 και 2, ΣΕΕ, του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ, του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, των άρθρων 3 και 4 του πρωτοκόλλου (αριθ. 1) σχετικά με τον ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το οποίο προσαρτάται στις Συνθήκες ΕΕ και ΛΕΕ [στο εξής: πρωτόκολλο (αριθ. 1)] και των άρθρων 6 και 7 του πρωτοκόλλου (αριθ. 2) σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, το οποίο προσαρτάται στις Συνθήκες ΕΕ και ΛΕΕ [στο εξής: πρωτόκολλο (αριθ. 2)], καθώς και από παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και της θεσμικής ισορροπίας, ο τρίτος από παράβαση ουσιώδους τύπου της νομοθετικής διαδικασίας, από παράβαση του άρθρου 10, παράγραφοι 1 και 2, ΣΕΕ, και του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ, καθώς και από παραβίαση των αρχών της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, της θεσμικής ισορροπίας και της χρηστής διοικήσεως (επικουρικώς), ο τέταρτος από παράβαση ουσιώδους τύπου, από παράβαση του άρθρου 10, παράγραφοι 1 και 2, ΣΕΕ, και του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ, καθώς και από παραβίαση των αρχών της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, της θεσμικής ισορροπίας και της

χρηστής διοικήσεως (εν μέρει επικουρικώς), ο πέμπτος από μη τήρηση των προϋποθέσεων εφαρμογής του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ (επικουρικώς) και ο έκτος από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

- 39 Προς στήριξη της προσφυγής της στην υπόθεση C-647/15, η Ουγγαρία προβάλλει δέκα λόγους ακυρώσεως.
- 40 Ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλούνται από παράβαση του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καθόσον η διάταξη αυτή δεν παρέχει, κατά την προσφεύγουσα, κατάλληλη νομική βάση στο Συμβούλιο για τη θέσπιση μέτρων τα οποία, εν προκειμένω, συνεπάγονται υποχρεωτική παρέκκλιση από τις διατάξεις νομοθετικής πράξεως, τα οποία έχουν εφαρμογή για περίοδο 24 μηνών, ή και 36 μηνών σε ορισμένες περιπτώσεις, και των οποίων οι συνέπειες εκτείνονται πέραν της περιόδου αυτής, όπερ αντιβαίνει στην έννοια των «προσωρινών μέτρων».
- 41 Ο τρίτος, ο τέταρτος, ο πέμπτος και ο έκτος λόγος ακυρώσεως αντλούνται από παραβάσεις ουσιώδους τύπου, καθόσον, πρώτον, κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Συμβούλιο παρέβη, κατά την προσφεύγουσα, τις διατάξεις του άρθρου 293, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ διότι απέκλινε από την αρχική πρόταση της Επιτροπής χωρίς ομόφωνη ψήφο (τρίτος λόγος ακυρώσεως), δεύτερον, η προσβαλλόμενη απόφαση προβλέπει παρέκκλιση από τις διατάξεις νομοθετικής πράξεως και αποτελεί η ίδια νομοθετική πράξη λόγω του περιεχομένου της, με αποτέλεσμα ότι, ακόμη και στην περίπτωση που κριθεί ότι αυτή μπορούσε εγκύρως να εκδοθεί με βάση το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, θα έπρεπε, παρ' όλα αυτά, κατά την έκδοσή της, να τηρηθεί το προβλεπόμενο από το πρωτόκολλο (αριθ. 1) και το πρωτόκολλο (αριθ. 2) δικαίωμα των εθνικών κοινοβουλίων να γνωμοδοτήσουν επί των νομοθετικών πράξεων (τέταρτος λόγος ακυρώσεως), τρίτον, αφού κάλεσε το Κοινοβούλιο να γνωμοδοτήσει, το Συμβούλιο τροποποίησε σημαντικά το κείμενο του σχεδίου αποφάσεως χωρίς να διαβουλευθεί εκ νέου με το Κοινοβούλιο επ' αυτού (πέμπτος λόγος ακυρώσεως) και, τέταρτον, κατά την έκδοση της προσβαλλομένης πράξεως από το Συμβούλιο, το σχέδιο αποφάσεως δεν ήταν διαθέσιμο στις επίσημες γλώσσες της Ένωσης (έκτος λόγος ακυρώσεως).
- 42 Ο έβδομος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 68 ΣΛΕΕ και μη συμμόρφωση προς τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 25ης και 26ης Ιουνίου 2015.
- 43 Ο όγδοος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της σαφήνειας των κανονιστικών πράξεων, καθόσον, σε πολλά σημεία, δεν είναι σαφείς ούτε οι όροι εφαρμογής της προσβαλλομένης αποφάσεως ούτε και η σχέση των διατάξεων της αποφάσεως αυτής με τις διατάξεις του κανονισμού Δουβλίνο III.
- 44 Ο ένατος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση των αρχών της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας, καθόσον, δεδομένου ότι η Ουγγαρία δεν συγκαταλέγεται πλέον μεταξύ των δικαιούχων κρατών μελών, είναι αδικαιολόγητο να προβλέπεται, στην προσβαλλόμενη απόφαση, μετεγκατάσταση 120 000 ατόμων που ζητούν διεθνή προστασία.
- 45 Ο δέκατος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και από παράβαση του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ όσον αφορά την Ουγγαρία, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση καθορίζει υποχρεωτική κατανομή σε βάρος της ως κράτους μέλους υποδοχής, μολονότι αναγνωρίζεται ότι μεγάλος αριθμός παράτυπων μεταναστών εισχώρησε στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους όπου και υπέβαλε αιτήσεις διεθνούς προστασίας.

B. Προκαταρκτική παρατήρηση

- 46 Δεδομένου ότι η νομική βάση ορισμένης πράξεως καθορίζει τη διαδικασία που πρέπει να εφαρμοστεί για την έκδοση της πράξεως αυτής (βλ., συναφώς, απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-363/14, EU:C:2015:579, σκέψη 17), πρέπει να εξεταστούν, πρώτον, οι λόγοι

ακυρώσεως που αντλούνται από ακαταλληλότητα του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ ως νομικής βάσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεύτερον, οι λόγοι ακυρώσεως που αντλούνται από διαδικαστικές πλημμέλειες κατά την έκδοση της αποφάσεως αυτής, οι οποίες συνιστούν παραβάσεις ουσιώδους τύπου και, τρίτον, οι λόγοι ακυρώσεως που αφορούν την ουσία.

Γ. Επί των λόγων ακυρώσεως που αντλούνται από ακαταλληλότητα του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ ως νομικής βάσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως

1. Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία και του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, οι οποίοι αντλούνται από τον νομοθετικό χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 47 Η Σλοβακική Δημοκρατία και η Ουγγαρία υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, μολονότι εκδόθηκε σύμφωνα με μη νομοθετική διαδικασία και συνεπώς αποτελεί, από τυπικής απόψεως, μη νομοθετική πράξη, πρέπει εντούτοις να χαρακτηριστεί ως νομοθετική πράξη λόγω του περιεχομένου της και των συνεπειών της, στο μέτρο που, όπως ρητώς επιβεβαιώνει η αιτιολογική σκέψη 23 της εν λόγω αποφάσεως, τροποποιεί, και μάλιστα ουσιωδώς, πλείονες νομοθετικές πράξεις του δικαίου της Ένωσης.
- 48 Τούτο συμβαίνει ιδίως όσον αφορά το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III, δυνάμει του οποίου η Ελληνική Δημοκρατία ή η Ιταλική Δημοκρατία, κατά περίπτωση, θα ήταν κατ' αρχήν υπεύθυνες για την εξέταση της αιτήσεως διεθνούς προστασίας, ενώ το άρθρο 3, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως παρεκκλίνει από τον κανόνα αυτόν.
- 49 Μολονότι η προσβαλλόμενη απόφαση χαρακτηρίζει τις τροποποιήσεις αυτές ως απλές «παρεκκλίσεις», η διάκριση μεταξύ παρεκκλίσεως και τροποποίησης είναι τεχνητή καθώς, σε αμφότερες τις περιπτώσεις, οι παρεμβάσεις αυτές έχουν ως συνέπεια τον αποκλεισμό της εφαρμογής κανονιστικής διατάξεως και, ως εκ τούτου, θίγουν την αποτελεσματικότητα της εν λόγω διατάξεως.
- 50 Αντιθέτως, από τον προσωρινό και επείγοντα χαρακτήρα των μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ προκύπτει ότι η διάταξη αυτή προορίζεται να αποτελέσει τη νομική βάση για μέτρα στηριξεως που μπορούν να συνοδεύουν νομοθετικές πράξεις εκδοθείσες βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Πρόκειται ιδίως για μέτρα που αποσκοπούν σε ταχεία διαχείριση ή άμβλυνση καταστάσεως κρίσεως, όπως είναι, μεταξύ άλλων, η οικονομική ή τεχνική υποστήριξη ή η διάθεση εξειδικευμένου προσωπικού.
- 51 Το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ δεν παρέχει, συνεπώς, νομική βάση για τη θέσπιση νομοθετικών μέτρων, καθώς από κανένα στοιχείο της διατάξεως αυτής δεν προκύπτει ότι τα μέτρα που θεσπίζονται βάσει αυτής πρέπει να εκδίδονται στο πλαίσιο νομοθετικής διαδικασίας.
- 52 Η Σλοβακική Δημοκρατία υποστηρίζει, ειδικότερα, ότι μια μη νομοθετική πράξη εκδοθείσα βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, όπως η προσβαλλόμενη απόφαση, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να παρεκκλίνει από νομοθετική πράξη. Η έκταση της παρεκκλίσεως και ο ουσιώδης ή μη χαρακτήρας της διατάξεως από την οποία θεσπίζεται η παρέκκλιση δεν ασκούν επιρροή. Κάθε θεσπιζόμενη με μη νομοθετική πράξη παρέκκλιση από νομοθετική πράξη, όσο αμελητέα και αν είναι, απαγορεύεται, καθόσον ισοδυναμεί με καταστρατήγηση της νομοθετικής διαδικασίας, εν προκειμένω της προβλεπόμενης στο άρθρο 78, παράγραφος 2, διαδικασίας.

- 53 Η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι, σε κάθε περίπτωση, οι προβλεπόμενες από την προσβαλλόμενη απόφαση παρεκκλίσεις από νομοθετικές πράξεις, έστω και αν είναι χρονικά περιορισμένες, θίγουν θεμελιώδεις διατάξεις των υφισταμένων νομοθετικών πράξεων που αφορούν τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις θεμελιώδεις υποχρεώσεις των ενδιαφερομένων ιδιωτών.
- 54 Τέλος, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ θα μπορούσε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η απαίτηση διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο που προβλέπει η διάταξη αυτή πρέπει να θεωρηθεί ως «συμμετοχή» του Κοινοβουλίου, κατά την έννοια του άρθρου 289, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, με αποτέλεσμα να εφαρμόζεται η ειδική νομοθετική διαδικασία. Στην περίπτωση αυτή, το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ θα μπορούσε πράγματι να αποτελέσει προσήκουσα νομική βάση της προσβαλλομένης αποφάσεως, ως νομοθετικής πράξεως.
- 55 Εντούτοις, εάν γινόταν δεκτή μια τέτοια ερμηνεία του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, θα έπρεπε να τηρηθούν οι διαδικαστικές απαιτήσεις για την έκδοση νομοθετικής πράξεως, ιδίως η συμμετοχή του Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων στη νομοθετική διαδικασία, πράγμα που προδήλως δεν συνέβη εν προκειμένω.
- 56 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι από το άρθρο 289, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ προκύπτει ότι το κριτήριο διαπιστώσεως του νομοθετικού ή μη χαρακτήρα πράξεως είναι αποκλειστικώς διαδικαστικό, υπό την έννοια ότι, οσάκις νομική βάση που περιέχεται στη Συνθήκη προβλέπει ρητώς ότι ορισμένη πράξη εκδίδεται «σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία» ή «σύμφωνα με ειδική νομοθετική διαδικασία», πρόκειται για νομοθετική πράξη. Το Συμβούλιο αμφισβητεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση τροποποίησε πλείονες νομοθετικές πράξεις του δικαίου της Ένωσης, με αποτέλεσμα να πρέπει να χαρακτηριστεί ως νομοθετική πράξη λόγω του περιεχομένου της. Ούτε μπορεί να υποστηριχθεί ότι οι παρεκκλίσεις που προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστούν καταστρατήγηση της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας, όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 78, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 57 Πρέπει, πρώτον, να εξετασθεί, κατά πόσον, όπως υποστηρίζει η Ουγγαρία, το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι οι πράξεις που εκδίδονται βάσει της διατάξεως αυτής πρέπει να χαρακτηρισθούν ως «νομοθετικές πράξεις», λόγω του ότι η προβλεπόμενη από την εν λόγω διάταξη απαίτηση διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο συνιστά μορφή συμμετοχής αυτού του θεσμικού οργάνου της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 289, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, με αποτέλεσμα να πρέπει για την έκδοση τέτοιων πράξεων να ακολουθείται η ειδική νομοθετική διαδικασία, πράγμα που δεν συνέβη στην περίπτωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 58 Κατά το άρθρο 289, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, οι νομικές πράξεις που εκδίδονται με νομοθετική διαδικασία αποτελούν νομοθετικές πράξεις. Κατά συνέπεια, μη νομοθετικές πράξεις είναι εκείνες που εκδίδονται με άλλη και όχι με νομοθετική διαδικασία.
- 59 Η διάκριση μεταξύ νομοθετικών και μη νομοθετικών πράξεων είναι αναμφιβόλως σημαντική, καθόσον μόνον η έκδοση νομοθετικών πράξεων υπόκειται στην τήρηση ορισμένων υποχρεώσεων που αφορούν, μεταξύ άλλων, τη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα άρθρα 3 και 4 του πρωτοκόλλου (αριθ. 1) και στα άρθρα 6 και 7 του πρωτοκόλλου (αριθ. 2), και μόνον για αυτή ισχύει η απαίτηση δημόσιας συνεδριάσεως του Συμβουλίου όταν αυτό συσκέπτεται και ψηφίζει επί σχεδίου νομοθετικής πράξεως, η οποία απορρέει από το άρθρο 16, παράγραφος 8, ΣΕΕ και από το άρθρο 15, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

- 60 Εξάλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 289, παράγραφος 1, και του άρθρου 294, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ προκύπτει ότι η συνήθης νομοθετική διαδικασία, η οποία χαρακτηρίζεται από την από κοινού έκδοση νομικής πράξεως της Ένωσης από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής, εφαρμόζεται αποκλειστικώς και μόνον εφόσον η διάταξη των Συνθηκών που συνιστά τη νομική βάση της επίμαχης πράξεως «παραπέμπει» σε τέτοια νομοθετική διαδικασία.
- 61 Όσον αφορά την ειδική νομοθετική διαδικασία, η οποία χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι προβλέπει την έκδοση πράξεως της Ένωσης είτε από το Κοινοβούλιο με τη συμμετοχή του Συμβουλίου είτε από το Συμβούλιο με τη συμμετοχή του Κοινοβουλίου, το άρθρο 289, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ ορίζει ότι αυτή εφαρμόζεται «στις ειδικές περιπτώσεις που προβλέπουν οι Συνθήκες».
- 62 Κατά συνέπεια, νομική πράξη μπορεί να χαρακτηριστεί ως νομοθετική πράξη της Ένωσης μόνον εάν εκδόθηκε βάσει διατάξεως των Συνθηκών που παραπέμπει ρητώς είτε στη συνήθη νομοθετική διαδικασία είτε στην ειδική νομοθετική διαδικασία.
- 63 Μια τέτοια συστημική προσέγγιση εγγυάται την απαραίτητη ασφάλεια δικαίου κατά τις διαδικασίες εκδόσεως πράξεων της Ένωσης, παρέχοντας τη δυνατότητα αφενός βέβαιου προσδιορισμού των νομικών βάσεων που παρέχουν στα θεσμικά όργανα της Ένωσης την εξουσία να εκδίδουν νομοθετικές πράξεις και αφετέρου διακρίσεως των βάσεων αυτών από εκείνες που μπορούν να χρησιμεύσουν μόνον ως έρεισμα για την έκδοση μη νομοθετικών πράξεων.
- 64 Επομένως, σε αντίθεση προς ό,τι υποστηρίζει η Ουγγαρία, δεν είναι δυνατόν, από την αναφορά στην απαίτηση διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο που περιέχεται στη διάταξη των Συνθηκών η οποία αποτελεί τη νομική βάση της επίδικης πράξεως, να συναχθεί ότι για την έκδοση της πράξεως αυτής εφαρμόζεται η ειδική νομοθετική διαδικασία.
- 65 Εν προκειμένω, το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καίτοι προβλέπει ότι το Συμβούλιο θεσπίζει τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο αυτό προσωρινά μέτρα μετά από πρόταση της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Κοινοβούλιο, δεν παραπέμπει ρητώς ούτε στη συνήθη νομοθετική διαδικασία ούτε στην ειδική νομοθετική διαδικασία. Αντιθέτως, το άρθρο 78, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, ορίζει ρητώς ότι τα μέτρα που απαριθμούνται στα σημεία α' έως ζ' της διατάξεως αυτής λαμβάνονται «σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία».
- 66 Λαμβανομένων υπόψη όσων προαναφέρθηκαν, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα μέτρα που είναι δυνατόν να θεσπιστούν βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ πρέπει να χαρακτηρισθούν ως «μη νομοθετικές πράξεις», διότι για τη θέσπισή τους δεν ακολουθείται νομοθετική διαδικασία.
- 67 Κατά συνέπεια ορθώς το Συμβούλιο, όταν εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, θεώρησε ότι η απόφαση αυτή έπρεπε να εκδοθεί σύμφωνα με μη νομοθετική διαδικασία και αποτελούσε, επομένως, μη νομοθετική πράξη της Ένωσης.
- 68 Πρέπει, ως εκ τούτου, να εξετασθεί, δεύτερον, κατά πόσον, όπως υποστηρίζουν η Σλοβακική Δημοκρατία και η Ουγγαρία, το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ δεν μπορούσε να αποτελέσει νομική βάση για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, διότι η απόφαση αυτή συνιστά μη νομοθετική πράξη που παρεκκλίνει από πλείονες νομοθετικές πράξεις, ενώ μόνον νομοθετική πράξη θα μπορούσε να παρεκκλίνει από έτερη νομοθετική πράξη.
- 69 Συναφώς, στην αιτιολογική σκέψη 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως αναφέρεται ότι η προβλεπόμενη από την απόφαση αυτή μετεγκατάσταση από την Ιταλία και την Ελλάδα συνεπάγεται την «προσωρινή παρέκκλιση» από ορισμένες διατάξεις νομοθετικών πράξεων του δικαίου της Ένωσης, στις οποίες συγκαταλέγονται το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III, δυνάμει του οποίου η Ελληνική Δημοκρατία και η Ιταλική Δημοκρατία θα ήταν κατ' αρχήν υπεύθυνες για την

εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας βάσει των κριτηρίων του κεφαλαίου III του εν λόγω κανονισμού, και το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 516/2014, που απαιτεί τη συγκατάθεση του αιτούντος διεθνή προστασία.

- 70 Το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, δεν προσδιορίζει τη φύση των «προσωρινών μέτρων» που είναι δυνατόν να θεσπιστούν δυνάμει της διατάξεως αυτής.
- 71 Επομένως, το γράμμα της διατάξεως αυτής δεν μπορεί, σε αντίθεση με ό,τι υποστηρίζουν η Σλοβακική Δημοκρατία και η Ουγγαρία, να στηρίξει, αυτό καθεαυτό, συσταλτική ερμηνεία της έννοιας των «προσωρινών μέτρων», ώστε αυτή να καλύπτει μόνον τα συνοδευτικά μέτρα που στηρίζουν νομοθετική πράξη εκδοθείσα βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και αφορούν, ιδίως, οικονομική, τεχνική ή επιχειρησιακή υποστήριξη παρεχόμενη στα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν επείγουσα κατάσταση λόγω αιφνίδιας εισροής υπηκόων τρίτων χωρών.
- 72 Η διαπίστωση αυτή ενισχύεται από τη γενική οικονομία και τους σκοπούς των διατάξεων του άρθρου 78, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ.
- 73 Πρόκειται, συγκεκριμένα, για δύο αυτοτελείς διατάξεις του πρωτογενούς δικαίου της Ένωσης που επιδιώκουν διαφορετικούς σκοπούς και έχουν η καθεμία τις δικές της προϋποθέσεις εφαρμογής, παρέχουν δε νομική βάση για την έκδοση, το μεν άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ προσωρινών μέτρων μη νομοθετικού χαρακτήρα για την ταχεία ανταπόκριση σε συγκεκριμένη επείγουσα κατάσταση την οποία αντιμετωπίζουν τα κράτη μέλη, το δε άρθρο 78, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ πράξεων νομοθετικού χαρακτήρα για τη ρύθμιση, για αόριστο χρόνο και κατά γενικό τρόπο, ενός διαρθρωτικού προβλήματος που ανακύπτει στο πλαίσιο της κοινής πολιτικής της Ένωσης στον τομέα του ασύλου.
- 74 Κατά συνέπεια, οι εν λόγω διατάξεις αλληλοσυμπληρώνονται, παρέχοντας στην Ένωση τη δυνατότητα να θεσπίσει, στο πλαίσιο της κοινής αυτής πολιτικής, ποικίλα μέτρα ώστε να εξοπλιστεί με τα εργαλεία που είναι απαραίτητα, μεταξύ άλλων, προκειμένου να ανταποκριθεί αποτελεσματικά, τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα, σε καταστάσεις μεταναστευτικής κρίσεως.
- 75 Συναφώς, μια συσταλτική ερμηνεία της έννοιας των κατά το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ «προσωρινών μέτρων», σύμφωνα με την οποία είναι δυνατή μόνον η θέσπιση συνοδευτικών μέτρων που προστίθενται στις νομοθετικές πράξεις οι οποίες εκδίδονται βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και όχι μέτρων που παρεκκλίνουν από τέτοιες πράξεις, όχι μόνο δεν βρίσκει έρεισμα στο γράμμα του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, αλλά θα περιόριζε επίσης σημαντικά την πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου αυτού, καθόσον οι εν λόγω πράξεις έχουν καλύψει ή μπορούν να καλύψουν τις διάφορες πτυχές του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου που απαριθμούνται στα σημεία α' έως ζ' του άρθρου 78, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 76 Αυτό ισχύει ειδικότερα για τον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 78, παράγραφος 2, στοιχείο ε', ΣΛΕΕ, ο οποίος αφορά τα κριτήρια και τους μηχανισμούς καθορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως ασύλου ή επικουρικής προστασίας και ο οποίος διέπεται από ένα ολοκληρωμένο σύνολο κανόνων, μεταξύ των οποίων κορυφαία θέση έχουν οι κανόνες που προβλέπει ο κανονισμός Δουβλίνο III.
- 77 Λαμβανομένων υπόψη των προαναφερθέντων, στην κατά το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ έννοια των «προσωρινών μέτρων» πρέπει να αποδίδεται αρκούντως ευρύ περιεχόμενο, ώστε να παρέχεται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης η δυνατότητα να λάβουν όλα τα προσωρινά μέτρα που είναι αναγκαία για την αποτελεσματική και ταχεία αντιμετώπιση επείγουσας καταστάσεως λόγω αιφνίδιας εισροής υπηκόων τρίτων χωρών.
- 78 Καίτοι στο πλαίσιο αυτό πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα προσωρινά μέτρα που θεσπίζονται βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ μπορούν κατ' αρχήν και να παρεκκλίνουν από διατάξεις νομοθετικών πράξεων, εντούτοις τέτοιου είδους παρεκκλίσεις πρέπει να οριοθετούνται τόσο ως προς

το καθ' ύλην όσο και ως προς το χρονικό πεδίο εφαρμογής τους, ώστε να περιορίζονται στην ταχεία και αποτελεσματική αντιμετώπιση συγκεκριμένης κρίσεως, μέσω προσωρινού μηχανισμού, αποκλεισμένου έτσι του ενδεχομένου να έχουν τα μέτρα αυτά ως σκοπό ή ως αποτέλεσμα τη μόνιμη και γενική αντικατάσταση των νομοθετικών αυτών πράξεων, καταστρατηγώντας με τον τρόπο αυτό την προβλεπόμενη στο άρθρο 78, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ συνήθη νομοθετική διαδικασία.

- 79 Ωστόσο, εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι οι προβλεπόμενες από την προσβαλλόμενη απόφαση παρεκκλίσεις πληρούν την προαναφερθείσα απαίτηση οριοθέτησεως του καθ' ύλην και του χρονικού πεδίου εφαρμογής τους και ότι δεν έχουν ούτε ως σκοπό ούτε ως αποτέλεσμα τη μόνιμη αντικατάσταση ή τροποποίηση διατάξεων νομοθετικών πράξεων.
- 80 Συγκεκριμένα, οι προβλεπόμενες από την προσβαλλόμενη απόφαση παρεκκλίσεις από συγκεκριμένες διατάξεις νομοθετικών πράξεων έχουν εφαρμογή μόνο για περίοδο δύο ετών, με την επιφύλαξη της προβλεπόμενης στο άρθρο 4, παράγραφος 5, της προσβαλλομένης αποφάσεως δυνατότητας παρατάσεως της προθεσμίας αυτής, και θα παύσουν να ισχύουν, εν προκειμένω, στις 26 Σεπτεμβρίου 2017. Επιπλέον, αφορούν περιορισμένο αριθμό 120 000 υπηκόων ορισμένων τρίτων χωρών, οι οποίοι έχουν υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας στην Ελλάδα ή στην Ιταλία, έχουν κάποια από τις υπηκοότητες που μνημονεύονται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρόκειται να μετεγκατασταθούν από κάποιο εκ των δύο αυτών κρατών μελών και αφίχθησαν ή θα αφιχθούν στα εν λόγω κράτη μέλη μεταξύ της 24ης Μαρτίου 2015 και της 26ης Σεπτεμβρίου 2017.
- 81 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν είναι δυνατόν να υποστηριχθεί ότι, με την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καταστρατηγήθηκε η προβλεπόμενη στο άρθρο 78, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ συνήθης νομοθετική διαδικασία.
- 82 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, της οποίας ο χαρακτηρισμός ως μη νομοθετικής πράξεως δεν είναι δυνατόν να αμφισβητηθεί, παρεκκλίνει από συγκεκριμένες διατάξεις νομοθετικών πράξεων δεν είναι ικανό να εμποδίσει την έκδοσή της βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.
- 83 Για τους ίδιους λόγους, πρέπει να απορριφθεί και η επιχειρηματολογία της Σλοβακικής Δημοκρατίας που αντλείται από παράβαση του άρθρου 10, παράγραφοι 1 και 2, ΣΕΕ και του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ, καθώς και από παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και της θεσμικής ισορροπίας.
- 84 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία και ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία.

2. Επί του πρώτου σκέλους του πέμπτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία και επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, που αντλούνται από την έλλειψη προσωρινού χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως και από την υπερβολική διάρκεια εφαρμογής της αποφάσεως αυτής

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 85 Η Σλοβακική Δημοκρατία και η Ουγγαρία υποστηρίζουν ότι το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ δεν αποτελεί προσηκούμενη νομική βάση για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον η απόφαση αυτή δεν έχει προσωρινό χαρακτήρα, σε αντίθεση προς τις απαιτήσεις της εν λόγω διατάξεως.

- 86 Η προσβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που εφαρμόζεται, δυνάμει του άρθρου της 13, παράγραφος 2, έως τις 26 Σεπτεμβρίου 2017, ήτοι για περίοδο δύο ετών, δυνάμει εξάλλου να παραταθεί κατά ένα έτος δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφοι 5 και 6, της αυτής αποφάσεως, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «προσωρινό μέτρο», κατά την έννοια του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.
- 87 Τούτο, κατά την άποψη της Σλοβακικής Δημοκρατίας και της Ουγγαρίας, ισχύει κατά μείζονα λόγο διότι οι διαχρονικές συνέπειες της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τους ενδιαφερόμενους αιτούντες διεθνή προστασία θα υπερβούν κατά πολύ αυτή τη διετή ή τριετή περίοδο. Συγκεκριμένα, η απόφαση αυτή θα οδηγήσει, πιθανότατα, στη δημιουργία διαρκών δεσμών μεταξύ των αιτούντων διεθνή προστασία και των κρατών μελών μετεγκαταστάσεως.
- 88 Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως, αυτή εφαρμόζεται για 24 μήνες, ήτοι έως τις 26 Σεπτεμβρίου 2017. Παράταση για μέγιστη περίοδο 12 μηνών στο ειδικό πλαίσιο του μηχανισμού αναστολής που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 5, της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν είναι πλέον δυνατή. Η διάρκεια των συνεπειών που είναι δυνατόν να επιφέρει η προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά τα πρόσωπα που μετεγκαταστάθηκαν δεν αποτελεί κρίσιμο στοιχείο για τον προσδιορισμό του προσωρινού χαρακτήρα της αποφάσεως. Ο χαρακτήρας αυτός θα έπρεπε να εκτιμηθεί υπό το πρίσμα της χρονικής διάρκειας εφαρμογής του μηχανισμού μετεγκαταστάσεως που προβλέπει η απόφαση αυτή, που ανέρχεται σε 24 μήνες.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 89 Το άρθρο 78, παράγραφος 3, επιτρέπει μόνον τη θέσπιση «προσωρινών μέτρων».
- 90 Μια πράξη μπορεί να χαρακτηριστεί «προσωρινή», με τη συνήθη έννοια του όρου αυτού, μόνον εφόσον δεν αποσκοπεί στη μόνιμη ρύθμιση ενός τομέα και εφαρμόζεται για περιορισμένη μόνο χρονική περίοδο.
- 91 Τούτου δοθέντος, σε αντίθεση με το άρθρο 64, παράγραφος 2, ΕΚ, σύμφωνα με το οποίο η διάρκεια εφαρμογής των μέτρων που θεσπίζονταν βάσει της διατάξεως αυτής δεν μπορούσε να υπερβεί τους έξι μήνες, το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, που διαδέχθηκε τη διάταξη αυτή, δεν προβλέπει πλέον τέτοιο χρονικό περιορισμό.
- 92 Κατά συνέπεια, το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καίτοι απαιτεί τα μέτρα τα οποία αφορά να είναι προσωρινά, εντούτοις επιφυλάσσει στο Συμβούλιο περιθώριο εκτιμήσεως για τον καθορισμό, κατά περίπτωση, της περιόδου εφαρμογής των μέτρων αυτών ανάλογα με τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως και, ιδίως, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της επείγουσας καταστάσεως που δικαιολογεί τα επίμαχα μέτρα.
- 93 Εν προκειμένω, από το άρθρο 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι αυτή εφαρμόζεται από τις 25 Σεπτεμβρίου 2015 έως τις 26 Σεπτεμβρίου 2017, ήτοι κατά τη διάρκεια περιόδου 24 μηνών, στα πρόσωπα που φθάνουν στην Ελλάδα και στην Ιταλία κατά τη διάρκεια της αυτής περιόδου καθώς και στους αιτούντες διεθνή προστασία που έφθασαν στο έδαφος των εν λόγω κρατών μελών από τις 24 Μαρτίου 2015 και μετά.
- 94 Όσον αφορά το άρθρο 4, παράγραφος 5, της προσβαλλομένης αποφάσεως, αυτό προβλέπει «σε εξαιρετικές περιστάσεις» και κατόπιν γνωστοποίησης εκ μέρους του κράτους μέλους η οποία πρέπει να λάβει χώρα μέχρι τις 26 Δεκεμβρίου 2015, τη δυνατότητα παρατάσεως της περιόδου των 24 μηνών που προβλέπεται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, της αποφάσεως αυτής για περίοδο έως και 12 μηνών στο πλαίσιο του μηχανισμού προσωρινής και μερικής αναστολής της υποχρεώσεως μετεγκαταστάσεως των αιτούντων διεθνή προστασία που υπέχει το οικείο κράτος μέλος. Το εν λόγω άρθρο επιβεβαιώνει, με τον τρόπο αυτό, τον προσωρινό χαρακτήρα των διαφόρων μέτρων που περιλαμβάνει η εν λόγω

απόφαση. Εξάλλου, δεδομένου ότι ο μηχανισμός αυτός δεν είναι δυνατόν να κινηθεί πλέον μετά τις 26 Δεκεμβρίου 2015, η προσβαλλόμενη απόφαση θα παύσει οριστικώς να ισχύει στις 26 Σεπτεμβρίου 2017.

- 95 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εφαρμόζεται κατά τη διάρκεια περιορισμένης περιόδου.
- 96 Εξάλλου, το Συμβούλιο δεν υπερέβη προδήλως την εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει κατά τον καθορισμό της διάρκειας των περιλαμβανομένων στην προσβαλλόμενη απόφαση μέτρων, εκτιμώντας, με την αιτιολογική σκέψη 22 της αποφάσεως αυτής, ότι το «διάστημα των είκοσι τεσσάρων μηνών κρίνεται εύλογο προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση θα έχουν πραγματικό αντίκτυπο όσον αφορά τη στήριξη της Ιταλίας και της Ελλάδας στην αντιμετώπιση των υψηλών μεταναστευτικών ροών στην επικράτειά τους».
- 97 Αυτή η επιλογή περιόδου εφαρμογής 24 μηνών παρίσταται δικαιολογημένη, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι μετεγκατάσταση σημαντικού αριθμού ατόμων, όπως αυτή την οποία προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση, είναι διαδικασία καινοφανής και συγχρόνως περίπλοκη, η οποία απαιτεί ορισμένο χρόνο για να προετοιμαστεί και να τεθεί σε εφαρμογή, ιδίως σε επίπεδο συντονισμού των διοικητικών αρχών των κρατών μελών, πριν αρχίσει να αναπτύσσει απτά αποτελέσματα.
- 98 Πρέπει επίσης να απορριφθεί το επιχείρημα της Σλοβακικής Δημοκρατίας και της Ουγγαρίας, σύμφωνα με το οποίο η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έχει προσωρινό χαρακτήρα καθόσον θα έχει μακροπρόθεσμες συνέπειες, λόγω του ότι πολλοί αιτούντες διεθνή προστασία θα παραμείνουν, μετά τη μετεγκατάστασή τους, στο έδαφος του κράτους μέλους μετεγκαταστάσεως για διάστημα πολύ μεγαλύτερο από την ανερχόμενη σε 24 μήνες περίοδο εφαρμογής της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 99 Συγκεκριμένα, αν έπρεπε να λαμβάνεται υπόψη η διάρκεια των συνεπειών που επιφέρει μέτρο μετεγκαταστάσεως στα πρόσωπα που μετεγκαθίστανται, προκειμένου να εκτιμηθεί ο προσωρινός χαρακτήρας του μέτρου κατά την έννοια του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, κανένα μέτρο μετεγκαταστάσεως ατόμων που χρήζουν σαφώς διεθνούς προστασίας δεν θα μπορούσε να ληφθεί βάσει της διατάξεως αυτής, καθόσον τέτοιες περισσότερο ή λιγότερο μακροπρόθεσμες συνέπειες είναι σύμφυτες προς μια τέτοια μετεγκατάσταση.
- 100 Δεν μπορεί να γίνει δεκτό ούτε το επιχείρημα της Σλοβακικής Δημοκρατίας και της Ουγγαρίας σύμφωνα με το οποίο, προκειμένου το επίμαχο μέτρο να μπορεί να θεωρηθεί ως προσωρινής φύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, η διάρκεια εφαρμογής του δεν θα έπρεπε να υπερβαίνει τη μέγιστη διάρκεια που απαιτείται για την έκδοση νομοθετικής πράξεως βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 101 Συγκεκριμένα, πέραν του γεγονότος ότι μια τέτοια ερμηνεία του άρθρου 78, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ δεν βρίσκει έρεισμα στο γράμμα της διατάξεως και παραβλέπει τον αμοιβαίως συμπληρωματικό χαρακτήρα των μέτρων τα οποία αφορούν, αντιστοίχως, οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου αυτού, είναι πολύ δύσκολο, αν όχι αδύνατον, να καθοριστεί εκ των προτέρων η ελάχιστη αναγκαία προθεσμία εντός της οποίας μπορεί να εκδοθεί μια νομοθετική πράξη βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, με αποτέλεσμα το κριτήριο αυτό να είναι μη εφαρμόσιμο.
- 102 Αυτό καθίσταται εξάλλου πρόδηλο από το γεγονός ότι, εν προκειμένω, η πρόταση κανονισμού περί μόνιμου μηχανισμού μετεγκατάστασης, ενώ υποβλήθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου 2015, ήτοι την ίδια ημέρα υποβολής της αρχικής προτάσεως της Επιτροπής, η οποία στη συνέχεια αποτέλεσε την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν έχει ακόμη υιοθετηθεί, μέχρι τη δημοσίευση της παρούσας αποφάσεως.
- 103 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το πρώτο σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία καθώς και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία.

3. Επί του δευτέρου σκέλους του πέμπτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία, το οποίο αντλείται από το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν πληροί τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 104 Η Σλοβακική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι, από τρεις απόψεις, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν πληροί την προϋπόθεση εφαρμογής του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, κατά την οποία το κράτος μέλος υπέρ του οποίου λαμβάνονται τα προσωρινά μέτρα πρέπει να αντιμετωπίζει «επείγουσα κατάσταση, λόγω αιφνίδιας εισροής υπηκόων τρίτων χωρών».
- 105 Πρώτον, η Σλοβακική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η εισροή υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελλάδα και στην Ιταλία κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως ή αμέσως πριν από την έκδοσή της μπορούσε ευλόγως να προβλεφθεί και επομένως δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «αιφνίδια».
- 106 Συναφώς, από τα στατιστικά στοιχεία για τα έτη 2013 και 2014 και για τους πρώτους μήνες του 2015 προκύπτει, κατά τη Σλοβακική Δημοκρατία, ότι ο αριθμός των υπηκόων τρίτων χωρών που κατευθύνονταν προς την Ελλάδα και την Ιταλία αυξανόταν σταθερά και ότι, ήδη στα τέλη του 2013 και στις αρχές του 2014, η αύξηση αυτή ήταν σημαντική. Επιπλέον, όσον αφορά την Ιταλία, από τα στοιχεία για το έτος 2015 προέκυπτε μάλλον μείωση του αριθμού μεταναστών από έτος σε έτος.
- 107 Δεύτερον, η Σλοβακική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι, τουλάχιστον όσον αφορά την κατάσταση στην Ελλάδα, δεν υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της επείγουσας καταστάσεως και της εισροής υπηκόων τρίτων χωρών στο κράτος μέλος αυτό, ενώ απαιτείται η ύπαρξη τέτοιου συνδέσμου εξαιτίας της χρήσεως του όρου «λόγω» που συνδέει, στο κείμενο του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, την επείγουσα κατάσταση με την αιφνίδια εισροή. Συγκεκριμένα, είναι αποδεδειγμένο ότι η οργάνωση της πολιτικής ασύλου της Ελληνικής Δημοκρατίας παρουσιάζει, επί μακρό χρονικό διάστημα, σημαντικές ελλείψεις οι οποίες δεν εμφανίζουν άμεσο αιτιώδη σύνδεσμο με το μεταναστευτικό φαινόμενο που αποτέλεσε το χαρακτηριστικό γνώρισμα της περιόδου κατά την οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση.
- 108 Τρίτον, η Σλοβακική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι, ενώ το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ αποσκοπεί στην αντιμετώπιση υφισταμένων ή επικείμενων επειγουσών καταστάσεων, η προσβαλλόμενη απόφαση διέπει, τουλάχιστον εν μέρει, μελλοντικές υποθετικές καταστάσεις.
- 109 Συγκεκριμένα, η διετής ή και τριετής περίοδος εφαρμογής της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι υπερβολικά μεγάλη, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να επιβεβαιωθεί ότι, καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου αυτής, τα ληφθέντα μέτρα θα ανταποκρίνονται στην επείγουσα κατάσταση, παρούσα ή επικείμενη, που πλήττει την Ελληνική Δημοκρατία και την Ιταλική Δημοκρατία. Ειδικότερα, κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, η επείγουσα κατάσταση ενδέχεται να παύσει να υφίσταται στα εν λόγω κράτη μέλη. Επιπλέον, ο μηχανισμός μετεγκαταστάσεως 54 000 ατόμων, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, της προσβαλλομένης αποφάσεως, έχει ως σκοπό την αντιμετώπιση εντελώς υποθετικών καταστάσεων σε άλλα κράτη μέλη.
- 110 Η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει το επιχείρημα αυτό, ισχυριζόμενη ότι το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ αναφέρεται σε κατάσταση κρίσεως τόσο προϋπάρχουσα όσο και παρούσα, η οποία επιβάλλει τη λήψη άμεσων διορθωτικών μέτρων, και όχι, όπως στην περίπτωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, σε καταστάσεις κρίσεως που ενδέχεται να παρουσιαστούν στο μέλλον, αλλά η επέλευση, η φύση και η έκταση των οποίων είναι αβέβαιες ή δυσχερώς προβλέψιμες.

- 111 Το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη που παρενέβησαν υπέρ αυτού υποστηρίζουν ότι η χωρίς προηγούμενο επείγουσα κατάσταση που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία προκύπτει σαφώς από τα στοιχεία που μνημονεύονται στις αιτιολογικές σκέψεις 13 και 26 της αποφάσεως αυτής, χαρακτηρίζεται από την αιφνίδια και μαζική εισροή υπηκόων τρίτων χωρών και οφείλεται κατά κύριο λόγο σ' αυτήν, ιδίως κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο 2015.
- 112 Το Συμβούλιο υποστηρίζει επιπλέον ότι το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται σε μελλοντικά γεγονότα ή σε μελλοντικές καταστάσεις δεν είναι ασυμβίβαστο με το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 113 Επιβάλλεται, πρώτον, να εξεταστεί το επιχείρημα της Σλοβακικής Δημοκρατίας σύμφωνα με το οποίο η εισροή υπηκόων τρίτων χωρών στο ελληνικό και στο ιταλικό έδαφος κατά τη διάρκεια του 2015 δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «αιφνίδια», κατά την έννοια του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καθόσον αποτελούσε συνέχεια ήδη σημαντικής εισροής που διαπιστώθηκε κατά το έτος 2014, με αποτέλεσμα να είναι προβλέψιμη.
- 114 Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ως «αιφνίδια», κατά την έννοια του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, μπορεί να χαρακτηριστεί μια εισροή υπηκόων τρίτων χωρών τέτοιας εκτάσεως, ώστε να καθίσταται μη προβλέψιμη καιτοι εντάσσεται στο πλαίσιο μεταναστευτικής κρίσεως που διαρκεί πολλά έτη, εφόσον καθιστά αδύνατη τη φυσιολογική λειτουργία του κοινού συστήματος ασύλου της Ένωσης.
- 115 Εν προκειμένω, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 3 των προτάσεών του, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε στο πλαίσιο της μνημονευόμενης στην αιτιολογική σκέψη 3 της αποφάσεως αυτής μεταναστευτικής κρίσεως που έπληξε την Ένωση από το έτος 2014 και εντάθηκε κατά το έτος 2015, και ειδικότερα τον Ιούλιο και τον Αύγουστο του έτους αυτού, καθώς και της ανθρωπιστικής καταστροφής που προκλήθηκε από την κρίση αυτή στα κράτη μέλη, ιδίως στα ευρισκόμενα στην πρώτη γραμμή, όπως η Ελληνική Δημοκρατία και η Ιταλική Δημοκρατία, τα οποία αντιμετώπισαν μαζική εισροή μεταναστών, οι περισσότεροι από τους οποίους προέρχονται από τρίτες χώρες όπως η Συρία, το Αφγανιστάν, το Ιράκ και η Ερυθραία.
- 116 Σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία του οργανισμού Frontex, που προσκομίστηκαν ως παράρτημα του υπομνήματος παρεμβάσεως του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, κατά το έτος 2015, σε ολόκληρη την Ένωση, καταμετρήθηκαν 1,83 εκατομμύρια παράτυπες διελεύσεις των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης, έναντι 283 500 κατά το έτος 2014. Εξάλλου, σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία της Eurostat, κατά το έτος 2015, περίπου 1,3 εκατομμύρια μεταναστών αιτήθηκαν διεθνή προστασία στην Ένωση, έναντι 627 000 κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους.
- 117 Επιπλέον, ειδικώς από τα στατιστικά στοιχεία που μνημονεύονται στην αιτιολογική σκέψη 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα οποία προέρχονται από τον οργανισμό Frontex, προκύπτει ότι η Ελληνική Δημοκρατία και η Ιταλική Δημοκρατία αντιμετώπισαν, κατά τους πρώτους οκτώ μήνες του έτους 2015 και, ιδίως, κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο του έτους αυτού, μαζική εισροή στο έδαφός τους υπηκόων τρίτων χωρών, ιδίως υπηκόων με ιθαγένεια μνημονευόμενη στο άρθρο 3, παράγραφος 2, της αποφάσεως αυτής, με αποτέλεσμα τη σημαντική αύξηση, κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, της μεταναστευτικής πιέσεως που δέχθηκαν τα συστήματα ασύλου της Ιταλίας και της Ελλάδας.
- 118 Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά, όσον αφορά την Ιταλική Δημοκρατία, κατά τους οκτώ πρώτους μήνες του έτους 2015, διαπιστώθηκαν 116 000 παράτυπες διελεύσεις των εξωτερικών συνόρων του κράτους μέλους αυτού. Κατά τη διάρκεια των μηνών Ιουλίου και Αυγούστου 2015, 34 691 μετανάστες έφθασαν παρατύπως στην Ιταλία, ήτοι σημειώθηκε αύξηση κατά 20 % σε σχέση με τους μήνες Μάιο και Ιούνιο 2015.

- 119 Τα μνημονευόμενα στην αιτιολογική σκέψη 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως στατιστικά στοιχεία που αφορούν την Ελληνική Δημοκρατία είναι ακόμη πιο αποκαλυπτικά αυτής της μεγάλης αυξήσεως της εισροής μεταναστών. Κατά τη διάρκεια των οκτώ πρώτων μηνών του έτους 2015, περισσότεροι από 211 000 παράτυποι μετανάστες έφθασαν στο ελληνικό έδαφος. Μόνον κατά τη διάρκεια των μηνών Ιουλίου και Αυγούστου του έτους αυτού, ο οργανισμός Frontex καταμέτρησε 137 000 παράτυπες διελεύσεις συνόρων, ήτοι κατέγραψε αύξηση κατά 250 % σε σχέση με τους μήνες Μάιο και Ιούνιο 2015.
- 120 Εξάλλου, από την αιτιολογική σκέψη 14 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι, σύμφωνα με αριθμητικά στοιχεία προερχόμενα από την Eurostat και την ΕΥΥΑ, 39 183 άτομα ζήτησαν διεθνή προστασία στην Ιταλία μεταξύ των μηνών Ιανουαρίου και Ιουλίου 2015, έναντι 30 755 κατά τη διάρκεια της αυτής περιόδου του έτους 2014 (ήτοι σημειώθηκε αύξηση κατά 27 %) και ότι αντίστοιχη αύξηση του αριθμού των αιτήσεων καταγράφηκε στην Ελλάδα, όπου καταχωρίστηκαν 7 475 αιτούντες (ήτοι σημειώθηκε αύξηση κατά 30 %).
- 121 Επιπροσθέτως, από την αιτιολογική σκέψη 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το Συμβούλιο καθόρισε τον συνολικό αριθμό των 120 000 ατόμων που πρέπει να μετεγκατασταθούν βάσει ακριβώς του συνολικού αριθμού υπηκόων τρίτων χωρών που εισήλθαν παρατύπως στην Ελλάδα ή στην Ιταλία κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο του έτους 2015 και έχουν σαφή ανάγκη διεθνούς προστασίας.
- 122 Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο διαπίστωσε, με τον τρόπο αυτό, βάσει στατιστικών στοιχείων που δεν αμφισβητούνται από τη Σλοβακική Δημοκρατία, σημαντική αύξηση της εισροής υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελλάδα και την Ιταλία εντός συντόμου χρονικού διαστήματος, ιδίως κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο του έτους 2015.
- 123 Εν προκειμένω πρέπει να γίνει δεκτό ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, το Συμβούλιο μπορούσε, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, να χαρακτηρίσει ως «αιφνίδια», κατά την έννοια του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, μια τέτοια αύξηση έστω και αν αυτή αποτελούσε συνέχεια μιας περιόδου ήδη μαζικών αφίξεων μεταναστών.
- 124 Πρέπει, συναφώς, να υπομνησθεί ότι πρέπει να αναγνωρίζεται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης ευρεία διακριτική ευχέρεια όταν λαμβάνουν μέτρα σε τομείς όπου καλούνται να προβούν σε επιλογές, μεταξύ άλλων, πολιτικής φύσεως και να πραγματοποιήσουν σύνθετες εκτιμήσεις (βλ., συναφώς, απόφαση της 4ης Μαΐου 2016, Πολωνία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-358/14, EU:C:2016:323, σκέψη 79 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 125 Όσον αφορά, δεύτερον, το προβληθέν από τη Σλοβακική Δημοκρατία επιχείρημα, το οποίο αντλείται από την αυστηρή ερμηνεία του επιθέτου «caractérisée» (χαρακτηριζόμενη) που χρησιμοποιείται στο άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, για να προσδιορίσει την «επείγουσα κατάσταση», πρέπει να επισημανθεί ότι, αν και ένας μικρότερος αριθμός γλωσσικών αποδόσεων του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ δεν χρησιμοποιεί τον όρο «caractérisée» αλλά τον όρο «causée» (λόγω), αμφότεροι οι όροι αυτοί πρέπει, στο πλαίσιο της εν λόγω διατάξεως και λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της που συνίσταται στο να παρασχεθεί δυνατότητα ταχείας λήψεως προσωρινών μέτρων για την αποτελεσματική αντιμετώπιση επείγουσας καταστάσεως όσον αφορά τη μετανάστευση, να γίνουν αντιληπτοί υπό την ίδια έννοια, σύμφωνα με την οποία απαιτείται να υφίσταται αρκούντως στενή σχέση μεταξύ της εν λόγω επείγουσας καταστάσεως και της αιφνίδιας εισροής υπηκόων τρίτων χωρών.
- 126 Εν προκειμένω, από τις αιτιολογικές σκέψεις 12, 13 και 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως καθώς και από τα μνημονευόμενα σε αυτές στατιστικά στοιχεία προκύπτει ότι διαπιστώθηκε αρκούντως στενή σχέση μεταξύ της επείγουσας καταστάσεως στην Ελλάδα και στην Ιταλία, ήτοι της σημαντικής πίεσεως που ασκείται στα συστήματα ασύλου αυτών των κρατών μελών, και της εισροής μεταναστών κατά τη διάρκεια του έτους 2015 και ιδίως κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο του έτους αυτού.

- 127 Αυτή η πραγματική διαπίστωση δεν μπορεί να ανατραπεί λόγω της υπάρξεως άλλων παραγόντων οι οποίοι ενδέχεται να συνέβαλαν επίσης σε αυτή την επείγουσα κατάσταση και στους οποίους συγκαταλέγονται οι διαρθρωτικές ελλείψεις των συστημάτων αυτών που συνίστανται στην έλλειψη δυνατοτήτων στεγάσεως και επεξεργασίας των αιτήσεων.
- 128 Εξάλλου, η έκταση της εισροής μεταναστών την οποία αντιμετώπιζαν το ελληνικό και το ιταλικό σύστημα ασύλου κατά τη διάρκεια του έτους 2015 ήταν τόσο μεγάλη, ώστε θα είχε διαταράξει οποιοδήποτε σύστημα ασύλου, ακόμη και ένα σύστημα χωρίς διαρθρωτικές αδυναμίες.
- 129 Τρίτον, πρέπει να απορριφθεί το επιχειρήμα της Σλοβακικής Δημοκρατίας, το οποίο υποστηρίζει και η Δημοκρατία της Πολωνίας, σύμφωνα με το οποίο η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορούσε να εκδοθεί εγκύτως με βάση το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι δεν αποσκοπούσε στην αντιμετώπιση επελθούσας ή επικείμενης επείγουσας καταστάσεως η οποία έπληττε την Ελληνική Δημοκρατία και την Ιταλική Δημοκρατία, αλλά, τουλάχιστον εν μέρει, στην αντιμετώπιση μελλοντικών υποθετικών καταστάσεων, ήτοι καταστάσεων η επέλευση των οποίων δεν μπορούσε να προβλεφθεί με επαρκή βεβαιότητα κατά την έκδοση της αποφάσεως αυτής.
- 130 Πράγματι, από τις αιτιολογικές σκέψεις 13 και 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η απόφαση αυτή εκδόθηκε λόγω επείγουσας καταστάσεως την οποία αντιμετώπισαν η Ελληνική Δημοκρατία και η Ιταλική Δημοκρατία κατά τη διάρκεια του έτους 2015, ειδικότερα κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο του έτους αυτού, και η οποία, κατά συνέπεια, είχε όντως επέλθει πριν την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως αυτής, έστω και αν από την αιτιολογική σκέψη 16 της αποφάσεως προκύπτει ότι το Συμβούλιο έλαβε υπόψη το γεγονός ότι αυτή η επείγουσα κατάσταση πιθανότατα θα εξακολουθούσε να υφίσταται λόγω της συνεχιζόμενης αστάθειας και των συγκρούσεων στην άμεση γειτονία της Ιταλίας και της Ελλάδας.
- 131 Εξάλλου, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η δυνατότητα ταχείας εξελίξεως είναι εγγενής στις μεταναστευτικές ροές, οι οποίες μπορούν, μεταξύ άλλων, να μετατοπισθούν προς άλλα κράτη μέλη, η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει διάφορους μηχανισμούς, ιδίως στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στο άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, και στο άρθρο 11, παράγραφος 2, που αποσκοπούν στην προσαρμογή του διατακτικού της ενόψει ενδεχόμενης μεταβολής της αρχικής επείγουσας καταστάσεως, ιδίως σε περίπτωση που η κατάσταση αυτή τυχόν εκδηλωθεί σε άλλα κράτη μέλη.
- 132 Το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ δεν αποκλείει την προσθήκη τέτοιων μηχανισμών προσαρμογής στα προσωρινά μέτρα που θεσπίζονται βάσει της διατάξεως αυτής.
- 133 Συγκεκριμένα, η εν λόγω διάταξη παρέχει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως στο Συμβούλιο ως προς την επιλογή των μέτρων που είναι δυνατόν να ληφθούν για την ταχεία και αποτελεσματική αντιμετώπιση μιας ιδιαίτερα επείγουσας καταστάσεως και των ενδεχόμενων εξελίξεων της καταστάσεως αυτής.
- 134 Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 130 των προτάσεών του, η αντιμετώπιση του επείγοντος δεν αποκλείει τη δυνατότητα εξελίξεως και προσαρμογής του μέτρου αντιμετώπισεως, υπό τον όρο ότι αυτό διατηρεί τον προσωρινό χαρακτήρα του.
- 135 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία.

Δ. Επί των λόγων ακυρώσεως που αφορούν τη νομιμότητα της διαδικασίας εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και αντλούνται από παραβάσεις ουσιώδους τύπου

1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία και επί του εβδόμου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, οι οποίοι αντλούνται από παράβαση του άρθρου 68 ΣΛΕΕ

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 136 Η Σλοβακική Δημοκρατία και η Ουγγαρία υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 68 ΣΛΕΕ και τον ουσιώδη τύπο, στο μέτρο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση με αυξημένη πλειοψηφία, ενώ από τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 25ης και 26ης Ιουνίου 2015 προέκυπτε ότι αυτή έπρεπε να εκδοθεί με «συναίνεση» και «λαμβανομένων υπόψη των ειδικών καταστάσεων των κρατών μελών».
- 137 Η Σλοβακική Δημοκρατία και η Ουγγαρία εκτιμούν ότι το Συμβούλιο όφειλε, κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, να σεβαστεί τους προσανατολισμούς που απορρέουν από αυτά τα συμπεράσματα, ιδίως την απαίτηση κατανομής των αιτούντων που χρήζουν σαφώς διεθνούς προστασίας μεταξύ των κρατών μελών με απόφαση εκδιδόμενη με ομοφωνία, ήτοι με τη μορφή ποσοτώσεων που εκουσίως συνομολογούν τα κράτη μέλη.
- 138 Η τήρηση εκ μέρους του Συμβουλίου των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου είναι σημαντική κατά μείζονα λόγο διότι το Συμβούλιο όφειλε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι η μετεγκατάσταση αιτούντων διεθνή προστασία αποτελεί πολιτικώς ευαίσθητο ζήτημα για πολλά κράτη μέλη, επειδή ένα τέτοιο μέτρο θα έθιγε σημαντικά το υφιστάμενο σύστημα που απορρέει από την εφαρμογή του κανονισμού Δουβλίνο III.
- 139 Η Ουγγαρία εκτιμά, ειδικότερα, ότι, εφόσον τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 25ης και 26ης Ιουνίου 2015 προέβλεπαν ρητώς την έκδοση αποφάσεως του Συμβουλίου μόνον για τη μετεγκατάσταση 40 000 αιτούντων διεθνή προστασία, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να αποφασίσει σχετικά με τη μετεγκατάσταση 120 000 επιπλέον αιτούντων χωρίς την κατ' αρχήν συμφωνία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ως προς το ζήτημα αυτό. Κατά συνέπεια, τόσο η υποβολή από την Επιτροπή προτάσεως αποφάσεως περιλαμβάνουσας τέτοια συμπληρωματική μετεγκατάσταση όσο και η υιοθέτηση, εκ μέρους του Συμβουλίου, της προτάσεως αυτής συνιστούν παράβαση του άρθρου 68 ΣΛΕΕ και των ουσιωδών τύπων.
- 140 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι δεν υπάρχει αντίφαση μεταξύ της προσβαλλομένης αποφάσεως και των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 25ης και 26ης Ιουνίου 2015.
- 141 Επιπλέον, το θεσμικό αυτό όργανο υποστηρίζει ότι τα συμπεράσματα με τα οποία το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καθορίζει προσανατολισμούς, έστω και αν δεσμεύουν την Ένωση δυνάμει του άρθρου 15 ΣΕΕ και δεν είναι, κατά συνέπεια, αμιγώς πολιτικής φύσεως, δεν παρέχουν νομική βάση για τις ενέργειες των λοιπών θεσμικών οργάνων ούτε θεσπίζουν κανόνες και αρχές βάσει των οποίων μπορεί να ασκηθεί ο δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας των πράξεων των λοιπών θεσμικών οργάνων της Ένωσης.
- 142 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα αλλά μόνο επιπτώσεις σε πολιτικό επίπεδο, τέτοιου είδους συμπεράσματα δεν μπορούν να εξαρτήσουν από προϋποθέσεις ή να περιορίσουν, από νομικής απόψεως, το δικαίωμα πρωτοβουλίας της Επιτροπής να προτείνει μέτρα βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ ή την παρεχόμενη από τη διάταξη αυτή εξουσία του Συμβουλίου να εκδίδει απόφαση κατόπιν διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 143 Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 25ης και 26ης Ιουνίου 2015, τα κράτη μέλη θα έπρεπε να αποφασίσουν με «συναίνεση» σχετικά με την κατανομή, «λαμβανομένων υπόψη των ειδικών καταστάσεων των κρατών μελών». Συναφώς, τα εν λόγω συμπεράσματα αναφέρονται ρητώς στην «προσωρινή και κατ' εξαίρεση μετεγκατάσταση από την Ιταλία και την Ελλάδα, [...], σε άλλα κράτη μέλη, εντός δύο ετών, 40 000 προσώπων τα οποία έχουν σαφώς ανάγκη διεθνούς προστασίας» μέσω της «ταχεία[ς] έκδοση[ς] σχετικής απόφασης από το Συμβούλιο».
- 144 Εν προκειμένω, αυτός ο μηχανισμός μετεγκαταστάσεως 40 000 προσώπων αποτέλεσε το αντικείμενο της αποφάσεως 2015/1523 που εκδόθηκε, με συναίνεση, στις 14 Σεπτεμβρίου 2015. Κατά συνέπεια, ως προς το ζήτημα αυτό, η εν λόγω απόφαση υλοποίησε πλήρως τα προαναφερθέντα συμπεράσματα.
- 145 Όσον αφορά την προβαλλόμενη επιρροή της καλούμενης «πολιτικής» φύσεως των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 25ης και 26ης Ιουνίου 2015, τόσο επί της εξουσίας νομοθετικής πρωτοβουλίας της Επιτροπής όσο και επί των κανόνων ψηφοφορίας στο πλαίσιο του Συμβουλίου που προβλέπει το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, μια τέτοια επιρροή, ακόμη και αν υποτεθεί ότι αποδείχθηκε και ότι αποτελούσε πρόθεση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως από το Δικαστήριο.
- 146 Συγκεκριμένα, αφενός, η αναγνωριζόμενη στην Επιτροπή από το άρθρο 17, παράγραφος 2, ΣΕΕ και από το άρθρο 289 ΣΛΕΕ εξουσία νομοθετικής πρωτοβουλίας, η οποία εντάσσεται στην αρχή της κατανομής των εξουσιών που καθιερώνει το άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ και, ευρύτερα, στην αρχή της θεσμικής ισορροπίας που αποτελεί χαρακτηριστικό της θεσμικής δομής της Ένωσης, συνεπάγεται ότι εναπόκειται στην Επιτροπή να αποφασίζει σχετικά με την υποβολή προτάσεως νομοθετικής πράξεως. Στο πλαίσιο αυτό, εναπόκειται επίσης στην Επιτροπή, η οποία, κατά το άρθρο 17, παράγραφος 1, ΣΕΕ, προάγει το κοινό συμφέρον της Ένωσης και αναλαμβάνει τις κατάλληλες προς τούτο πρωτοβουλίες, να προσδιορίσει το αντικείμενο, τον σκοπό, καθώς και το περιεχόμενο της προτάσεως αυτής (βλ., συναφώς, απόφαση της 14ης Απριλίου 2015, Συμβούλιο κατά Επιτροπής, C-409/13, EU:C:2015:217, σκέψεις 64 και 70).
- 147 Οι αρχές αυτές εφαρμόζονται και όσον αφορά την εξουσία πρωτοβουλίας της Επιτροπής στο πλαίσιο της εκδόσεως, βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, μη νομοθετικών πράξεων, όπως είναι η προσβαλλόμενη απόφαση. Συναφώς, όπως επισήμανε και ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 145 των προτάσεών του, το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ δεν εξαρτά την εξουσία πρωτοβουλίας της Επιτροπής από τον προηγούμενο καθορισμό προσανατολισμών εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου δυνάμει του άρθρου 68 ΣΛΕΕ.
- 148 Αφετέρου, το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ επιτρέπει στο Συμβούλιο να θεσπίσει μέτρα με αυξημένη πλειοψηφία, όπερ έπραξε το Συμβούλιο εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση. Η αρχή της θεσμικής ισορροπίας απαγορεύει στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να τροποποιεί αυτόν τον κανόνα ψηφοφορίας επιβάλλοντας στο Συμβούλιο, μέσω συμπερασμάτων που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 68 ΣΛΕΕ, κανόνα ομόφωνης ψήφου.
- 149 Πράγματι, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, στο μέτρο κατά το οποίο οι κανόνες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο διαμορφώνεται η βούληση των θεσμικών οργάνων της Ένωσης προβλέπονται από τις Συνθήκες και είναι δεσμευτικοί τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τα ίδια τα όργανα, μόνον οι Συνθήκες μπορούν, σε ειδικές περιπτώσεις, να εξουσιοδοτούν ένα θεσμικό όργανο να τροποποιεί διαδικασία λήψεως αποφάσεως την οποία αυτές θεσπίζουν (απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-363/14, EU:C:2015:579, σκέψη 43).
- 150 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία και ο έβδομος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία.

2. Επί του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως και του πρώτου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία καθώς και επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, που αντλούνται από παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον το Συμβούλιο δεν τήρησε την προβλεπόμενη από το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ υποχρέωση διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 151 Η Σλοβακική Δημοκρατία και η Ουγγαρία ισχυρίζονται ότι το Συμβούλιο, καθόσον επέφερε σημαντικές τροποποιήσεις στην αρχική πρόταση της Επιτροπής και εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση χωρίς νέα διαβούλευση με το Κοινοβούλιο, παρέβη τον ουσιώδη τύπο που καθορίζεται στο άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, με συνέπεια η προσβαλλόμενη απόφαση να πρέπει να ακυρωθεί. Η Σλοβακική Δημοκρατία εκτιμά ότι το Συμβούλιο, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, παρέβη επίσης το άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2, και το άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ και παραβίασε τις αρχές της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, της θεσμικής ισορροπίας και της χρηστής διοικήσεως.
- 152 Οι σημαντικότερες τροποποιήσεις της αρχικής προτάσεως της Επιτροπής αφορούν το γεγονός ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Ουγγαρία δεν συγκαταλέγεται πλέον μεταξύ των κρατών μελών υπέρ των οποίων διεξάγεται η μετεγκατάσταση, όπως η Ελληνική Δημοκρατία και η Ιταλική Δημοκρατία, αλλά μεταξύ των κρατών μελών μετεγκαταστάσεως, με αποτέλεσμα, μεταξύ άλλων, να καταργηθεί το παράρτημα III της αρχικής προτάσεως της Επιτροπής, σχετικά με τις κατανομές μετεγκαταστάσεων από την Ουγγαρία, και να συμπεριληφθεί το τελευταίο αυτό κράτος μέλος στα παραρτήματα I και II της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 153 Η Σλοβακική Δημοκρατία επισημαίνει και άλλες τροποποιήσεις που επέφερε η προσβαλλόμενη απόφαση στην αρχική πρόταση της Επιτροπής, μεταξύ των οποίων το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει εξαντλητικό κατάλογο των κρατών μελών υπέρ των οποίων μπορεί να εφαρμοσθεί το καθεστώς μετεγκαταστάσεως που θεσπίζει, αλλά προβλέπει, στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ότι το καθεστώς αυτό μπορεί να εφαρμοσθεί υπέρ και άλλων κρατών μελών, εφόσον αυτά πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στη διάταξη αυτή.
- 154 Οι προσφεύγουσες προσάπτουν στο Συμβούλιο ότι, αφού επέφερε αυτές τις τροποποιήσεις στην αρχική πρόταση της Επιτροπής, δεν προέβη σε νέα διαβούλευση με το Κοινοβούλιο, ενώ το Κοινοβούλιο, με το ψήφισμά του της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, είχε ζητήσει από το Συμβούλιο να κληθεί εκ νέου να γνωμοδοτήσει εφόσον το Συμβούλιο προτίθετο να επιφέρει σημαντικές τροποποιήσεις στην πρόταση της Επιτροπής.
- 155 Μολονότι η προεδρία της Ένωσης ενημέρωνε τακτικά το Κοινοβούλιο, και ειδικότερα την Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων του Κοινοβουλίου, σχετικά με την εξέλιξη της υποθέσεως στο Συμβούλιο, η ενημέρωση αυτή δεν δύναται να υποκαταστήσει ένα επίσημο ψήφισμα του Κοινοβουλίου το οποίο εγκρίνεται από την Ολομέλεια.
- 156 Η Ουγγαρία μνημονεύει συναφώς δύο επιστολές που απηύθυνε ο Πρόεδρος της Επιτροπής Νομικών Υποθέσεων του Κοινοβουλίου προς τον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου, σύμφωνα με τις οποίες η επιτροπή αυτή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο είχε τροποποιήσει ουσιωδώς την αρχική πρόταση της Επιτροπής καθόσον απέσυρε την Ουγγαρία από την ομάδα των δικαιούχων κρατών μελών, με αποτέλεσμα να απαιτείται νέα διαβούλευση με το Κοινοβούλιο.
- 157 Το Συμβούλιο υποστηρίζει, κατά κύριο λόγο, ότι, λαμβανομένου υπόψη του επειγόντος χαρακτήρα της υποθέσεως, προέβη σε επαρκή διαβούλευση με το Κοινοβούλιο, παρέχοντας στο θεσμικό αυτό όργανο τη δυνατότητα να λάβει εγκαίρως γνώση του περιεχομένου του τελικού κειμένου της προσβαλλομένης

αποφάσεως και να διατυπώσει την άποψή του επ' αυτού. Σε κάθε περίπτωση, το κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπως τελικώς εγκρίθηκε και εξεταζόμενο στο σύνολό του, δεν αποκλίνει ουσιωδώς από εκείνο επί του οποίου είχε γνωμοδοτήσει το Κοινοβούλιο στις 14 Σεπτεμβρίου 2015.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 158 Προκαταρκτικώς, πρέπει να επισημανθεί ότι το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι μνημονεύμενες στη σκέψη 156 της παρούσας αποφάσεως επιστολές της Επιτροπής Νομικών Υποθέσεων του Κοινοβουλίου, τις οποίες προσκόμισε η Ουγγαρία στο παράρτημα του υπομνήματός της απαντήσεως, αποτελούν απαράδεκτα αποδεικτικά στοιχεία, καθόσον αποκτήθηκαν παρατύπως. Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο, ως συντηρητικό μέτρο, να αφαιρεθούν από τη δικογραφία των υπό κρίση υποθέσεων οι επιστολές αυτές. Όπως και η Ουγγαρία, ζητεί από το Δικαστήριο να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων, καλώντας το Κοινοβούλιο να επιβεβαιώσει τη γνησιότητα των επιστολών αυτών και, εάν είναι αναγκαίο, να διευκρινίσει το νομικό καθεστώς που τις διέπει και να γνωστοποιήσει στο Δικαστήριο την ενδεχόμενη συμφωνία του για την εκ μέρους της Ουγγαρίας χρήση τους ως αποδεικτικών στοιχείων.
- 159 Συναφώς, το Δικαστήριο εκτιμά ότι, καθόσον ενημερώθηκε επαρκώς για τα πραγματικά στοιχεία που αφορούν το κατά πόσον, εν προκειμένω, το Συμβούλιο συμμορφώθηκε προς την υποχρέωσή του να προβεί σε διαβούλευση με το Κοινοβούλιο, όπως προβλέπεται στο άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, είναι σε θέση να αποφανθεί επί του νομικού αυτού ζητήματος χωρίς να χρειάζεται να επιβληθεί στο Κοινοβούλιο να μετάρχει στη ζητηθείσα διεξαγωγή αποδείξεων.
- 160 Όσον αφορά την ουσία, πρέπει να υπομνησθεί ότι η νομότυπη διαβούλευση με το Κοινοβούλιο στις προβλεπόμενες από τη Συνθήκη περιπτώσεις αποτελεί ουσιώδη τύπο, η μη τήρηση του οποίου συνεπάγεται την ακυρότητα της οικείας πράξεως. Πράγματι, η αποτελεσματική συμμετοχή του Κοινοβουλίου στη διαδικασία λήψεως αποφάσεως, σύμφωνα με τις προβλεπόμενες από τη Συνθήκη διαδικασίες, αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της θεσμικής ισορροπίας που επιδιώκει η Συνθήκη. Η αρμοδιότητα αυτή αποτελεί την έκφραση θεμελιώδους δημοκρατικής αρχής, σύμφωνα με την οποία οι λαοί συμμετέχουν στην άσκηση της εξουσίας μέσω μιας αντιπροσωπευτικής συνελεύσεως (βλ. συναφώς, μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 11ης Νοεμβρίου 1997, Eurotunnel κ.λπ., C-408/95, EU:C:1997:532, σκέψη 45, και της 7ης Μαρτίου 2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, σκέψεις 24 και 25).
- 161 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η υποχρέωση διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο κατά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεως, στις προβλεπόμενες από τη Συνθήκη περιπτώσεις, συνεπάγεται την υποχρέωση νέας διαβουλεύσεως οσάκις το τελικώς εγκριθέν κείμενο, εξεταζόμενο στο σύνολό του, αποκλίνει ουσιωδώς από εκείνο επί του οποίου το Κοινοβούλιο έχει ήδη γνωμοδοτήσει, πλην των περιπτώσεων εκείνων που οι τροποποιήσεις ανταποκρίνονται, κατ' ουσίαν, στις επιθυμίες που εξέφρασε το ίδιο το Κοινοβούλιο (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 11ης Νοεμβρίου 1997, Eurotunnel κ.λπ., C-408/95, EU:C:1997:532, σκέψη 46, και της 7ης Μαρτίου 2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, σκέψη 26).
- 162 Συνιστούν ουσιώδεις τροποποιήσεις που απαιτούν νέα διαβούλευση με το Κοινοβούλιο οι τροποποιήσεις που θίγουν τον πυρήνα του μηχανισμού που τίθεται σε εφαρμογή ή το σύστημα του σχεδίου στο σύνολό του (βλ., συναφώς, απόφαση της 1ης Ιουνίου 1994, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-388/92, EU:C:1994:213, σκέψεις 13 και 18).
- 163 Συναφώς, μολοντί το Συμβούλιο επέφερε τις διάφορες τροποποιήσεις της αρχικής προτάσεως της Επιτροπής σχετικά με τη μεταβολή του καθεστώτος της Ουγγαρίας, κατόπιν της αρνήσεως αυτού του κράτους μέλους να εφαρμοσθεί υπέρ του ο μηχανισμός μετεγκαταστάσεως, όπως αυτός προβλέφθηκε με την εν λόγω πρόταση, εντούτοις, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του γεγονότος ότι το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ αποσκοπεί στη λήψη προσωρινών μέτρων υπέρ ενός ή περισσότερων κρατών

μελών που αντιμετωπίζουν επείγουσα κατάσταση κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, ο καθορισμός των κρατών μελών υπέρ των οποίων εφαρμόζονται τα εν λόγω προσωρινά μέτρα αποτελεί ουσιώδες στοιχείο κάθε μέτρου που θεσπίζεται βάσει αυτής της ίδιας διατάξεως.

164 Πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτό ότι το κείμενο της προσβαλλομένης απόφασης, όπως τελικώς εγκρίθηκε και εξεταζόμενο στο σύνολό του, αποκλίνει ουσιωδώς από εκείνο της αρχικής προτάσεως της Επιτροπής.

165 Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί ότι, στις 16 Σεπτεμβρίου 2015, η Προεδρία του Συμβουλίου δήλωσε, κατά τη διάρκεια έκτακτης συνεδριάσεως της ολομέλειας του Κοινοβουλίου, τα εξής:

«Λαμβανομένης υπόψη της επείγουσας καταστάσεως και σύμφωνα με όσα αναφέρονται στην επιστολή διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο, δράττομαι της ευκαιρίας να σας ενημερώσω ότι θα υπάρξει μια σημαντική τροποποίηση σε σχέση με την αρχική πρόταση [της Επιτροπής].

Η Ουγγαρία δεν θεωρεί ότι ανήκει στις χώρες της πρώτης γραμμής και μας πληροφόρησε ότι δεν επιθυμεί τη διεξαγωγή μετεγκαταστάσεως υπέρ της.

Το Κοινοβούλιο μπορεί να λάβει υπόψη αυτό το στοιχείο στη γνωμοδότησή του.»

166 Κατά συνέπεια, το Κοινοβούλιο, εκδίδοντας το νομοθετικό του ψήφισμα της 17ης Σεπτεμβρίου 2015, με το οποίο εξέφρασε την υποστήριξή του στην αρχική πρόταση της Επιτροπής, πρέπει κατ' ανάγκη να έλαβε υπόψη αυτή την ουσιώδη τροποποίηση του καθεστώτος της Ουγγαρίας στην οποία όφειλε να προβεί το Συμβούλιο.

167 Εξάλλου, έστω και αν, μετά την έκδοση του εν λόγω νομοθετικού ψηφίσματος από το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο επέφερε και άλλες τροποποιήσεις στην αρχική πρόταση της Επιτροπής, οι τροποποιήσεις αυτές δεν έθιξαν την ίδια την ουσία της προτάσεως αυτής.

168 Πέραν αυτού, η Προεδρία του Συμβουλίου, στο πλαίσιο των ανεπίσημων επαφών που προεξαγγέλθηκαν με την επιστολή διαβουλεύσεως, ενημέρωσε πλήρως το Κοινοβούλιο για τις τροποποιήσεις αυτές.

169 Συνεπώς, τηρήθηκε η υποχρέωση διαβουλεύσεως με το Κοινοβούλιο, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.

170 Λαμβανομένων υπόψη όσων προεκτέθηκαν, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο το τρίτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως και το πρώτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία καθώς και ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία.

3. Επί του δευτέρου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία και επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, που αντλούνται από παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον το Συμβούλιο δεν αποφάσισε ομόφωνα, κατά παράβαση του άρθρου 293, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

171 Η Σλοβακική Δημοκρατία και η Ουγγαρία υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, παρέβη τον ουσιώδη τύπο τον οποίο προβλέπει το άρθρο 293, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον τροποποίησε την πρόταση της Επιτροπής χωρίς να τηρήσει τη θεσπιζόμενη με τη διάταξη αυτή απαίτηση ομοφωνίας. Η Σλοβακική Δημοκρατία θεωρεί ότι το Συμβούλιο, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, παρέβη επίσης το άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ και παραβίασε τις αρχές της θεσμικής ισορροπίας και της χρηστής διοικήσεως.

- 172 Κατά τις προσφεύγουσες, η προβλεπόμενη στο άρθρο 293, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ απαίτηση ομοφωνίας έχει εφαρμογή σε οποιαδήποτε τροποποίηση της προτάσεως της Επιτροπής, ακόμη και επί ήσσονων τροποποιήσεων και ανεξάρτητα από το αν η Επιτροπή αποδέχθηκε ρητώς ή σιωπηρώς τις τροποποιήσεις της προτάσεως της που επήλθαν κατά τις συζητήσεις στο πλαίσιο του Συμβουλίου.
- 173 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι δεν προκύπτει από κανένα στοιχείο ότι, κατά τη διαδικασία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή απέσυρε την πρότασή της και παρουσίασε νέα πρόταση, πανομοιότυπη με το κείμενο που τελικώς εγκρίθηκε. Αντιθέτως, από τα πρακτικά της συνεδριάσεως του Συμβουλίου της 22ας Σεπτεμβρίου 2015 προκύπτει ότι η Επιτροπή ούτε κατέθεσε νέα πρόταση ούτε προέβη σε προηγούμενη δήλωση σχετικά με το τροποποιημένο σχέδιο, όπως αυτό εγκρίθηκε τελικά από το Συμβούλιο.
- 174 Εντούτοις, προκειμένου να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή τροποποίησε την πρότασή της κατά την έννοια του άρθρου 293, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, απαιτείται η ενεργητική και ρητή συναίνεση της Επιτροπής στις οικείες τροποποιήσεις. Συναφώς, η υπό κρίση περίπτωση διαφέρει από την περίπτωση την οποία αφορούσε η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1994, Γερμανία κατά Συμβουλίου (C-280/93, EU:C:1994:367).
- 175 Το Συμβούλιο αντιτάσσει ότι, στις 22 Σεπτεμβρίου 2015, κατά τη συνεδρίαση του Συμβουλίου κατά την οποία εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον πρώτο Αντιπρόεδρό της και από τον αρμόδιο για ζητήματα ασύλου και μεταναστεύσεως Επίτροπο, δέχθηκε όλες τις τροποποιήσεις που επέφερε το Συμβούλιο στην αρχική πρόταση της Επιτροπής. Η συμφωνία αυτή, έστω και αν θεωρηθεί σιωπηρή, ισοδυναμεί με τροποποίηση από την Επιτροπή της προτάσεώς της.
- 176 Ομοίως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τροποποίησε την πρότασή της σύμφωνα με τις τροποποιήσεις που αποδέχθηκαν εξ ονόματός της οι αρμόδιοι επίτροποι, προκειμένου να διευκολυνθεί η υιοθέτηση της προτάσεως.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 177 Το άρθρο 293 ΣΛΕΕ προβλέπει για την εξουσία πρωτοβουλίας της Επιτροπής, εν προκειμένω για την παρεχόμενη από το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ εξουσία στο πλαίσιο μη νομοθετικής διαδικασίας, διττή εγγύηση. Αφενός, το άρθρο 293, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ ορίζει ότι, όταν, δυνάμει των Συνθηκών, το Συμβούλιο αποφασίζει μετά από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να τροποποιεί την πρόταση μόνον ομόφωνα, πλην των περιπτώσεων τις οποίες αφορούν οι απαριθμούμενες στο άρθρο αυτό διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ, οι οποίες δεν ασκούν επιρροή εν προκειμένω. Αφετέρου, κατά το άρθρο 293, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, εφόσον το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, η Επιτροπή μπορεί να τροποποιήσει την πρότασή της καθόλη τη διάρκεια των διαδικασιών που οδηγούν στη θέσπιση πράξεως της Ένωσης (βλ., συναφώς, απόφαση της 14ης Απριλίου 2015, Συμβούλιο κατά Επιτροπής, C-409/13, EU:C:2015:217, σκέψεις 71 έως 73).
- 178 Κατά συνέπεια, εάν η Επιτροπή τροποποιήσει, σύμφωνα με το άρθρο 293, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, την πρότασή της κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εκδόσεως πράξεως της Ένωσης, το Συμβούλιο δεν δεσμεύεται από την απαίτηση ομοφωνίας την οποία προβλέπει το άρθρο 293, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 179 Όσον αφορά το άρθρο 293, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι οι τροποποιημένες προτάσεις της Επιτροπής δεν πρέπει να υποβάλλονται κατ' ανάγκην γραπτώς, καθόσον αποτελούν μέρος της διαδικασίας εκδόσεως πράξεων της Ένωσης, η οποία χαρακτηρίζεται από κάποια ευελιξία, απαραίτητη για την επίτευξη συγκλίσεως των απόψεων μεταξύ των οργάνων (βλ., συναφώς, απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1994, Γερμανία κατά Συμβουλίου, C-280/93, EU:C:1994:367, σκέψη 36).

- 180 Μια τέτοια ευέλικτη προσέγγιση πρέπει, κατά μείζονα λόγο, να επικρατεί στο πλαίσιο της διαδικασίας εκδόσεως πράξεως βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καθόσον η διάταξη αυτή αποσκοπεί να καταστήσει δυνατή την ταχεία λήψη προσωρινών μέτρων προκειμένου να αντιμετωπιστεί σε σύντομο χρόνο και αποτελεσματικά μια «επείγουσα κατάσταση» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 181 Εντεύθεν συνάγεται ότι, στο ειδικό πλαίσιο του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, μπορεί να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή άσκησε την κατά το άρθρο 293, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ εξουσία τροποποιήσεως της προτάσεώς της όταν προκύπτει σαφώς από τη συμμετοχή του θεσμικού αυτού οργάνου στη διαδικασία εκδόσεως της οικείας πράξεως ότι η τροποποιημένη πρόταση εγκρίθηκε από την Επιτροπή. Μια τέτοια ερμηνεία ανταποκρίνεται στον σκοπό του άρθρου 293, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το οποίο αποσκοπεί στην προστασία της εξουσίας πρωτοβουλίας της Επιτροπής.
- 182 Εν προκειμένω, η Επιτροπή εκτιμά ότι έγινε σεβαστή η εξουσία πρωτοβουλίας που της αναγνωρίζεται βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.
- 183 Συναφώς, το θεσμικό αυτό όργανο υποστηρίζει ότι τροποποίησε την αρχική πρότασή του, καθόσον ενέκρινε τις τροποποιήσεις που επήλθαν στο κείμενο αυτό κατά τις διάφορες συνεδριάσεις που έλαβαν χώρα στο πλαίσιο του Συμβουλίου.
- 184 Η Επιτροπή επισημαίνει, στο πλαίσιο αυτό, ότι εκπροσωπήθηκε στις εν λόγω συνεδριάσεις από δύο εκ των μελών της, ήτοι από τον πρώτο Αντιπρόεδρό της και τον αρμόδιο, μεταξύ άλλων, για τη μετανάστευση επίτροπο, οι οποίοι ήταν δεόντως εξουσιοδοτημένοι από το σώμα των Επιτρόπων, σύμφωνα με το άρθρο 13 του εσωτερικού της κανονισμού, για να εγκρίνουν τις τροποποιήσεις της αρχικής της προτάσεως, τηρώντας τον καθορισθέντα από το σώμα των Επιτρόπων, κατά τη συνεδρίασή του της 16ης Σεπτεμβρίου 2015, πρωταρχικό σκοπό της εκδόσεως από το Συμβούλιο δεσμευτικής, άμεσα εφαρμοστέας αποφάσεως περί μετεγκαταστάσεως 120 000 ατόμων που χρήζουν σαφώς διεθνούς προστασίας.
- 185 Συναφώς, από το άρθρο 13 του εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του σκοπού του άρθρου 293, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ που συνίσταται στην προστασία της εξουσίας πρωτοβουλίας της Επιτροπής, συνάγεται ότι το σώμα των Επιτρόπων μπορεί να εξουσιοδοτήσει ορισμένα από τα μέλη του να προβούν, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, στην τροποποίηση της προτάσεως της Επιτροπής, εντός των ορίων που το σώμα αυτό έχει καθορίσει εκ των προτέρων.
- 186 Καίτοι η Σλοβακική Δημοκρατία και η Ουγγαρία αμφισβητούν το ότι τα εν λόγω δύο μέλη της Επιτροπής είχαν εξουσιοδοτηθεί προσηκόντως από το σώμα των Επιτρόπων, σύμφωνα με το άρθρο 13 του εσωτερικού κανονισμού του θεσμικού αυτού οργάνου, για να εγκρίνουν τις τροποποιήσεις της προτάσεως της Επιτροπής, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα ως άνω κράτη μέλη δεν επικαλούνται κανένα αποδεικτικό στοιχείο ικανό να αμφισβητήσει τη βασιμότητα των ισχυρισμών της Επιτροπής και των αποδεικτικών στοιχείων που αυτή κατέθεσε στη δικογραφία.
- 187 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή άσκησε την κατά το άρθρο 293, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ εξουσία τροποποιήσεως της προτάσεώς της, καθόσον από τη συμμετοχή του θεσμικού αυτού οργάνου στη διαδικασία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει σαφώς ότι η τροποποιημένη πρόταση εγκρίθηκε από την Επιτροπή μέσω δύο εκ των μελών της που είχαν εξουσιοδοτηθεί από το σώμα των Επιτρόπων να εγκρίνουν τις οικείες τροποποιήσεις.
- 188 Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο δεν όφειλε να αποφασίσει ομόφωνα, κατά το άρθρο 293, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

- 189 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα το δεύτερο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία καθώς και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία.

4. Επί του πρώτου και του δευτέρου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία και επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, που αντλούνται από παραβάσεις ουσιώδους τύπου, καθόσον προσεβλήθη το δικαίωμα των εθνικών κοινοβουλίων να γνωμοδοτήσουν σύμφωνα με τα πρωτόκολλα (αριθ. 1) και (αριθ. 2) και καθόσον το Συμβούλιο παραβίασε την επιταγή δημοσιότητας των συζητήσεων και της ψηφοφορίας στο πλαίσιο του

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 190 Η Σλοβακική Δημοκρατία, επικουρικώς, και η Ουγγαρία υποστηρίζουν ότι, κατά την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης, προσεβλήθη το δικαίωμα των εθνικών κοινοβουλίων να γνωμοδοτούν επί κάθε σχεδίου νομοθετικής πράξεως, το οποίο προβλέπεται από τα πρωτόκολλα (αριθ. 1) και (αριθ. 2).
- 191 Εκτός αυτού, η Σλοβακική Δημοκρατία υποστηρίζει, επικουρικώς, ότι, αν το Δικαστήριο κρίνει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έπρεπε να εκδοθεί σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία, το Συμβούλιο παρέβη ουσιώδη τύπο, καθόσον την εξέδωσε κεκλεισμένων των θυρών, σύμφωνα με τον εφαρμοστέο κατά την άσκηση των μη νομοθετικών δραστηριοτήτων του κανόνα, ενώ το άρθρο 16, παράγραφος 8, ΣΕΕ και το άρθρο 15, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ προβλέπουν ότι το Συμβούλιο συνέρχεται δημοσίως όταν συσκέπτεται και ψηφίζει επί σχεδίου νομοθετικής πράξεως.
- 192 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, εφόσον η προσβαλλόμενη απόφαση είναι μη νομοθετική πράξη, δεν ισχύουν για αυτήν οι προϋποθέσεις που συνδέονται με την έκδοση νομοθετικής πράξεως.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 193 Από το γεγονός ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 67 της παρούσας απόφασης, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να χαρακτηριστεί ως μη νομοθετική πράξη, συνάγεται ότι για την έκδοση της πράξεως αυτής στο πλαίσιο μη νομοθετικής διαδικασίας δεν ίσχυαν οι απαιτήσεις περί συμμετοχής των εθνικών κοινοβουλίων που προβλέπονται στα πρωτόκολλα (αριθ. 1) και (αριθ. 2) ούτε η επιταγή περί δημοσιότητας των συζητήσεων και της ψηφοφορίας στο πλαίσιο του Συμβουλίου, οι οποίες ισχύουν μόνον στο πλαίσιο της εγκρίσεως σχεδίων νομοθετικών πράξεων.
- 194 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα το πρώτο και το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία καθώς και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία.

5. Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, ο οποίος αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου καθόσον, κατά την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης, το Συμβούλιο δεν τήρησε τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης σχετικά με τη χρήση των γλωσσών

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 195 Η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει ουσιώδη διαδικαστική πλημμέλεια, καθόσον το Συμβούλιο παραβίασε το δίκαιο της Ένωσης όσον αφορά τη χρήση των γλωσσών.

- 196 Ειδικότερα, το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 14, παράγραφος 1, του εσωτερικού του κανονισμού, στο μέτρο που απέστειλε στα κράτη μέλη τα κείμενα που αποτύπωσαν τις διαδοχικές τροποποιήσεις της αρχικής προτάσεως της Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένου, στο τέλος, του κειμένου της προσβαλλομένης αποφάσεως όπως αυτό εγκρίθηκε από το Συμβούλιο, καταρτισθέντα μόνο στην αγγλική γλώσσα.
- 197 Η Σλοβακική Δημοκρατία, με το υπόμνημά της απαντήσεως, προβάλλει παρόμοιο λόγο ακυρώσεως, τον οποίο χαρακτηρίζει δημοσίας τάξεως και ο οποίος αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον το Συμβούλιο, κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν τήρησε το καθεστώς χρήσεως των γλωσσών, παραβαίνοντας, ειδικότερα, το άρθρο 14, παράγραφος 1, του εσωτερικού του κανονισμού.
- 198 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι συσκέψεις στο Συμβούλιο διεξήχθησαν κατά τρόπο απολύτως σύμφωνο με το δίκαιο της Ένωσης όσον αφορά τη χρήση των γλωσσών και, ειδικότερα, με το απλοποιημένο γλωσσικό καθεστώς που εφαρμόζεται στις προτεινόμενες τροποποιήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 2, του εσωτερικού του κανονισμού.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 199 Προκαταρκτικώς, πρέπει να επισημανθεί, χωρίς να απαιτείται να αποφανθεί το Δικαστήριο επί του παραδεκτού του προβαλλόμενου από τη Σλοβακική Δημοκρατία λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παραβίαση του δικαίου της Ένωσης περί χρήσεως των γλωσσών, ότι ο λόγος αυτός ταυτίζεται με τον έκτο λόγο ακυρώσεως τον οποίο προβάλλει η Ουγγαρία και ο οποίος πρέπει να εξεταστεί επί της ουσίας.
- 200 Ο εν λόγω προβαλλόμενος από την Ουγγαρία έκτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 14 του εσωτερικού κανονισμού του Συμβουλίου, το οποίο φέρει τον τίτλο «Συσκέψεις και αποφάσεις με βάση έγγραφα και σχέδια συντεταγμένα στις γλώσσες που προβλέπονται από το ισχύον γλωσσικό καθεστώς», και ειδικότερα του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, που ορίζει ότι, εκτός εάν άλλως αποφασίσει το Συμβούλιο ομοφώνως λόγω επείγοντος θέματος, το θεσμικό αυτό όργανο συσκέπτεται και αποφασίζει μόνο βάσει εγγράφων και σχεδίων συντεταγμένων στις γλώσσες που προβλέπονται από το ισχύον γλωσσικό καθεστώς. Κατά το άρθρο 14, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, κάθε μέλος του Συμβουλίου μπορεί να αντιταχθεί στη διεξαγωγή συζητήσεως αν το κείμενο οιασδήποτε προτεινόμενων τροποποιήσεων δεν έχει συνταχθεί στις γλώσσες που έχει υποδείξει κατά την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.
- 201 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το άρθρο αυτό πρέπει να ερμηνεύεται - και εφαρμόζεται στην πράξη από το θεσμικό αυτό όργανο - υπό την έννοια ότι, ενώ η παράγραφος 1 απαιτεί τα σχέδια που συνιστούν τη «βάση» των συσκέψεων του Συμβουλίου, εν προκειμένω η αρχική πρόταση της Επιτροπής, να έχουν συνταχθεί σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης, η παράγραφος 2 του αυτού άρθρου προβλέπει απλοποιημένο καθεστώς για τις προτεινόμενες τροποποιήσεις, οι οποίες δεν χρειάζεται οπωσδήποτε να είναι διαθέσιμες σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης. Μόνο σε περίπτωση αντιρρήσεως κάποιου κράτους μέλους πρέπει, προκειμένου να συνεχισθεί η διεξαγωγή της συζητήσεως, να υποβληθούν στο Συμβούλιο και οι γλωσσικές αποδόσεις τις οποίες υποδεικνύει το εν λόγω κράτος μέλος.
- 202 Το Συμβούλιο, σχολιάζοντας τον εσωτερικό του κανονισμό, διευκρινίζει, στο ίδιο πνεύμα, ότι το άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού παρέχει, ειδικότερα, σε κάθε μέλος του Συμβουλίου τη δυνατότητα να αντιταχθεί στη διεξαγωγή της συζητήσεως εάν το κείμενο των ενδεχόμενων προτεινόμενων τροποποιήσεων δεν έχει συνταχθεί σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης.

- 203 Μολονότι, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, η Ένωση είναι προσηλωμένη στη διατήρηση της πολυγλωσσίας, της οποίας η σημασία υπενθυμίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 3, τέταρτο εδάφιο, ΣΕΕ (βλ., συναφώς, απόφαση της 5ης Μαΐου 2015, Ισπανία κατά Συμβουλίου, C-147/13, EU:C:2015:299, σκέψη 42), πρέπει να γίνει δεκτή η ερμηνεία που αποδίδει το Συμβούλιο στον εσωτερικό του κανονισμό. Πράγματι, η ερμηνεία αυτή είναι απόρροια μιας ισορροπημένης και ευέλικτης προσεγγίσεως που ευνοεί την αποτελεσματικότητα και ταχύτητα των εργασιών του Συμβουλίου οι οποίες είναι ιδιαιτέρως σημαντικές στο ειδικό επείγον πλαίσιο που χαρακτηρίζει τη διαδικασία λήψεως των προσωρινών μέτρων που θεσπίζονται με βάση το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.
- 204 Δεν αμφισβητείται ότι, εν προκειμένω, η αρχική πρόταση της Επιτροπής τέθηκε στη διάθεση όλων των αντιπροσωπειών των κρατών μελών σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης. Εξάλλου, η Ουγγαρία ωσαύτως δεν αμφισβήτησε το γεγονός ότι κανένα κράτος μέλος δεν εξέφρασε αντιρρήσεις για τη διεξαγωγή συζητήσεως βάσει κειμένων που αποτύπωναν τις συμφωνηθείσες τροποποιήσεις και είχαν συνταχθεί στην αγγλική γλώσσα και ότι, πέραν αυτού, όλες οι τροποποιήσεις αναγνώσθηκαν από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου με ταυτόχρονη διερμηνεία σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης.
- 205 Λαμβανομένων υπόψη όλων των προεκτεθέντων, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι ο προβαλλόμενος από την Σλοβακική Δημοκρατία λόγος ακυρώσεως καθώς και ο έκτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, οι οποίοι αντλούνται από παράβαση του γλωσσικού καθεστώτος της Ένωσης.

E. Επί των λόγων ακυρώσεως που αφορούν την ουσία

1. Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία καθώς και επί του ενάτου και του δεκάτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, οι οποίοι αντλούνται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

α) Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 206 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η αρχή της αναλογικότητας επιτάσσει να είναι οι πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης πρόσφορες για την επίτευξη των επιδιωκόμενων με την οικεία ρύθμιση θεμιτών σκοπών και να μην υπερβαίνουν τα όρια αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των εν λόγω σκοπών, εξυπακουμένου ότι, εφόσον υφίσταται επιλογή μεταξύ περισσότερων κατάλληλων μέτρων, πρέπει να επιλέγεται το λιγότερο επαχθές και ότι τα δυσμενή αποτελέσματα που προκαλούνται δεν πρέπει να είναι υπέρμετρα σε σχέση με τους επιδιωκόμενους σκοπούς (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 4ης Μαΐου 2016, Πολωνία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-358/14, EU:C:2016:323, σκέψη 78 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 207 Όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο της τηρήσεως της εν λόγω αρχής, επιβάλλεται επίσης η υπόμνηση ότι, όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 124 της παρούσας αποφάσεως, πρέπει να αναγνωρίζεται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης ευρεία διακριτική ευχέρεια όταν λαμβάνουν μέτρα σε τομείς όπου καλούνται να προβούν σε επιλογές, μεταξύ άλλων, πολιτικής φύσεως και να πραγματοποιήσουν σύνθετες εκτιμήσεις. Κατά συνέπεια, ζήτημα νομιμότητας ενός μέτρου το οποίο λαμβάνεται σε έναν από αυτούς τους τομείς μπορεί να τεθεί μόνον εφόσον το μέτρο είναι προδήλως ακατάλληλο προς επίτευξη του σκοπού που επιδιώκουν τα θεσμικά αυτά όργανα (βλ. συναφώς, μεταξύ άλλων, απόφαση της 4ης Μαΐου 2016, Πολωνία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-358/14, EU:C:2016:323, σκέψη 79 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 208 Οι αρχές που καθιερώνει αυτή η νομολογία του Δικαστηρίου εφαρμόζονται πλήρως στα μέτρα που λαμβάνονται στον τομέα της κοινής πολιτικής της Ένωσης σε ζητήματα ασύλου και, ιδίως, στα προσωρινά μέτρα που θεσπίζονται με βάση το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, όπως αυτά που

προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση, τα οποία προϋποθέτουν επιλογές πολιτικής, κατά κύριο λόγο, φύσεως και σύνθετες εκτιμήσεις οι οποίες πρέπει, επιπλέον, να πραγματοποιηθούν σε σύντομο χρόνο, προκειμένου να αντιμετωπισθεί με ταχύτητα και κατά τρόπο συγκεκριμένο μια «επείγουσα κατάσταση», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.

β) Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία, στο μέτρο που αντλείται από ακατάλληλότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως για την επίτευξη του επιδιωκόμενου με αυτή σκοπού

1) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 209 Η Σλοβακική Δημοκρατία, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Πολωνίας, προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακατάλληλη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από αυτήν σκοπού και ότι, κατά συνέπεια, η απόφαση αυτή είναι αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας, όπως η αρχή αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 5, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ καθώς και στα άρθρα 1 και 5 του πρωτοκόλλου (αριθ. 2).
- 210 Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακατάλληλη για την επίτευξη του σκοπού αυτού, καθόσον ο μηχανισμός μετεγκαταστάσεως που προβλέπει δεν δύναται να θεραπεύσει τις διαρθρωτικές ελλείψεις του ελληνικού και του ιταλικού συστήματος ασύλου. Οι ελλείψεις αυτές, που συνδέονται με τις ελλείψεις ικανότητας υποδοχής και διαχειρίσεως των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, θα έπρεπε να θεραπευθούν πριν καταστεί δυνατό να εφαρμοσθεί αποτελεσματικά η εν λόγω μετεγκατάσταση. Εξάλλου, ο μικρός αριθμός των πραγματοποιηθεισών μέχρι σήμερα μετεγκαταστάσεων αποδεικνύει ότι ο μηχανισμός μετεγκαταστάσεως που προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν, από τη θέσπισή του, ακατάλληλος για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού.
- 211 Το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη που παρενέβησαν υπέρ αυτού υποστηρίζουν ότι, έστω και αν το ελληνικό και το ιταλικό σύστημα ασύλου παρουσιάζουν δομικά ελλείμματα, ο μηχανισμός μετεγκαταστάσεως που προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση είναι κατάλληλος για την επίτευξη του σκοπού που αυτή επιδιώκει, καθόσον αμβλύνει την αφόρητη πίεση που ασκείται στα συστήματα ασύλου της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας συνεπεία της άνευ προηγουμένου εισροής μεταναστών στις επικράτειές τους κατά το έτος 2015, η οποία θα ήταν, άλλωστε, αφόρητη για οποιοδήποτε κράτος μέλος, συμπεριλαμβανομένων των κρατών μελών με σύστημα ασύλου χωρίς διαρθρωτικές αδυναμίες. Εξάλλου, αυτός ο μηχανισμός μετεγκαταστάσεως ανήκει σε μια πλειάδα οικονομικών και επιχειρησιακών μέτρων που αποσκοπούν στη στήριξη των συστημάτων ασύλου της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας. Πέραν αυτού, η προσβαλλόμενη απόφαση επιβάλλει υποχρεώσεις σε αυτά τα δύο κράτη μέλη, προκειμένου να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα του συστήματος ασύλου καθενός από αυτά.

2) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 212 Ο σκοπός του μηχανισμού μετεγκαταστάσεως που προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση, υπό το πρίσμα του οποίου πρέπει να εξετάζεται η συμφωνία του εν λόγω μηχανισμού προς την αρχή της αναλογικότητας, είναι, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 26 αυτής, να δοθεί στήριξη στην Ελληνική Δημοκρατία και στην Ιταλική Δημοκρατία για να αντιμετωπίσουν επείγουσα κατάσταση που έχει προκληθεί λόγω της αιφνίδιας εισροής, στο αντίστοιχο έδαφός τους, υπηκόων τρίτων χωρών που έχουν σαφή ανάγκη διεθνούς προστασίας, αμβλύνοντας τη σημαντική πίεση που δέχονται τα συστήματα ασύλου αυτών των δύο κρατών μελών.

- 213 Εν προκειμένω, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο προβλεπόμενος από την προσβαλλόμενη απόφαση μηχανισμός μετεγκαταστάσεως σημαντικού αριθμού αιτούντων άσυλο που έχουν σαφή ανάγκη διεθνούς προστασίας συνιστά μέτρο προδήλως ακατάλληλο προκειμένου να συμβάλει στην επίτευξη του σκοπού αυτού.
- 214 Δύσκολα, επίσης, μπορεί να αμφισβητηθεί ότι οποιοδήποτε σύστημα ασύλου, ακόμη και ένα σύστημα χωρίς διαθρωτικές αδυναμίες όσον αφορά την υποδοχή και την ικανότητα επεξεργασίας των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, θα είχε διαταραχθεί σοβαρά από την άνευ προηγουμένου εισροή μεταναστών που έλαβε χώρα στην Ελλάδα και την Ιταλία κατά το έτος 2015.
- 215 Εξάλλου, ο μηχανισμός μετεγκαταστάσεως που προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση ανήκει σε ένα σύνολο μέτρων τα οποία έχουν ως σκοπό να ανακουφίσουν την επιβάρυνση που υφίστανται αυτά τα δύο κράτη μέλη και ορισμένα από τα οποία επιδιώκουν ακριβώς τη βελτίωση της λειτουργίας του αντίστοιχου συστήματος ασύλου εκάστου εξ αυτών των κρατών, με αποτέλεσμα η καταλληλότητα του μηχανισμού αυτού για την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκει να μην μπορεί να εκτιμηθεί μεμονωμένα, αλλά να πρέπει να εξετάζεται στο πλαίσιο του συνόλου των μέτρων μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται ο εν λόγω μηχανισμός.
- 216 Συναφώς, η προσβαλλόμενη απόφαση προβλέπει, στο άρθρο 8, συμπληρωματικά μέτρα ενισχύσεως των ικανοτήτων, της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας των συστημάτων ασύλου, τα οποία πρέπει να θεσπίσουν η Ελληνική Δημοκρατία και η Ιταλική Δημοκρατία, τα οποία προστίθενται στα μέτρα που επιβάλλει ήδη το άρθρο 8 της αποφάσεως 2015/1523 και τα οποία έχουν ως σκοπό, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως, να «διαμορφώσουν διαρθρωτικές λύσεις για την αντιμετώπιση εξαιρετικών πιέσεων στα αντίστοιχα συστήματα ασύλου και μετανάστευσης, με τη θέσπιση άρτιου και στρατηγικού πλαισίου για την αντιμετώπιση της κατάστασης κρίσης και την εντατικοποίηση της εν εξελίξει διαδικασίας μεταρρύθμισης σε αυτούς τους τομείς».
- 217 Επιπλέον, το άρθρο 7 της προσβαλλομένης αποφάσεως προβλέπει την παροχή επιχειρησιακής υποστηρίξεως προς τα εν λόγω κράτη μέλη και το άρθρο 10 αυτής προβλέπει τη χρηματοδοτική στήριξή τους για κάθε πρόσωπο που μετεγκαθίσταται.
- 218 Εξάλλου, ο μηχανισμός μετεγκαταστάσεως που προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση προστίθεται σε άλλα μέτρα που αποσκοπούν στην ανακούφιση του ιταλικού και του ελληνικού συστήματος ασύλου, τα οποία υπέστησαν σοβαρή διατάραξη από τις διαδοχικές μαζικές εισροές που διαπιστώθηκαν από το 2014 και μετά. Στα μέτρα αυτά συγκαταλέγονται το ευρωπαϊκό πρόγραμμα επανεγκαταστάσεως 22 504 ατόμων που χρήζουν διεθνούς προστασίας, το οποίο συμφώνησαν τα κράτη μέλη και τα κράτη που συνδέονται με το σύστημα που απορρέει από την εφαρμογή του κανονισμού Δουβλίνο III στις 20 Ιουλίου 2015, η απόφαση 2015/1523 η οποία προβλέπει τη μετεγκατάσταση 40 000 ατόμων με σαφή ανάγκη διεθνούς προστασίας, ή ακόμη η ίδρυση hotspots στην Ιταλία και στην Ελλάδα, στο πλαίσιο των οποίων το σύνολο των αρμόδιων για το άσυλο οργανισμών της Ένωσης και εμπειρογνώμονες των κρατών μελών εργάζονται συγκεκριμένα μαζί με τις εθνικές και τοπικές αρχές για να βοηθήσουν τα οικεία κράτη μέλη να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που τους επιβάλλει το δίκαιο της Ένωσης έναντι των ατόμων αυτών, όσον αφορά τον έλεγχο, την ταυτοποίηση, την καταγραφή των μαρτυριών και τη λήψη δακτυλικών αποτυπωμάτων.
- 219 Εκτός αυτού, όπως υπενθυμίζεται στην αιτιολογική σκέψη 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Ελληνική Δημοκρατία και η Ιταλική Δημοκρατία έλαβαν από την Ένωση επιχειρησιακή υποστήριξη και σημαντικές οικονομικές ενισχύσεις στο πλαίσιο της πολιτικής μεταναστεύσεως και ασύλου.
- 220 Τέλος δεν είναι δυνατόν να συναχθεί εκ των υστέρων από τον μικρό αριθμό των μετεγκαταστάσεων που έχουν πραγματοποιηθεί μέχρι σήμερα κατ' εφαρμογήν της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι αυτή ήταν εξ αρχής ακατάλληλη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, όπως υποστηρίζουν τόσο η Σλοβακική Δημοκρατία, όσο και η Ουγγαρία στο πλαίσιο του ενάτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει.

- 221 Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το κύρος μιας πράξεως της Ένωσης δεν μπορεί να εξαρτάται από αναδρομικές εκτιμήσεις σχετικά με τον βαθμό αποτελεσματικότητάς της. Οσάκις ο νομοθέτης της Ένωσης είναι αναγκασμένος να εκτιμήσει τα μελλοντικά αποτελέσματα ρυθμίσεως την οποία πρέπει να θεσπίσει και τα αποτελέσματα αυτά δεν μπορούν να προβλεφθούν με ακρίβεια, η εκτίμησή του δεν μπορεί να επικριθεί παρά μόνον εφόσον προκύπτει ότι αυτή είναι προδήλως εσφαλμένη με βάση τα στοιχεία που διέθετε κατά τον χρόνο θεσπίσεως της οικείας ρυθμίσεως (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 12ης Ιουλίου 2001, Jippes κ.λπ., C-189/01, EU:C:2001:420, σκέψη 84, και της 9ης Ιουνίου 2016, Pesce κ.λπ., C-78/16 και C-79/16, EU:C:2016:428, σκέψη 50).
- 222 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από τις αιτιολογικές σκέψεις 13, 14 και 26 της προσβαλλομένης απόφασεως, το Συμβούλιο, όταν θέσπισε τον μηχανισμό μετεγκαταστάσεως σημαντικού αριθμού αιτούντων διεθνή προστασία, προέβη, βάσει λεπτομερούς εξετάσεως των διαθέσιμων κατά τον χρόνο εκείνο στατιστικών στοιχείων, σε ανάλυση των μελλοντικών αποτελεσμάτων που θα είχε το μέτρο αυτό όσον αφορά την επίμαχη επείγουσα κατάσταση. Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, η εν λόγω ανάλυση δεν είναι προδήλως εσφαλμένη.
- 223 Εξάλλου, φαίνεται ότι ο μικρός αριθμός των μετεγκαταστάσεων που έχουν μέχρι σήμερα πραγματοποιηθεί κατ' εφαρμογήν της προσβαλλομένης απόφασεως μπορεί να εξηγηθεί βάσει ενός συνόλου στοιχείων τα οποία δεν μπορούσε να προβλέψει το Συμβούλιο κατά τον χρόνο εκδόσεως της απόφασεως, στα οποία συγκαταλέγεται, μεταξύ άλλων, η έλλειψη συνεργασίας που επέδειξαν ορισμένα κράτη μέλη.
- 224 Λαμβανομένων υπόψη όσων προαναφέρθηκαν, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος ο έκτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία, στο μέτρο που αντλείται από ακαταλληλότητα της προσβαλλομένης απόφασεως για την επίτευξη του επιδιωκόμενου με αυτή σκοπού.

γ) Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία, στο μέτρο που αντλείται από την έλλειψη αναγκαιότητας της προσβαλλομένης απόφασεως για την επίτευξη του επιδιωκόμενου με αυτή σκοπού

1) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 225 Η Σλοβακική Δημοκρατία, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Πολωνίας, υποστηρίζει, κατ' αρχάς, ότι ο επιδιωκόμενος από την προσβαλλόμενη απόφαση σκοπός μπορούσε να επιτευχθεί εξίσου αποτελεσματικά με τη λήψη άλλων μέτρων τα οποία ήταν δυνατόν να ληφθούν στο πλαίσιο υφιστάμενων ρυθμίσεων και τα οποία θα ήταν λιγότερο επαχθή για τα κράτη μέλη και λιγότερο παρεμβατικά όσον αφορά το «κυριαρχικό» δικαίωμα κάθε κράτους μέλους να αποφασίζει ελεύθερα σχετικά με την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφός του καθώς και το δικαίωμα των κρατών μελών, το οποίο καθιερώνεται στο άρθρο 5 του πρωτοκόλλου (αριθ. 2), να υφίστανται το ελάχιστο δυνατό οικονομικό και διοικητικό βάρος.
- 226 Συγκεκριμένα, πρώτον, θα ήταν δυνατόν να εφαρμοστεί ο μηχανισμός που προβλέπει η οδηγία 2001/55/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 2001, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων (EE L 2001, L 212, σ. 12).
- 227 Η οδηγία 2001/55 έχει, κατ' ουσίαν, ως σκοπό να αντιμετωπίσει, με την πρόβλεψη διαδικασίας μετεγκαταστάσεως των ατόμων που απολαμβάνουν προσωρινής προστασίας, τις ίδιες καταστάσεις μαζικής εισροής μεταναστών όπως και η προσβαλλόμενη απόφαση. Εντούτοις, η οδηγία αυτή θίγει σε μικρότερο βαθμό το κυριαρχικό δικαίωμα κάθε κράτους μέλους να αποφασίζει ελεύθερα σχετικά με την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφός του, ιδίως καθόσον επιτρέπει στα κράτη μέλη να αποφασίζουν τα ίδια όσον αφορά τον αριθμό των ατόμων που πρέπει να μετεγκατασταθούν στο

έδαφος τους λαμβανομένων υπόψη των ικανοτήτων υποδοχής που διαθέτουν. Επιπλέον, το καθεστώς προσωρινής προστασίας παρέχει λιγότερα δικαιώματα από το καθεστώς διεθνούς προστασίας στη χορήγηση του οποίου αποσκοπεί η προσβαλλόμενη απόφαση, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τη διάρκεια μιας τέτοιας προστασίας και επιβάλλει επίσης σαφώς μικρότερες επιβαρύνσεις στο κράτος μέλος μετεγκατάστασης.

- 228 Δεύτερον, η Σλοβακική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η Ελληνική Δημοκρατία και η Ιταλική Δημοκρατία θα μπορούσαν να ενεργοποιήσουν τον λεγόμενο μηχανισμό «πολιτικής προστασίας της Ένωσης» που προβλέπεται στο άρθρο 8α του κανονισμού (ΕΚ) 2007/2004 του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2004, L 349, σ. 1). Ο μηχανισμός αυτός θα ήταν ικανός να τους παράσχει την απαραίτητη υλική βοήθεια.
- 229 Τρίτον, η Ελληνική Δημοκρατία και η Ιταλική Δημοκρατία θα μπορούσαν επίσης να ζητήσουν από τον οργανισμό Frontex βοήθεια με τη μορφή «ταχειών επεμβάσεων». Ομοίως, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 1β, του κανονισμού 2007/2004, τα δύο αυτά κράτη μέλη μπορούσαν να ζητήσουν από τον Frontex να τους παράσχει την απαραίτητη βοήθεια για την οργάνωση των επιχειρήσεων επαναπατριsmού.
- 230 Μια τέτοια βοήθεια εκ μέρους του οργανισμού Frontex θα μπορούσε να ανακουφίσει άμεσα τα συστήματα ασύλου και μεταναστεύσεως των δύο αυτών κρατών μελών, παρέχοντάς τους τη δυνατότητα να επικεντρώσουν τα μέσα τους στους μετανάστες που ζητούν τη χορήγηση διεθνούς προστασίας.
- 231 Ακολούθως, δεν θα ήταν αναγκαία η θέσπιση άλλων μέτρων βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι η απόφαση 2015/1523 αναθέτει στα κράτη μέλη να αποφασίσουν, σε πνεύμα αλληλεγγύης, την έκταση της συμμετοχής τους στην κοινή δέσμευση. Κατά συνέπεια, η απόφαση αυτή θίγει σε μικρότερο βαθμό την κυριαρχία τους. Δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε μόλις οκτώ ημέρες μετά την απόφαση 2015/1523 που προέβλεπε τη μετεγκατάσταση 40 000 ατόμων, ήταν αδύνατον, σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα, να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η απόφαση 2015/1523 ήταν ακατάλληλη για την αντιμετώπιση της καταστάσεως που επικρατούσε κατά τον χρόνο εκείνο. Συγκεκριμένα, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, κανένα στοιχείο δεν επέτρεπε στο Συμβούλιο να θεωρήσει ότι τα προβλεπόμενα από την απόφαση 2015/1523 μέτρα υποδοχής θα καθίσταντο σύντομα ανεπαρκή και ότι θα ήταν απαραίτητη η θέσπιση πρόσθετων μέτρων.
- 232 Εξάλλου, το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ παρείχε επίσης τη δυνατότητα θεσπίσεως μέτρων λιγότερο επαχθών για τα κράτη μέλη, αλλά εξίσου πρόσφορων για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, όπως είναι η παροχή βοήθειας για τη διευκόλυνση του επαναπατριsmού και της καταγραφής ή η υποστήριξη του ιταλικού και του ελληνικού συστήματος ασύλου σε οικονομικό, υλικό, τεχνικό επίπεδο και σε επίπεδο προσωπικού. Τα κράτη μέλη μπορούσαν ακόμη να αναλάβουν οικειοθελώς διμερείς πρωτοβουλίες προκειμένου να παράσχουν τέτοιου είδους υποστήριξη και, εξάλλου, υπήρξε πράγματι ανάληψη τέτοιων πρωτοβουλιών.
- 233 Τέλος, η μετεγκατάσταση των αιτούντων που προβλέπεται στην προσβαλλόμενη απόφαση συνεπάγεται αναπόφευκτα οικονομικό και διοικητικό βάρος για τα κράτη μέλη. Ωστόσο, η επιβολή ενός τέτοιου βάρους δεν ήταν απαραίτητη, δεδομένου ότι ήταν δυνατόν να εξεταστεί το ενδεχόμενο θεσπίσεως άλλων, λιγότερο επαχθών μέτρων. Κατά συνέπεια, η απόφαση αυτή αποτελεί περιττό και πρόωρο μέτρο, το οποίο αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας και στο άρθρο 5 του πρωτοκόλλου (αριθ. 2).

234 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, κατά την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης, βεβαιώθηκε, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, ότι δεν υπήρχε εναλλακτικό μέτρο που να καθιστά δυνατή την επίτευξη του επιδιωκόμενου από την απόφαση αυτή σκοπού κατά τρόπο εξίσου αποτελεσματικό, θίγοντας συγχρόνως στον μικρότερο δυνατό βαθμό την κυριαρχία των κρατών μελών ή τα οικονομικά τους συμφέροντα. Τα εναλλακτικά μέτρα που απαριθμεί η Σλοβακική Δημοκρατία δεν είναι πάντως προς την κατεύθυνση αυτή.

2) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

235 Πριν την εξέταση των διαφόρων επιχειρημάτων που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία για να αποδείξει ότι η έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης δεν ήταν αναγκαία, καθόσον το Συμβούλιο θα μπορούσε να επιτύχει τον επιδιωκόμενο από την απόφαση αυτή σκοπό θεσπίζοντας λιγότερο περιοριστικά μέτρα τα οποία να θίγουν σε μικρότερο βαθμό το δικαίωμα των κρατών μελών να αποφασίζουν, τηρώντας τους κανόνες που θέσπισε η Ένωση στον τομέα της κοινής πολιτικής ασύλου, σχετικά με την πρόσβαση υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφός τους, πρέπει να επισημανθεί ο ιδιαίτερα ευαίσθητος χαρακτήρας του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται η έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης, ήτοι της σοβαρής επείγουσας καταστάσεως που επικρατούσε κατά τον χρόνο εκείνο στην Ελλάδα και στην Ιταλία, λόγω της αιφνίδιας και μαζικής εισροής υπηκόων τρίτων χωρών κατά τη διάρκεια των μηνών Ιουλίου και Αυγούστου του 2015.

236 Στο ειδικό αυτό πλαίσιο και λαμβανομένων υπόψη των προαναφερθεισών στις σκέψεις 206 έως 208 της παρούσας απόφασης αρχών, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η απόφαση περί θεσπίσεως δεσμευτικού μηχανισμού επανεγκαταστάσεως 120 000 ατόμων βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καίτοι πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια, δεν μπορεί να επικριθεί από το Δικαστήριο παρά μόνον αν διαπιστωθεί ότι το Συμβούλιο, όταν εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, υπέπεσε, υπό το πρίσμα των πληροφοριών και των διαθέσιμων κατά τον χρόνο εκείνο στοιχείων, σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, υπό την έννοια ότι ένα άλλο λιγότερο επαχθές αλλά εξίσου αποτελεσματικό μέτρο θα μπορούσε να ληφθεί εντός των αυτών χρονικών πλαισίων.

237 Συναφώς, πρέπει όμως να επισημανθεί, πρώτον, ότι καίτοι η απόφαση 2015/1523 εκδόθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου 2015, ήτοι οκτώ ημέρες πριν την προσβαλλόμενη απόφαση, οι πράξεις αυτές συνδέονται μεταξύ τους.

238 Συγκεκριμένα, η απόφαση 2015/1523 αποσκοπούσε στη θέση σε εφαρμογή των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 25ης και 26ης Ιουνίου 2015 καθώς και όσων συνομολόγησαν τα κράτη μέλη με τη μορφή ψηφίσματος με ημερομηνία 20 Ιουλίου 2015. Όπως προκύπτει από τα στατιστικά στοιχεία που μνημονεύονται στις αιτιολογικές σκέψεις 10 και 11 της απόφασης 2015/1523, η απόφαση αυτή αποσκοπούσε στην αντιμετώπιση επείγουσας καταστάσεως που εκδηλώθηκε κατά τη διάρκεια των πρώτων έξι μηνών του έτους 2015.

239 Επιπροσθέτως, από την αιτιολογική σκέψη 21 της αυτής απόφασης προκύπτει ότι ο συνολικός αριθμός των 40 000 αιτούντων καθορίστηκε βάσει, αφενός, του συνολικού αριθμού των υπηκόων τρίτων χωρών που εισήλθαν παράτυπα στην Ελλάδα ή στην Ιταλία κατά τη διάρκεια του 2014 και, αφετέρου, του αριθμού εκείνων που είχαν σαφή ανάγκη διεθνούς προστασίας, που αντιστοιχούσαν σε περίπου 40 % του συνολικού αριθμού των υπηκόων τρίτων χωρών. Βάσει αυτών των στατιστικών στοιχείων που αφορούσαν το έτος 2014, αποφασίστηκε ότι το 60 % αυτών των 40 000 ατόμων έπρεπε να μετεγκατασταθούν από την Ιταλία και το 40 % από την Ελλάδα.

240 Αντιθέτως, από τις εκτιμήσεις και τα στατιστικά στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε το Συμβούλιο κατά την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης και τα οποία προκύπτουν ιδίως από τις αιτιολογικές σκέψεις 12, 13 και 26 της απόφασης αυτής συνάγεται ότι το θεσμικό αυτό όργανο έκρινε ότι έπρεπε να θεσπισθεί μηχανισμός μετεγκαταστάσεως 120 000 ατόμων, πλέον του προβλεπομένου από την απόφαση 2015/1523 μηχανισμού, για να αμβλυνθεί η ασκούμενη στην Ιταλική Δημοκρατία και ιδίως

στην Ελληνική Δημοκρατία πίεση, ενόψει νέας επείγουσας καταστάσεως λόγω της μαζικής εισροής παράτυπων μεταναστών σε αυτά τα κράτη μέλη η οποία έλαβε χώρα κατά τους οκτώ πρώτους μήνες του έτους 2015 και ιδίως κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο του έτους αυτού.

- 241 Η νέα αυτή εισροή, η οποία είχε άνευ προηγουμένου έκταση, χαρακτηριζόταν επίσης από το γεγονός ότι, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 12 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ήταν απόρροια της μετατοπίσεως των μεταναστευτικών ροών, η οποία συνεχίστηκε, από την οδό της κεντρικής Μεσογείου προς τις οδούς της ανατολικής Μεσογείου και των δυτικών Βαλκανίων. Αυτή η μερική μετατόπιση της κρίσεως από την Ιταλία προς την Ελλάδα εξηγεί άλλωστε γιατί, σε σύνολο 120 000 αιτούντων διεθνή προστασία, αποφασίστηκε ότι το 13 % αυτών θα μετεγκατασταθούν από την Ιταλία και το 42 % από την Ελλάδα.
- 242 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το Συμβούλιο, εκτιμώντας ότι, με βάση τα πιο πρόσφατα στοιχεία που είχε στη διάθεσή του, η επείγουσα κατάσταση που επικρατούσε στις 22 Σεπτεμβρίου 2015 δικαιολογούσε τη μετεγκατάσταση 120 000 ατόμων και ότι η ήδη προβλεπόμενη από την απόφαση 2015/1523 μετεγκατάσταση 40 000 ατόμων δεν θα ήταν αρκετή, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 243 Δεύτερον, όσον αφορά την επίπτωση της προσβαλλομένης αποφάσεως στο νομικό πλαίσιο που διέπει την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών, πρέπει να επισημανθεί ότι ο μηχανισμός μετεγκαταστάσεως που προβλέπει η απόφαση αυτή, καίτοι δεσμευτικός, ωστόσο εφαρμόζεται μόνον για περίοδο δύο ετών και αφορά περιορισμένο αριθμό μεταναστών που έχουν σαφώς ανάγκη διεθνούς προστασίας.
- 244 Η δεσμευτικότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως περιορίζεται επίσης από το γεγονός ότι η απόφαση αυτή θέτει ως προϋπόθεση μετεγκαταστάσεως να υποδεικνύουν τα κράτη μέλη, σε τακτά χρονικά διαστήματα και οπωσδήποτε ανά τρίμηνο, τον αριθμό των αιτούντων που μπορούν να μετεγκατασταθούν ταχέως στο έδαφός τους (άρθρο 5, παράγραφος 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως) και να εγκρίνουν τη μεταγκατάσταση του συγκεκριμένου προσώπου (άρθρο 5, παράγραφος 4, της αποφάσεως αυτής), εξυπακουμένου ωστόσο ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 7, της εν λόγω αποφάσεως, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να αρνηθεί τη μετεγκατάσταση του αιτούντος παρά μόνον εφόσον συντρέχει νόμιμος λόγος συνδεόμενος με τη δημόσια τάξη και την εθνική ασφάλεια.
- 245 Τρίτον, όσον αφορά την επιχειρηματολογία της Σλοβακικής Δημοκρατίας, σύμφωνα με την οποία η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά δυσανάλογο μέτρο, καθόσον επιβάλλει, χωρίς να υφίσταται ανάγκη, δεσμευτικό μηχανισμό που προβλέπει υποχρεωτική αριθμητική κατανομή, με τη μορφή ποσοτώσεων, των ατόμων που μετεγκαθίστανται μεταξύ των κρατών μελών, δεν προκύπτει ότι το Συμβούλιο, επιλέγοντας την επιβολή ενός τέτοιου δεσμευτικού μηχανισμού μετεγκαταστάσεως, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 246 Συγκεκριμένα, το Συμβούλιο νομίμως εκτίμησε, στο πλαίσιο του ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως που πρέπει να του αναγνωριστεί συναφώς, ότι ο δεσμευτικός χαρακτήρας της κατανομής των ατόμων που μετεγκαθίστανται ήταν επιβεβλημένος λόγω της ειδικής επείγουσας καταστάσεως που επέβαλε την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 247 Εξάλλου, το Συμβούλιο επισήμανε, χωρίς να αντικρουστεί επί του σημείου αυτού, ότι αναγκάστηκε να διαπιστώσει ότι η συναινετική κατανομή, μεταξύ των κρατών μελών, των 40 000 ατόμων που αφορούσε η απόφαση 2015/1523, ακόμη και κατόπιν μακρών διαπραγματεύσεων, απέτυχε, με αποτέλεσμα να εκδοθεί τελικώς η απόφαση αυτή χωρίς να επισυναφθεί σ' αυτήν πίνακας παραθέτων τις δεσμεύσεις των κρατών μελών μετεγκαταστάσεως.

- 248 Είναι επίσης βέβαιο ότι, κατά τις διαπραγματεύσεις που αφορούσαν την προσβαλλόμενη απόφαση και έλαβαν χώρα στο πλαίσιο του Συμβουλίου, διαπιστώθηκε γρήγορα ότι θα ήταν αδύνατο να ληφθεί βραχυπρόθεσμα απόφαση με συναίνεση, ιδίως όσον αφορά την κατανομή των ατόμων που μετεγκαθίστανται.
- 249 Εντούτοις, το Συμβούλιο όφειλε, ενόψει της επείγουσας καταστάσεως που αντιμετώπιζαν η Ελληνική Δημοκρατία και η Ιταλική Δημοκρατία συνεπεία μιας άνευ προηγουμένου εισροής μεταναστών κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο του 2015, να θεσπίσει μέτρα δυνάμενα να τεθούν γρήγορα σε εφαρμογή και να παραγάγουν συγκεκριμένο αποτέλεσμα ώστε να βοηθηθούν αυτά τα κράτη μέλη να ελέγξουν τις σημαντικές μεταναστευτικές ροές στο έδαφός τους.
- 250 Εξάλλου, λαμβανομένων υπόψη των εκτιμήσεων και των στατιστικών στοιχείων που μνημονεύονται, μεταξύ άλλων, στις αιτιολογικές σκέψεις 12 έως 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν μπορεί βασίμως να υποστηριχθεί ότι το Συμβούλιο, έχοντας εκτιμήσει ότι η κατάσταση αυτή απαιτούσε τη θέσπιση ενός προσωρινού μέτρου μετεγκαταστάσεως δεσμευτικής φύσεως, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 251 Συνεπώς, προκύπτει, αφενός, από την αιτιολογική σκέψη 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι είχαν ήδη αναληφθεί πολλές δράσεις προς στήριξη της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ιταλικής Δημοκρατίας στο πλαίσιο της πολιτικής μεταναστεύσεως και ασύλου και, αφετέρου, από την αιτιολογική σκέψη 16 της αποφάσεως αυτής, ότι, δεδομένου ότι υπήρχε ο κίνδυνος να συνεχιστεί η σημαντική και αυξανόμενη πίεση στο ελληνικό και στο ιταλικό σύστημα ασύλου, το Συμβούλιο έκρινε ότι υφίστατο επιτακτική ανάγκη να επιδειχθεί αλληλεγγύη έναντι των δύο αυτών κρατών μελών και να συμπληρωθούν οι δράσεις που είχαν αναληφθεί μέχρι τότε με τα προσωρινά μέτρα που προέβλεψε η εν λόγω απόφαση.
- 252 Συναφώς, κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Συμβούλιο ήταν πράγματι υποχρεωμένο, όπως προκύπτει άλλωστε από την αιτιολογική σκέψη 2 της αποφάσεως αυτής, να εφαρμόσει και στο οικονομικό επίπεδο την αρχή της αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής ευθυνών μεταξύ των κρατών μελών, η οποία πρέπει, κατά το άρθρο 80 ΣΛΕΕ, να διέπει την εφαρμογή της κοινής πολιτικής της Ένωσης στον τομέα του ασύλου.
- 253 Συνεπώς, εν προκειμένω, δεν είναι δυνατόν να προσαφθεί στο Συμβούλιο ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι έπρεπε, λαμβανομένου υπόψη του ιδιαίτερα επείγοντος χαρακτήρα της καταστάσεως, να θεσπίσει, βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 80 ΣΛΕΕ και με την αρχή της αλληλεγγύης μεταξύ κρατών μελών που του άρθρο αυτό καθιερώνει, προσωρινά μέτρα συνιστάμενα στην επιβολή δεσμευτικού μηχανισμού μετεγκαταστάσεως, όπως αυτός που προβλέπεται από την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 254 Τέταρτον, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζουν η Σλοβακική Δημοκρατία και η Ουγγαρία, η επιλογή ενός δεσμευτικού μηχανισμού μετεγκαταστάσεως δεν μπορεί να επικριθεί με το επιχείρημα ότι το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ επιτρέπει μόνον τη θέσπιση προσωρινών μέτρων δυνάμενων να ενεργοποιηθούν γρήγορα, ενώ ένας τέτοιος μηχανισμός μετεγκαταστάσεως απαιτεί κάποιον χρόνο προετοιμασίας και θέσεως σε εφαρμογή προτού καταστεί δυνατό να επιτευχθεί ένας σταθερός ρυθμός μετεγκαταστάσεων.
- 255 Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή αποσκοπεί στη θέσπιση πρόσφορων μέτρων και δεν ορίζει συναφώς καμία προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να ενεργοποιηθούν προσωρινά μέτρα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το Συμβούλιο δεν υπερέβη το ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει, κρίνοντας ότι η κατάσταση που επικρατούσε τον Ιούλιο και τον Αύγουστο του 2015 δικαιολογούσε τη θέσπιση δεσμευτικού μηχανισμού μετεγκαταστάσεως, για την αντιμετώπισή της, και την όσο το δυνατόν ταχύτερη θέση του μηχανισμού αυτού σε εφαρμογή, προκειμένου να παραχθούν επίσης ταχύτατα, μετά από ενδεχόμενη περίοδο προετοιμασίας και θέσεως σε εφαρμογή, συγκεκριμένα αποτελέσματα.

- 256 Όσον αφορά, ειδικότερα, την οδηγία 2001/55, το Συμβούλιο υποστήριξε επίσης, χωρίς να αντικρουσθεί επί του σημείου αυτού, ότι το προβλεπόμενο από την οδηγία αυτή σύστημα προσωρινής προστασίας δεν προσέφερε αποτελεσματική απάντηση στο πρόβλημα που ετίθετο εν προκειμένω, ήτοι στην υπερφόρτωση των υποδομών υποδοχής στην Ελλάδα και στην Ιταλία και στην ανάγκη να απαλλαγούν αυτά τα κράτη μέλη το ταχύτερο δυνατόν από σημαντικό αριθμό ήδη αφιχθέντων στο έδαφός τους μεταναστών, στο μέτρο που αυτό το σύστημα προσωρινής προστασίας προβλέπει ότι τα επιλέξιμα σύμφωνα με αυτό άτομα δικαιούνται προστασίας στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται.
- 257 Πέμπτον, η επιλογή που πραγματοποιήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, ήτοι να χορηγηθεί διεθνής προστασία αντί ενός καθεστώτος που θα παρέιχε πιο περιορισμένα δικαιώματα, όπως το καθεστώς προσωρινής προστασίας που προβλέπει η οδηγία 2001/55, αποτελεί κατ' ουσίαν πολιτική επιλογή, η σκοπιμότητα της οποίας δεν μπορεί να εξεταστεί από το Δικαστήριο.
- 258 Όσον αφορά, έκτον, τα λοιπά μέτρα που επικαλείται η Σλοβακική Δημοκρατία, υποστηρίζοντας ότι θα αποτελούσαν λιγότερο επαχθή μέτρα από την προσβαλλόμενη απόφαση, πρέπει, κατ' αρχάς, να επισημανθεί ότι μέτρα που αποσκοπούν στην ενίσχυση των εξωτερικών συνόρων ή επίσης μέτρα που αποσκοπούν στην παροχή οικονομικής ή επιχειρησιακής υποστήριξης στο ελληνικό και στο ιταλικό σύστημα ασύλου δεν συνιστούν, σε αντίθεση με τον προβλεπόμενο από την προσβαλλόμενη απόφαση μηχανισμό μετεγκαταστάσεως, επαρκή απάντηση στην ανάγκη αμβλύνσεως της πιέσεως που ασκεί στα συστήματα αυτά η ήδη επελθούσα εισροή μεταναστών.
- 259 Πρόκειται, συγκεκριμένα, για συμπληρωματικά μέτρα που μπορούν να συμβάλουν στον καλύτερο έλεγχο των νέων εισροών μεταναστών, αλλά τα οποία, αυτά καθεαυτά, δεν μπορούν να επιλύσουν το υφιστάμενο πρόβλημα της υπερφορτώσεως του ελληνικού και του ιταλικού συστήματος ασύλου με άτομα που βρίσκονται ήδη στο έδαφος αυτών των κρατών μελών.
- 260 Τέλος, έβδομον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η εφαρμογή του προβλεπόμενου από την προσβαλλόμενη απόφαση μηχανισμού μετεγκαταστάσεως επιβάλλει δυσανάλογα βάρη στα κράτη μέλη, η Σλοβακική Δημοκρατία δεν επικαλέστηκε κανένα συγκεκριμένο στοιχείο που να αποδεικνύει ότι τα εναλλακτικά μέτρα που προτείνει, όπως η αύξηση των μέσων, μεταξύ άλλων τεχνικών και οικονομικών, που παρέχονται στην Ελληνική και την Ιταλική Δημοκρατία, θα συνεπάγονταν ουσιωδώς μικρότερο κόστος σε σχέση με έναν προσωρινό μηχανισμό μετεγκαταστάσεως.
- 261 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα τα επιχειρήματα που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία για να αμφισβητήσει την αναγκαιότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του ο έκτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Σλοβακική Δημοκρατία.

δ) Επί του ενάτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, ο οποίος αντλείται από την έλλειψη αναγκαιότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως για την επίτευξη του επιδιωκόμενου με αυτή σκοπού

1) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 262 Η Ουγγαρία, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Πολωνίας, υποστηρίζει ότι, καθώς στο τελικό κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως η Ουγγαρία δεν συγκαταλέγεται πλέον μεταξύ των δικαιούχων κρατών μελών, σε αντίθεση προς τα όσα προβλέπονταν στην αρχική πρόταση της Επιτροπής, η πρόβλεψη περί της μετεγκαταστάσεως 120 000 αιτούντων στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν δικαιολογούνταν και ότι, ως εκ τούτου, η απόφαση αυτή αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας.

- 263 Συγκεκριμένα, ο καθορισμός αυτού του συνολικού αριθμού των 120 000 ατόμων, τη μετεγκατάσταση των οποίων προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση, υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από αυτή την απόφαση σκοπού, διότι ο αριθμός αυτός περιλαμβάνει αριθμό 54 000 ατόμων τα οποία, σύμφωνα με την αρχική πρόταση της Επιτροπής, έπρεπε να μετεγκατασταθούν από την Ουγγαρία. Δεν δικαιολογείται η μη μείωση του συνολικού αριθμού αιτούντων που πρέπει να μετεγκατασταθούν, καθόσον ο συνολικός αυτός αριθμός είχε, αρχικώς, καθορισθεί βάσει όχι δύο αλλά τριών δικαιούχων κρατών μελών.
- 264 Εξάλλου, η κατανομή των 54 000 αιτούντων που επρόκειτο κατά την αρχική πρόβλεψη να μετεγκατασταθούν από την Ουγγαρία κατέστη υποθετική και αβέβαιη, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση προβλέπει ότι για την κατανομή αυτή θα ληφθεί οριστική απόφαση με βάση τις μεταγενέστερες εξελίξεις.
- 265 Η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι, ενώ το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ αποσκοπεί στην ταχεία αντιμετώπιση μιας όχι υποθετικής, αλλά υφισταμένης καταστάσεως, δεν είχε σαφώς αποδειχθεί, κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η μετεγκατάσταση αυτών των 54 000 αιτούντων ήταν αναγκαία και, ακόμα και στην περίπτωση που ήταν αναγκαία, ποια θα έπρεπε να είναι τα δικαιούχα αυτής κράτη μέλη.
- 266 Το Συμβούλιο αντικρούει τα επιχειρήματα της Ουγγαρίας και υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι, βάσει όλων των στατιστικών στοιχείων που ήταν διαθέσιμα κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, ορθώς έκρινε ότι, ακόμη και αφού η Ουγγαρία έπαυσε να συγκαταλέγεται στα δικαιούχα κράτη μέλη, έπρεπε να διατηρηθεί ο συνολικός αριθμός των 120 000 ατόμων που πρέπει να μετεγκατασταθούν.

2) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 267 Κατ' αρχάς, από την αιτιολογική σκέψη 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το Συμβούλιο έκρινε ότι πρέπει να μετεγκατασταθεί «σημαντικ[ός] αριθμ[ός] αιτούντων που έχουν σαφή ανάγκη διεθνούς προστασίας» και ότι ο αριθμός των 120 000 αιτούντων καθορίστηκε «[μ]ε βάση τον συνολικό αριθμό των υπηκόων τρίτων χωρών που έχουν εισέλθει παράτυπα στην Ιταλία και την Ελλάδα το 2015 και τον αριθμό των προσώπων που έχουν σαφή ανάγκη διεθνούς προστασίας».
- 268 Στην αιτιολογική σκέψη 13 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Συμβούλιο προσδιόρισε, μεταξύ άλλων, τα στατιστικά στοιχεία που αφορούν τον αριθμό όσων εισήλθαν παρατύπως στην Ελλάδα και στην Ιταλία κατά τη διάρκεια του έτους 2015, και ειδικότερα κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο του έτους αυτού, τα οποία έλαβε, συνεπώς, υπόψη για να καθορίσει αυτόν τον αριθμό των 120 000 αιτούντων.
- 269 Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι το Συμβούλιο επέλεξε να διατηρήσει, ακόμη και αφού η Ουγγαρία έπαυσε να συγκαταλέγεται στα δικαιούχα κράτη μέλη, τον συνολικό αριθμό των 120 000 προσώπων που πρέπει να μετεγκατασταθούν, λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα της καταστάσεως που επικρατούσε στην Ελλάδα και στην Ιταλία κατά τη διάρκεια του έτους 2015 και, ειδικότερα, κατά τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο του έτους αυτού.
- 270 Μπορεί επίσης να συναχθεί από την αιτιολογική σκέψη 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι το Συμβούλιο διατήρησε αυτόν τον συνολικό αριθμό των 120 000 ατόμων καθόσον εκτιμούσε ότι μόνον η μετεγκατάσταση ενός «σημαντικού» αριθμού αιτούντων που έχουν σαφώς ανάγκη διεθνούς προστασίας μπορούσε να οδηγήσει σε συγκεκριμένη μείωση της πιέσεως που ασκείτο, κατά τον χρόνο εκείνο, στο ελληνικό και στο ιταλικό σύστημα ασύλου.

- 271 Η ανάγκη διατηρήσεως του αριθμού των 54 000 αιτούντων που είχε αρχικώς προβλεφθεί για μετεγκαταστάσεις από την Ουγγαρία μπορεί να στηριχθεί επίσης στην αιτιολογική σκέψη 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, λόγω της καταστάσεως της συνεχιζόμενης αστάθειας και των συγκρούσεων στην άμεση γειτονία της Ελλάδας και της Ιταλίας ήταν πολύ πιθανό να εξακολουθήσει να ασκείται σημαντική και αυξανόμενη πίεση στο ελληνικό και στο ιταλικό σύστημα ασύλου μετά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 272 Δεδομένου ότι η Ουγγαρία δεν απέδειξε, βάσει συγκεκριμένων στοιχείων, ότι τα στατιστικά στοιχεία που έλαβε υπόψη το Συμβούλιο για να καθορίσει σε 120 000 τον συνολικό αριθμό ατόμων που έπρεπε να μετεγκατασταθούν δεν ήταν ουσιώδη, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το Συμβούλιο, δεχόμενο τον αριθμό αυτό, βάσει των εκτιμήσεων και των στοιχείων που προαναφέρθηκαν, ακόμη και αφού η Ουγγαρία έπαυσε να συγκαταλέγεται στα δικαιούχα της μετεγκαταστάσεως κράτη μέλη, δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 273 Ακολούθως, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι οι κανόνες που διέπουν τον αριθμό των 54 000 αιτούντων, ο οποίος αρχικώς προβλεπόταν ότι θα προοριζόταν για μετεγκαταστάσεις από την Ουγγαρία, αποτελούν ένα υποθετικό και αβέβαιο καθεστώς, διότι η προσβαλλόμενη απόφαση προβλέπει ότι θα ληφθεί ως προς τις μετεγκαταστάσεις τελική απόφαση με βάση τις μεταγενέστερες εξελίξεις.
- 274 Εντούτοις, από το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και παράγραφοι 2 και 3, της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η κατανομή αυτού του αριθμού των 54 000 αιτούντων διέπεται από καθεστώς που περιλαμβάνει έναν βασικό κανόνα, που καθιερώνεται με το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως αυτής, σύμφωνα με τον οποίο, από τις 26 Σεπτεμβρίου 2016, οι αιτούντες αυτοί θα μετεγκατασταθούν από την Ελλάδα και την Ιταλία στο έδαφος άλλων κρατών μελών σε ποσοστό που προκύπτει από τους προβλεπόμενους στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της εν λόγω αποφάσεως αριθμούς αιτούντων.
- 275 Αυτός ο βασικός κανόνας αποτελεί τον κατ' αρχήν κανόνα, καθόσον συνοδεύεται από ευέλικτο κανόνα, προβλεπόμενο στο άρθρο 4, παράγραφος 3, της προσβαλλομένης αποφάσεως, ο οποίος επιτρέπει την προσαρμογή ή τροποποίηση του εν λόγω βασικού κανόνα, εάν αυτό δικαιολογείται από την εξέλιξη της καταστάσεως ή από το γεγονός ότι ένα κράτος μέλος αντιμετωπίζει κατάσταση έκτακτης ανάγκης που χαρακτηρίζεται από αιφνίδια εισροή υπηκόων τρίτων χωρών που οφείλεται σε απότομη μετατόπιση των μεταναστευτικών ροών.
- 276 Ένας τέτοιος κανόνας παρέχει τη δυνατότητα αντιδράσεως, εφόσον παραστεί ανάγκη, στις μελλοντικές εξελίξεις και καθιστά, με τον τρόπο αυτό, δυνατή την καλύτερη προσαρμογή των μετεγκαταστάσεων στις πιο επείγουσες ανάγκες.
- 277 Πράγματι, η αποτελεσματικότητα ενός μηχανισμού μετεγκαταστάσεως σημαντικού αριθμού αιτούντων, που τίθεται σε εφαρμογή σε δύο φάσεις κατά τη διάρκεια περιόδου δύο ετών, όπως αυτός που θεσπίστηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, απαιτεί να έχει ο μηχανισμός αυτός τη δυνατότητα, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να προσαρμόζεται κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής του.
- 278 Κατά συνέπεια, ο ένατος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

ε) Επί του δέκατου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, ο οποίος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας λόγω των ειδικών συνεπειών της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά την Ουγγαρία

1) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 279 Η Ουγγαρία υποστηρίζει, επικουρικός, ότι, σε περίπτωση που το Δικαστήριο δεν δεχτεί κανέναν από τους λόγους ακυρώσεως που προβάλλει, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι σε κάθε περίπτωση μη νόμιμη, καθόσον προσκρούει στο άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας όσον αφορά την Ουγγαρία.
- 280 Η Ουγγαρία προσάπτει στο Συμβούλιο το γεγονός ότι την συμπεριέλαβε στα κράτη μέλη μετεγκαταστάσεως μετά την παραίτησή της από το καθεστώς δικαιούχου κράτους μέλους, όπως το καθεστώς αυτό προβλεπόταν στην αρχική πρόταση της Επιτροπής. Εντούτοις, δεν είναι δυνατόν να αμφισβητηθεί ότι αυτό το κράτος μέλος υφίστατο ιδιαίτερα έντονη μεταναστευτική πίεση, τόσο κατά το διάστημα πριν την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως όσο και κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως αυτής. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσβαλλόμενη απόφαση επιβάλλει στην Ουγγαρία δυσανάλογο βάρος, επιβάλλοντάς της υποχρεωτικές ποσοστώσεις μετεγκαταστάσεως, όπως και στα άλλα κράτη μέλη.
- 281 Η επιβολή τέτοιων ποσοστώσεων στην Ουγγαρία, ενώ είχε η ίδια ανάγκη βοήθειας για να διαχειριστεί τη ροή των μεταναστών, είναι αντίθετη προς το άρθρο 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καθόσον η διάταξη αυτή προβλέπει τη θέσπιση προσωρινών μέτρων υπέρ των κρατών μελών που αντιμετωπίζουν αιφνίδια εισροή υπηκόων τρίτων χωρών και αποκλείει, συνεπώς, την επιβολή πρόσθετου βάρους σε κράτος μέλος που αντιμετωπίζει επείγουσα κατάσταση λόγω μιας τέτοιας εισροής.
- 282 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι αυτός ο λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος, καθόσον τείνει στη μερική ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως στο μέτρο που αυτή αφορά την Ουγγαρία, ενώ η απόφαση αυτή αποτελεί ένα αδιαίρετο σύνολο. Επί της ουσίας, το Συμβούλιο υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Ουγγαρία δεν βρισκόταν πλέον σε «επείγουσα κατάσταση», κατά την έννοια του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, η οποία θα δικαιολογούσε να συμπεριληφθεί στα δικαιούχα, δυνάμει της προσβαλλομένης αποφάσεως, κράτη μέλη. Εξάλλου, ο προβλεπόμενος από την προσβαλλόμενη απόφαση μηχανισμός μετεγκαταστάσεως συνοδεύεται από μηχανισμούς προσαρμογής που παρέχουν σε ένα κράτος μέλος τη δυνατότητα να ζητήσει να ανασταλούν οι υποχρεώσεις μετεγκαταστάσεως που υπέχει σε περίπτωση έντονης μετατοπίσεως των μεταναστευτικών ροών.

2) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 283 Προκαταρκτικώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι για τους σκοπούς της ορθής απονομής της δικαιοσύνης δικαιολογείται, υπό τις συνθήκες της συγκεκριμένης περιπτώσεως, να εξετασθεί επί της ουσίας ο δέκατος λόγος που προβάλλει η Ουγγαρία επικουρικός, ο οποίος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας λόγω των ειδικών συνεπειών της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά το κράτος μέλος αυτό, χωρίς να αποφανθεί το Δικαστήριο επί της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε το Συμβούλιο, δεδομένου ότι αυτός ο λόγος ακυρώσεως πρέπει εν πάση περιπτώσει να απορριφθεί επί της ουσίας (βλ., συναφώς, απόφαση της 24ης Ιουνίου 2015, *Fresh Del Monte Produce* κατά Επιτροπής και Επιτροπή κατά *Fresh Del Monte Produce*, C-293/13 P και C-294/13 P, EU:C:2015:416, σκέψη 193 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 284 Προκειμένου να εξετασθεί επί της ουσίας αυτός ο δέκατος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, πρέπει να υπομνησθεί το ιστορικό θεσπίσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 285 Η Επιτροπή, στο πλαίσιο της από 9 Σεπτεμβρίου 2015 προτάσεώς της, είχε συμπεριλάβει την Ουγγαρία στα δικαιούχα της μετεγκαταστάσεως κράτη μέλη καθόσον τα στοιχεία για τους οκτώ πρώτους μήνες του έτους 2015 και, ιδίως, για τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο του έτους αυτού, καταδείκνυαν μαζική έλευση, από την λεγόμενη οδό των «δυτικών Βαλκανίων», μεταναστών προερχόμενων στην πλειοψηφία τους από την Ελλάδα, οι οποίοι ασκούσαν έτσι σημαντική πίεση στο ουγγρικό σύστημα ασύλου, συγκρίσιμη προς αυτή που ασκείτο στο ελληνικό και στο ιταλικό σύστημα ασύλου.
- 286 Εντούτοις, κατόπιν της κατασκευής φράχτη από την Ουγγαρία στα σύνορά της με τη Σερβία και της μαζικής διελεύσεως μεταναστών ευρισκομένων στην Ουγγαρία προς τη Δύση, κυρίως προς τη Γερμανία, η πίεση αυτή μειώθηκε αισθητώς περί τα μέσα Σεπτεμβρίου του 2015, καθόσον ο αριθμός παράτυπων μεταναστών ευρισκομένων στο ουγγρικό έδαφος μειώθηκε σημαντικά.
- 287 Στο πλαίσιο των γεγονότων αυτών που έλαβαν χώρα τον Σεπτέμβριο του 2015, η Ουγγαρία ζήτησε επισήμως από το Συμβούλιο να μην συμπεριλαμβάνεται πλέον στα δικαιούχα της μετεγκαταστάσεως κράτη μέλη.
- 288 Το Συμβούλιο έλαβε υπόψη το αίτημα αυτό και προέβη στη μνημονευόμενη στη σκέψη 165 της παρούσας αποφάσεως δήλωση κατά τη συνεδρίαση της Ολομέλειας του Κοινοβουλίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2015.
- 289 Εν προκειμένω, κατά την άποψη της Ουγγαρίας, η επιβολή δεσμευτικών ποσοστώσεων σε βάρος της θα συνιστούσε δυσανάλογο βάρος, λαμβανομένου υπόψη ότι αντιμετώπιζε, ακόμη και μετά τα μέσα Σεπτεμβρίου του έτους 2015, επείγουσα κατάσταση, καθόσον η μεταναστευτική πίεση στα σύνορά της δεν είχε μειωθεί, αλλά είχε το πολύ μετατοπισθεί προς τα σύνορα με την Κροατία, όπου ελάμβανε χώρα καθημερινώς σημαντικός αριθμός παράτυπων διελεύσεων. Κατά συνέπεια, στο μέτρο που η Ουγγαρία συνέχιζε να αντιμετωπίζει, ακόμη και κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, επείγουσα κατάσταση, η απόφαση να συμπεριληφθεί στα κράτη μέλη μετεγκαταστάσεως και να της επιβληθούν, με την ιδιότητα αυτή, πρόσθετα βάρη με τη μορφή κατανομών μετεγκαταστάσεων αντέβαινε στον σκοπό του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, ο οποίος συνίσταται στην παροχή βοήθειας προς τα ευρισκόμενα σε τέτοια κατάσταση κράτη μέλη.
- 290 Συναφώς, δεν είναι δυνατόν να αμφισβητηθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον προβλέπει, μεταξύ άλλων, υποχρεωτική κατανομή, μεταξύ όλων των κρατών μελών, των μεταναστών που πρέπει να μετεγκατασταθούν από την Ελλάδα και την Ιταλία, έχει, αφενός, αντίκτυπο στο σύνολο των κρατών μελών μετεγκαταστάσεως και απαιτεί, αφετέρου, τη διασφάλιση της εξισορροπήσεως των διαφόρων συμφερόντων που διακυβεύονται, λαμβανομένων υπόψη των σκοπών που η απόφαση αυτή επιδιώκει. Επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η αναζήτηση μιας τέτοιας ισορροπίας με γνώμονα όχι την ιδιαίτερη κατάσταση ενός και μόνον κράτους μέλους, αλλά την κατάσταση όλων των κρατών μελών, αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 18ης Ιουνίου 2015, Εσθονία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-508/13, EU:C:2015:403, σκέψη 39).
- 291 Όταν ένα ή περισσότερα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν επείγουσα κατάσταση, κατά την έννοια του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, τα βάρη που απορρέουν από τα προσωρινά μέτρα τα οποία θεσπίζονται με βάση τη διάταξη αυτή υπέρ αυτού ή αυτών των κρατών μελών πρέπει, κατ' αρχήν, να κατανέμονται μεταξύ όλων των άλλων κρατών μελών, σύμφωνα με την αρχή της αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής των ευθυνών μεταξύ των κρατών μελών, καθόσον, σύμφωνα με το άρθρο 80 ΣΛΕΕ, η αρχή αυτή διέπει την πολιτική της Ένωσης στον τομέα του ασύλου.
- 292 Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, η Επιτροπή και το Συμβούλιο ορθώς έκριναν, κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η κατανομή των μετεγκαθισταμένων αιτούντων μεταξύ όλων των κρατών μελών, σύμφωνα με την αρχή που καθιερώνει το άρθρο 80 ΣΛΕΕ, αποτελεί ουσιώδες στοιχείο

- της προσβαλλομένης απόφασης. Αυτό προκύπτει από το γεγονός ότι η εν λόγω αρχή μνημονεύεται πολλές φορές στην προσβαλλόμενη απόφαση, μεταξύ άλλων στις αιτιολογικές σκέψεις 2, 16, 26 και 30 της απόφασης.
- 293 Εν προκειμένω, λαμβανομένης υπόψη της αρνήσεως της Ουγγαρίας να εφαρμοσθεί υπέρ της ο μηχανισμός μετεγκαταστάσεως, όπως είχε προτείνει η Επιτροπή, δεν μπορεί να επικριθεί το Συμβούλιο διότι, υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, συνήγαγε από την αρχή της αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής των ευθυνών που καθιερώνει το άρθρο 80 ΣΛΕΕ ότι έπρεπε να επιβληθούν στην Ουγγαρία ποσοστώσεις μετεγκαταστάσεως, όπως και σε όλα τα άλλα κράτη μέλη υπέρ των οποίων δεν τυγχάνει εφαρμογής αυτός ο μηχανισμός μετεγκαταστάσεως.
- 294 Πρέπει, εξάλλου να επισημανθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προβλέπει, στο άρθρο 4, παράγραφος 5, και στο άρθρο 9, τη δυνατότητα ενός κράτους μέλους, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να ζητήσει αναστολή των υποχρεώσεων που υπέχει, ως κράτος μέλος μετεγκαταστάσεως, από την απόφαση αυτή.
- 295 Συνακόλουθα, με την απόφαση 2016/408, που εκδόθηκε βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 5, της προσβαλλομένης απόφασης, το Συμβούλιο, αναγνωρίζοντας, μεταξύ άλλων, ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας αντιμετώπιζε εξαιρετικές περιστάσεις και κατάσταση επείγουσας ανάγκης λόγω αιφνίδιας εισροής υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφός της και ότι αυτό το κράτος μέλος εμφάνισε τον δεύτερο υψηλότερο, μετά τη Σουηδία, κατά κεφαλήν αριθμό αιτούντων διεθνή προστασία στην Ένωση, αποφάσισε ότι οι υποχρεώσεις που υπέχει η Δημοκρατία της Αυστρίας βάσει της ποσοστώσεως μετεγκαταστάσεων που της αναλογεί έπρεπε να ανασταλούν κατά το 30 % της ποσοστώσεως αυτής για τη διάρκεια ενός έτους.
- 296 Ομοίως, με την απόφαση 2016/946 το Συμβούλιο, εκτιμώντας, μεταξύ άλλων, ότι το Βασίλειο της Σουηδίας αντιμετώπιζε επείγουσα κατάσταση λόγω αιφνίδιας εισροής υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφός του, εξαιτίας έντονης μετατοπίσεως των μεταναστευτικών ροών, και ότι το κράτος μέλος αυτό εμφάνισε μακράν τον υψηλότερο κατά κεφαλήν αριθμό αιτούντων διεθνή προστασία στην Ένωση, αποφάσισε ότι οι υποχρεώσεις του ως κράτους μέλους μετεγκαταστάσεως δυνάμει της προσβαλλομένης απόφασης έπρεπε να ανασταλούν για περίοδο ενός έτους.
- 297 Κυρίως, από τον μηχανισμό προσαρμογής που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 3, της προσβαλλομένης απόφασης προκύπτει ότι κράτος μέλος που εκτιμά ότι βρίσκεται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης η οποία χαρακτηρίζεται από αιφνίδια εισροή υπηκόων τρίτων χωρών, οφειλόμενη σε απότομη μετατόπιση των μεταναστευτικών ροών, μπορεί, επικαλούμενο δεόντως τεκμηριωμένους λόγους, να ενημερώσει για την κατάσταση αυτή την Επιτροπή και το Συμβούλιο, πράγμα που μπορεί να οδηγήσει σε τροποποίηση της εν λόγω απόφασης, ώστε να μπορέσει να διεξαχθεί υπέρ του κράτους μέλους αυτού, από τις 26 Σεπτεμβρίου 2016, η μετεγκατάσταση του μνημονευόμενου στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αυτής απόφασης αριθμού των 54 000 αιτούντων.
- 298 Η ύπαρξη όμως αυτών των διαφόρων μηχανισμών προσαρμογής αποδεικνύει ότι ο μηχανισμός μετεγκαταστάσεως που προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση, θεωρούμενος στο σύνολό του, καθιστά δυνατή τη συνεκτίμηση, κατά τρόπο σύμφωνο προς την αρχή της αναλογικότητας, της ιδιαίτερης καταστάσεως κάθε κράτους μέλους.
- 299 Ο σύμφωνος προς την αρχή της αναλογικότητας χαρακτήρας του μηχανισμού μετεγκαταστάσεως που προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει επίσης από την κλειδα κατανομής με βάση την οποία καθορίστηκαν οι κατανομές μετεγκαταστάσεων από την Ελλάδα και την Ιταλία στο παράρτημα Ι και στο παράρτημα ΙΙ, αντιστοίχως, της προσβαλλομένης απόφασης.

300 Συγκεκριμένα, καίτοι η προσβαλλόμενη απόφαση περιορίζεται να αναφέρει, στην αιτιολογική σκέψη 26, ότι ο μηχανισμός μετεγκαταστάσεως που προβλέπει η απόφαση αυτή «συνιστά δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ Ιταλίας και Ελλάδας αφενός, και των υπόλοιπων κρατών μελών, αφετέρου, δεδομένων των συνολικών διαθέσιμων στοιχείων για το 2015 σχετικά με την παράτυπη διέλευση των συνόρων», είναι βέβαιο ότι οι κατανομές που προβλέπει η προσβαλλόμενη απόφαση καθορίστηκαν με βάση κλίδα κατανομής, ο υπολογισμός της οποίας διευκρινίζεται στην αιτιολογική σκέψη 25 της αρχικής προτάσεως της Επιτροπής ως εξής:

«[...] Η προτεινόμενη κλίδα κατανομής θα πρέπει να βασίζεται α) στο μέγεθος του πληθυσμού (στάθμιση 40 %), β) στο συνολικό ΑΕΠ (στάθμιση 40 %), γ) στον μέσο αριθμό αιτήσεων ασύλου ανά εκατομμύριο κατοίκων κατά την περίοδο 2010-2014 (στάθμιση 10 %, με ανώτατο όριο 30 % του αποτελέσματος του πληθυσμού και του ΑΕΠ στην κλίδα, ώστε να αποφευχθούν δυσανάλογα αποτελέσματα του εν λόγω κριτηρίου επί της συνολικής κατανομής) και δ) στο ποσοστό ανεργίας (στάθμιση 10 %, με ανώτατο όριο 30 % του αποτελέσματος του πληθυσμού και του ΑΕΠ στην κλίδα, ώστε να αποφευχθούν δυσανάλογα αποτελέσματα του εν λόγω κριτηρίου επί της συνολικής κατανομής). [...]»

301 Εντεύθεν συνάγεται ότι η κλίδα αυτή έχει ως σκοπό να διασφαλίσει ότι η κατανομή των ατόμων που μετεγκαθίστανται μεταξύ των κρατών μελών θα είναι, μεταξύ άλλων, ανάλογη προς την οικονομική βαρύτητα καθενός από τα κράτη αυτά και προς τη μεταναστευτική πίεση που ασκείται στο σύστημα ασύλου τους.

302 Συναφώς, η Δημοκρατία της Πολωνίας αναπτύσσει, με βάση τον δέκατο λόγο ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, ο οποίος αντλείται από τις δυσανάλογες για το κράτος μέλος αυτό συνέπειες της επιβολής ως προς αυτό δεσμευτικών κατανομών, γενικότερη επιχειρηματολογία επικρίνοντας τις προβαλλόμενες δυσανάλογες συνέπειες που έχουν οι κατανομές αυτές για έναν αριθμό κρατών μελών υποδοχής τα οποία, προκειμένου να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις μετεγκαταστάσεως που υπέχουν, θα έπρεπε να καταβάλουν πολύ σημαντικότερες προσπάθειες και να υποστούν πολύ σημαντικότερες επιβαρύνσεις από άλλα κράτη μέλη υποδοχής. Αυτό ισχύει όσον αφορά κράτη μέλη που είναι «σχεδόν ομοιογενή από εθνοτική άποψη όπως η Πολωνία» και των οποίων ο πληθυσμός διαφέρει, από πολιτιστική και γλωσσική άποψη, από τους μετανάστες που πρέπει να μετεγκατασταθούν στο έδαφός τους.

303 Η επιχειρηματολογία αυτή, εκτός του ότι είναι απαράδεκτη, καθόσον προβάλλεται με υπόμνημα παρεμβάσεως και βαίνει πέραν της επιχειρηματολογίας της Ουγγαρίας που περιορίζεται αυστηρά στην δική της κατάσταση (βλ., συναφώς, απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2014, Γερμανία κατά Συμβουλίου, C-399/12, EU:C:2014:2258, σκέψη 27), πρέπει να απορριφθεί.

304 Συγκεκριμένα, εάν θα έπρεπε η μετεγκατάσταση να εξαρτάται αυστηρά από την ύπαρξη πολιτιστικών ή γλωσσικών δεσμών μεταξύ κάθε αιτούντος διεθνή προστασία και του κράτους μέλους μετεγκαταστάσεως, θα ήταν αδύνατη η κατανομή των αιτούντων αυτών μεταξύ όλων των κρατών μελών τηρουμένης της αρχής της αλληλεγγύης που επιβάλλει το άρθρο 80 ΣΛΕΕ και, κατά συνέπεια, θα ήταν αδύνατη η θέσπιση δεσμευτικού μηχανισμού μετεγκαταστάσεως.

305 Πρέπει να προστεθεί ότι δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη εκτιμήσεις συνδεόμενες με την εθνοτική καταγωγή των αιτούντων διεθνή προστασία, καθόσον θα ήταν, προφανώς, αντίθετες προς το δίκαιο της Ένωσης και ιδίως προς το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

306 Τέλος, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της Δημοκρατίας της Πολωνίας, σύμφωνα με το οποίο η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον δεν παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να διασφαλίσουν την αποτελεσματική άσκηση των ευθυνών τις οποίες φέρουν για την τήρηση της δημόσιας τάξης και τη διαφύλαξη της εσωτερικής ασφάλειας κατά το άρθρο 72 ΣΛΕΕ, πράγμα που καθίσταται ακόμη πιο σοβαρό λόγω του ότι η απόφαση αυτή προκαλεί

σημαντικές μετακινήσεις, τις λεγόμενες «δευτερογενείς», που οφείλονται στην αναχώρηση των αιτούντων από το κράτος μέλος υποδοχής τους πριν το τελευταίο μπορέσει να αποφανθεί με απρόσβλητη απόφαση επί της αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υπέβαλαν.

- 307 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι στην αιτιολογική σκέψη 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως εκτίθεται, μεταξύ άλλων, ότι η εθνική ασφάλεια και η δημόσια τάξη πρέπει να λαμβάνονται υπόψη καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας μετεγκαταστάσεως, έως ότου εκτελεσθεί η μεταφορά του αιτούντος και ότι, στο πλαίσιο αυτό, επιβάλλεται πλήρης σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων για την προστασία των δεδομένων.
- 308 Σε αυτό το πνεύμα, το άρθρο 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως, που φέρει τον τίτλο «Διαδικασία μετεγκατάστασης», προβλέπει, στην παράγραφο 7, ότι τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να αρνηθούν τη μετεγκατάσταση του αιτούντος μόνον εφόσον συντρέχουν εύλογοι λόγοι ο αιτών να θεωρηθεί κίνδυνος για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη στο έδαφός τους.
- 309 Εάν, όπως υποστηρίζει η Δημοκρατία της Πολωνίας, ο προβλεπόμενος στο άρθρο 5, παράγραφος 7, της προσβαλλομένης αποφάσεως μηχανισμός είναι αναποτελεσματικός, καθόσον υποχρεώνει τα κράτη μέλη να ελέγχουν πολυάριθμα άτομα εντός μικρού χρονικού διαστήματος, τέτοιες πρακτικής φύσεως δυσχέρειες δεν φαίνεται να είναι εγγενείς στον εν λόγω μηχανισμό και πρέπει, εφόσον παραστεί ανάγκη, να αντιμετωπίζονται στο πλαίσιο του πνεύματος συνεργασίας και αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των αρχών των δικαιούχων της μετεγκαταστάσεως κρατών μελών και των αρχών των κρατών μελών μετεγκαταστάσεως, που πρέπει να διέπει την εφαρμογή της προβλεπόμενης στο άρθρο 5 της αποφάσεως αυτής διαδικασίας μετεγκαταστάσεως.
- 310 Λαμβανομένων υπόψη όλων όσων προαναφέρθηκαν, ο δέκατος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

2. Επί του ογδόου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία, ο οποίος αντλείται από παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της σαφήνειας των κανονιστικών πράξεων καθώς και από παραβίαση της Συμβάσεως της Γενεύης

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 311 Η Ουγγαρία, υποστηριζόμενη από τη Δημοκρατία της Πολωνίας, υποστηρίζει, πρώτον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της σαφήνειας των κανονιστικών πράξεων, διότι, σε πολλά σημεία, δεν καθιστά σαφή ούτε τον τρόπο εφαρμογής των διατάξεων της αποφάσεως αυτής αλλά ούτε και τη σχέση των διατάξεων αυτών με τις διατάξεις του κανονισμού Δουβλίνο III.
- 312 Ειδικότερα, μολονότι η αιτιολογική σκέψη 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως αναφέρεται στο ζήτημα των νομικών και διαδικαστικών εγγυήσεων σχετικά με τις αποφάσεις μετεγκαταστάσεως, καμία από τις κανονιστικές διατάξεις της εν λόγω αποφάσεως δεν ρυθμίζει το ζήτημα αυτό ούτε μνημονεύει τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού Δουβλίνο III. Αυτό δημιουργεί πρόβλημα από την άποψη, μεταξύ άλλων, του δικαιώματος προσφυγής των αιτούντων, και ιδίως εκείνων που δεν γίνονται δεκτοί για μετεγκατάσταση.
- 313 Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ορίζει σαφώς ούτε τα κριτήρια επιλογής για τη μετεγκατάσταση των αιτούντων. Ο τρόπος με τον οποίο οι αρχές των δικαιούχων κρατών μελών καλούνται να αποφασίσουν σχετικά με τη μεταφορά των αιτούντων προς κάποιο κράτος μέλος μετεγκαταστάσεως καθιστά εξαιρετικά δύσκολο για τους εν λόγω αιτούντες να γνωρίζουν *a priori* αν θα συμπεριληφθούν στους μετεγκαθισταμένους και, σε καταφατική περίπτωση, σε ποιο κράτος μέλος θα μετεγκατασταθούν.

- 314 Επιπλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν προσδιορίζει προσηκόντως το καθεστώς των αιτούντων στο κράτος μέλος μετεγκαταστάσεως και δεν μεριμνά ώστε οι αιτούντες αυτοί να παραμείνουν πράγματι στο κράτος μέλος μετεγκαταστάσεως μέχρις ότου να ληφθεί απόφαση επί της αιτήσεώς τους. Όσον αφορά τις λεγόμενες «δευτερογενείς» μετακινήσεις, το άρθρο 6, παράγραφος 5, της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν δύναται, από μόνο του, να εγγυηθεί την επίτευξη των σκοπών της προσβαλλομένης αποφάσεως, ήτοι την κατανομή των αιτούντων μεταξύ των κρατών μελών, εφόσον δεν διασφαλίζεται ότι οι αιτούντες θα παραμείνουν πράγματι στα κράτη μέλη μετεγκαταστάσεως.
- 315 Δεύτερον, το γεγονός ότι οι αιτούντες ενδέχεται να μετεγκατασταθούν σε κράτος μέλος με το οποίο δεν διατηρούν κανέναν ιδιαίτερο δεσμό εγείρει το ζήτημα κατά πόσον η προσβαλλόμενη απόφαση είναι συμβατή, από την άποψη αυτή, με τη Σύμβαση περί του καθεστώτος των προσφύγων, η οποία υπογράφηκε στη Γενεύη στις 28 Ιουλίου 1951 [*Recueil des traités des Nations Unies*, τόμος 189, σ. 150, αριθ. 2545 (1954)], όπως συμπληρώθηκε με το Πρωτόκολλο της 31ης Ιανουαρίου 1967 σχετικά με τη νομική κατάσταση των προσφύγων (στο εξής: Σύμβαση της Γενεύης).
- 316 Συγκεκριμένα, η Ουγγαρία υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με την ερμηνεία που υιοθετείται στο σημείο 192 του εγχειριδίου για τις διαδικασίες και τα κριτήρια καθορισμού του καθεστώτος των προσφύγων σύμφωνα με τη Σύμβαση του 1951 και το Πρωτόκολλο του 1967 για το καθεστώς των προσφύγων [Υπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες (ΥΑΗΕΠ), Μάιος 1992], πρέπει να επιτρέπεται η παραμονή του αιτούντος στο έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο υπέβαλε την αίτησή του μέχρις ότου οι αρχές αυτού του κράτους μέλους αποφανθούν επί της αιτήσεως.
- 317 Αυτό το δικαίωμα παραμονής στο εν λόγω κράτος μέλος αναγνωρίζεται και από το άρθρο 9 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60).
- 318 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση στερεί από τους αιτούντες διεθνή προστασία το εν λόγω δικαίωμα και επιτρέπει τη μετεγκατάστασή τους, χωρίς τη συγκατάθεσή τους, σε άλλο κράτος μέλος με το οποίο δεν διατηρούν κανένα σημαντικό δεσμό.
- 319 Η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις προδιαγραφές της προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου κυρίως λόγω του γεγονότος ότι υποκαθιστά το προβλεπόμενο από τον κανονισμό Δουβλίνο III σύστημα, χωρίς όμως να προβλέπει σαφές κριτήριο για τον καθορισμό του κράτους μέλους στο οποίο ο αιτών θα μετεγκατασταθεί προκειμένου να εξετασθεί η αίτηση διεθνούς προστασίας που υπέβαλε.
- 320 Οι αιτούντες διεθνή προστασία θα μπορούσαν, δυνάμει της προσβαλλομένης αποφάσεως, να μετεγκατασταθούν σε απομακρυσμένες περιοχές της Ένωσης, με τις οποίες δεν διατηρούν πολιτιστικούς ή κοινωνικούς δεσμούς, πράγμα που θα καθιστούσε αδύνατη την ένταξή τους στην κοινωνία του κράτους μέλους υποδοχής.
- 321 Το Συμβούλιο αμφισβητεί, πρώτον, το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της σαφήνειας των κανονιστικών πράξεων. Πρόκειται για επείγον μέτρο το οποίο εντάσσεται, αφενός, στο κεκτημένο του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου, το οποίο εξακολουθεί, κατ' αρχήν να εφαρμόζεται πλήρως, και, αφετέρου, στην έννομη τάξη που δημιουργεί το σύστημα των Συνθηκών και ο Χάρτης.

322 Δεύτερον, όσον αφορά την προβαλλόμενη προσβολή του δικαιώματος παραμονής στην επικράτεια, όπως αυτό διασφαλίζεται από τη Σύμβαση της Γενεύης, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ούτε η εν λόγω Σύμβαση ούτε το δίκαιο της Ένωσης εγγυώνται στον αιτούντα άσυλο το δικαίωμα να επιλέγει ελεύθερα τη χώρα υποδοχής του.

β) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

323 Όσον αφορά, πρώτον, την αιτίαση που αντλείται από παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της σαφήνειας των κανονιστικών πράξεων, πρέπει να υπομνησθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αποτελείται από σύνολο προσωρινών μέτρων που περιλαμβάνουν προσωρινό μηχανισμό μετεγκαταστάσεως, ο οποίος δεν παρεκκλίνει από το κεκτημένο στον τομέα του κοινού συστήματος ασύλου παρά μόνον σε συγκεκριμένα και ρητώς απαριθμούμενα σημεία. Ο μηχανισμός αυτός εντάσσεται πλήρως στο εν λόγω κεκτημένο, με αποτέλεσμα το τελευταίο να εξακολουθεί, γενικώς, να εφαρμόζεται.

324 Υπό το πρίσμα αυτό, το Συμβούλιο τήρησε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της σαφήνειας των κανονιστικών πράξεων, διευκρινίζοντας, μεταξύ άλλων στις αιτιολογικές σκέψεις 23, 24, 35, 36 και 40 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τη σχέση μεταξύ των διατάξεων της πράξεως αυτής και των διατάξεων νομοθετικών πράξεων που εκδόθηκαν στο πλαίσιο της κοινής πολιτικής της Ένωσης στον τομέα του ασύλου.

325 Εξάλλου, πρέπει να διασφαλίζεται δικαίωμα πραγματικής προσφυγής σε εθνικό επίπεδο, σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη, κατά κάθε αποφάσεως που πρέπει να ληφθεί από εθνική αρχή στο πλαίσιο της διαδικασίας μετεγκαταστάσεως, όπως η διαδικασία αυτή προβλέπεται στο άρθρο 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

326 Η Ουγγαρία προβάλλει επίσης την αιτίαση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει αποτελεσματικούς κανόνες που να διασφαλίζουν ότι οι αιτούντες θα παραμείνουν στο κράτος μέλος μετεγκαταστάσεως μέχρις ότου ληφθεί απόφαση επί της αιτήσεώς τους, ή, με άλλα λόγια, να διασφαλίζουν ότι θα αποφευχθούν οι λεγόμενες «δευτερογενείς» μετακινήσεις.

327 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι στις αιτιολογικές σκέψεις 38 έως 41 της προσβαλλομένης αποφάσεως μνημονεύονται, κατά τρόπο αρκούντως λεπτομερή και ακριβή, τα μέτρα που είναι δυνατόν να ληφθούν από τα κράτη μέλη προκειμένου να αποφευχθούν αυτού του τύπου οι μετακινήσεις, βάσει πολλών νομοθετικών πράξεων της Ένωσης που περιλαμβάνονται στο κεκτημένο που αφορά την κοινή πολιτική στον τομέα του ασύλου.

328 Εξάλλου, η διάταξη του άρθρου 6, παράγραφος 5, της προσβαλλομένης αποφάσεως προβλέπει, κατά τρόπο σαφή και ακριβή, ότι ο αιτών ή ο δικαιούχος διεθνούς προστασίας που εισέρχεται στο έδαφος κράτους μέλους διαφορετικού από το κράτος μέλος μετεγκαταστάσεως, χωρίς να πληροί τις προϋποθέσεις διαμονής σε αυτό το άλλο κράτος μέλος, υποχρεούται να επιστρέψει αμέσως στο κράτος μέλος μετεγκαταστάσεώς του.

329 Όσον αφορά την αιτίαση της Ουγγαρίας ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει κριτήρια για τον καθορισμό του κράτους μέλους μετεγκαταστάσεως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 2 της αποφάσεως αυτής, και όπως επισημάνθηκε, μεταξύ άλλων, στις σκέψεις 253 και 291 έως 293 της παρούσας αποφάσεως, η εν λόγω απόφαση έλαβε υπόψη το άρθρο 80 ΣΛΕΕ, το οποίο διέπει την εφαρμογή της πολιτικής της Ένωσης στο τομέα του ασύλου και, ιδίως, τη θέσπιση προσωρινών μέτρων βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και από το οποίο συνάγεται ότι ο καθορισμός του κράτους μέλους μετεγκαταστάσεως πρέπει να στηρίζεται σε κριτήρια συνδεδεμένα με την αλληλεγγύη και τη δίκαιη κατανομή ευθυνών μεταξύ των κρατών μελών.

- 330 Πρέπει να προστεθεί, αφενός, ότι το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως προβλέπει ορισμένα ειδικά κριτήρια καθορισμού του κράτους μέλους μετεγκαταστάσεως, τα οποία συνδέονται με το υπέρτατο συμφέρον του παιδιού και τους οικογενειακούς δεσμούς και τα οποία είναι, εξάλλου, ανάλογα προς αυτά που προβλέπει ο κανονισμός Δουβλίνο III.
- 331 Αφετέρου, στην αιτιολογική σκέψη 34 της προσβαλλομένης απαριθμείται ένα σύνολο στοιχείων που αποσκοπούν, μεταξύ άλλων, στη μετεγκατάσταση των αιτούντων σε κράτος μέλος με το οποίο διατηρούν οικογενειακούς, πολιτιστικούς ή κοινωνικούς δεσμούς που πρέπει να λαμβάνονται ιδιαιτέρως υπόψη κατά τον καθορισμό του κράτους μέλους μετεγκαταστάσεως, προκειμένου να διευκολυνθεί η ένταξη των αιτούντων στο κράτος μέλος αυτό.
- 332 Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να περιγραφεί ως προβλέπουσα αυθαίρετο σύστημα που υποκατέστησε το αντικειμενικό σύστημα που είχε θεσπίσει ο κανονισμός Δουβλίνο III.
- 333 Αντιθέτως, τα δύο αυτά συστήματα δεν διαφέρουν, εντέλει, ουσιωδώς μεταξύ τους, υπό την έννοια ότι το σύστημα που καθιέρωσε η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται, όπως και το σύστημα που καθιέρωσε ο κανονισμός Δουβλίνο III, σε αντικειμενικά κριτήρια και όχι στη δήλωση προτιμήσεως από τον αιτούντα διεθνή προστασία.
- 334 Ειδικότερα, ο προβλεπόμενος στο άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο III κανόνας της ευθύνης του κράτους μέλους της πρώτης εισόδου, που είναι ο μόνος προβλεπόμενος από τον κανονισμό αυτό κανόνας καθορισμού του υπεύθυνου κράτους μέλους από τον οποίο παρεκκλίνει η προσβαλλόμενη απόφαση, δεν συνδέεται με τις προτιμήσεις του αιτούντος για συγκεκριμένο κράτος μέλος υποδοχής και δεν αποσκοπεί ειδικώς στη διασφάλιση της υπάρξεως γλωσσικού, πολιτιστικού ή κοινωνικού δεσμού μεταξύ του αιτούντος και του υπεύθυνου κράτους μέλους.
- 335 Εξάλλου, καίτοι δεν προβλέπεται, στο πλαίσιο της διαδικασίας μετεγκαταστάσεως, η συγκατάθεση του αιτούντος για τη μετεγκατάστασή του, εντούτοις το άρθρο 6, παράγραφος 3, της προσβαλλομένης αποφάσεως προβλέπει ότι, πριν από την απόφαση μετεγκαταστάσεως, ο αιτών ενημερώνεται για το γεγονός ότι υπόκειται σε διαδικασία μετεγκαταστάσεως, το δε άρθρο 6, παράγραφος 4, της αποφάσεως αυτής υποχρεώνει τις αρχές του οικείου δικαιούχου κράτους μέλους να γνωστοποιήσουν στον αιτούντα την απόφαση μετεγκαταστάσεως πριν από την πραγματική μετεγκατάσταση, ενώ στην απόφαση αυτή πρέπει να προσδιορίζεται το κράτος μέλος μετεγκαταστάσεως.
- 336 Επιπλέον, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως, λόγω του γεγονότος ότι οι αιτούντες δεν έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν το κράτος μέλος που θα είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεώς τους, οι αιτούντες θα πρέπει να έχουν δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά της αποφάσεως μετεγκαταστάσεως προς τον σκοπό της διασφάλισης του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους.
- 337 Τέλος, καίτοι οι αρχές των δικαιούχων κρατών μελών διαθέτουν ένα περιθώριο εκτιμήσεως όταν καλούνται, δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 3, της προσβαλλομένης αποφάσεως, να προσδιορίσουν τους συγκεκριμένους αιτούντες που μπορούν να μετεγκατασταθούν σε συγκεκριμένο κράτος μέλος μετεγκαταστάσεως, αυτό το περιθώριο δικαιολογείται υπό το πρίσμα του σκοπού της αποφάσεως αυτής, που συνίσταται στο να απαλλάξει το ελληνικό και το ιταλικό σύστημα ασύλου από σημαντικό αριθμό αιτούντων με την ταχεία και αποτελεσματική μετεγκατάστασή τους σε άλλα κράτη μέλη, διασφαλιζομένου του σεβασμού του δικαίου της Ένωσης και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που κατοχυρώνει ο Χάρτης.
- 338 Δεύτερον, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η Ουγγαρία, δεν μπορεί βασίμως να υποστηριχθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που προβλέπει τη μεταφορά αιτούντος διεθνή προστασία πριν την έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεώς του, είναι αντίθετη προς τη Σύμβαση της Γενεύης, καθόσον η Σύμβαση αυτή προβλέπει, κατά την Ουγγαρία, δικαίωμα παραμονής στο κράτος όπου υποβλήθηκε η αίτηση ενόσω αυτή εκκρεμεί.

- 339 Συναφώς, το Συμβούλιο ορθώς επισήμανε, με την αιτιολογική σκέψη 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το δίκαιο της Ένωσης δεν επιτρέπει στους αιτούντες να επιλέξουν το κράτος μέλος που θα είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεώς τους. Συγκεκριμένα, τα κριτήρια που προβλέπει ο κανονισμός Δουβλίνο III για τον καθορισμό του υπεύθυνου για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας κράτους μέλους δεν συνδέονται με τις προτιμήσεις του αιτούντος για συγκεκριμένο κράτος μέλος υποδοχής.
- 340 Όσον αφορά, ακολούθως, το χωρίο του εγχειριδίου για τις διαδικασίες και τα κριτήρια καθορισμού του καθεστώτος των προσφύγων σύμφωνα με τη Σύμβαση του 1951 και το Πρωτόκολλο του 1967 για το καθεστώς των προσφύγων που μνημονεύει η Ουγγαρία, από αυτό δεν μπορεί να συναχθεί ότι η Σύμβαση της Γενεύης καθιερώνει υπέρ του αιτούντος διεθνή προστασία δικαίωμα παραμονής στο κράτος μέλος όπου υπέβαλε την αίτηση διεθνούς προστασίας ενόσω αυτή εκκρεμεί.
- 341 Πράγματι, το χωρίο αυτό πρέπει να ερμηνευθεί ως ειδική έκφανση της αρχής της μη επαναπροώθησης, κατά την οποία απαγορεύεται η απέλαση αιτούντος διεθνή προστασία σε τρίτο κράτος ενόσω δεν έχει ληφθεί απόφαση επί της αιτήσεώς του.
- 342 Ωστόσο, η μεταφορά αιτούντος διεθνή προστασία από ένα κράτος μέλος σε άλλο, στο πλαίσιο επιχειρήσεως μετεγκαταστάσεως, προκειμένου να εξασφαλιστεί η εξέταση της αιτήσεώς του εντός εύλογης προθεσμίας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά επαναπροώθηση προς τρίτο κράτος.
- 343 Αντιθέτως, πρόκειται για μέτρο διαχειρίσεως κρίσεως, το οποίο θεσπίζεται στο επίπεδο της Ένωσης, με σκοπό να διασφαλιστεί η αποτελεσματική άσκηση, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης, του θεμελιώδους δικαιώματος του ασύλου, όπως αυτό κατοχυρώνεται με το άρθρο 18 του Χάρτη.
- 344 Επομένως, ο όγδοος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Ουγγαρία πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 345 Δεδομένου ότι κανένας από τους λόγους ακυρώσεως τους οποίους προέβαλαν η Σλοβακική Δημοκρατία και η Ουγγαρία δεν μπορεί να γίνει δεκτός, οι προσφυγές πρέπει να απορριφθούν.

IV. Επί των δικαστικών εξόδων

- 346 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ζήτησε την καταδίκη της Σλοβακικής Δημοκρατίας και της Ουγγαρίας στα έξοδα και αμφότερα αυτά τα κράτη μέλη ηττήθηκαν, πρέπει να φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και να καταδικαστούν στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο.
- 347 Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Βασίλειο του Βελγίου, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ελληνική Δημοκρατία, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, η Δημοκρατία της Πολωνίας, το Βασίλειο της Σουηδίας καθώς και η Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει τις προσφυγές.**
- 2) **Η Σλοβακική Δημοκρατία και η Ουγγαρία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα και καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.**
- 3) **Το Βασίλειο του Βελγίου, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ελληνική Δημοκρατία, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, η Δημοκρατία της Πολωνίας, το Βασίλειο της Σουηδίας, καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.**

(υπογραφές)